

Ministerium: Klima-, Energi- og Bygningsministeriet
Journalnummer: Klima-, Energi- og Bygningsmin.,
Energistyrelsen, j.nr. 5002/5005-0036

Senere ændringer til forskriften
Ingen

Bekendtgørelse om CO₂-kvoter¹⁾

I medfør af § 3, stk. 1, § 4, stk. 2, § 5, stk. 3, § 19, stk. 3, §§ 24-26, § 27, stk. 2, § 31, stk. 7, § 32, stk. 2, og § 35, stk. 4 og 5, i lov nr. 1095 af 28. november 2012 om CO₂-kvoter, som ændret ved lov nr. 1497 af 23. december 2014, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 436 af 11. maj 2012 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser:

Kapitel 1

Anvendelsesområde, pligtssubjekter, definitioner m.v.

§ 1. Denne bekendtgørelse gennemfører kvotedirektivet, jf. stk. 2-4.

Stk. 2. Ved kvotedirektivet forstås Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, som senest er ændret ved berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 421/2014 af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet med henblik på i 2020 at gennemføre en international aftale om anvendelse af en global markedsbaseret foranstaltning i forbindelse med emissioner fra international luftfart, således at de følgende artikler ikke finder direkte anvendelse i dansk ret, men er implementeret ved lov om CO₂-kvoter og denne bekendtgørelse:

- 1) Artikel 3, litra a-c, e, f og u, om definitioner.
- 2) Artikel 5 om ansøgning om drivhusgasemissionstilladelse.
- 3) Artikel 6, stk. 2, om vilkårene for og indholdet af drivhusgasemissionstilladelsen.
- 4) Artikel 7 om ændringer vedrørende anlæg.
- 5) Artikel 10, stk. 3, 1. og 2. pkt., og stk. 4, 1 og 3. pkt., om auktionering af kvoter.
- 6) Artikel 14, stk. 3, om overvågning og rapportering af emissioner.
- 7) Artikel 15 om verifikation og akkreditering.
- 8) Artikel 16, stk. 2-4 og stk. 11, 1. pkt., om sanktioner.

Stk. 3. Kvotedirektivet er medtaget som bilag 1-9 til denne bekendtgørelse.

Stk. 4. Overalt i kvotedirektivet, bortset fra artikel 10 a, stk. 1, 3. pkt., jf. bilag 1-9 til denne bekendtgørelse, hvor der er anført »anlæg«, »anlægget«, »anlæggene«, »anlæggets« i lignende bøjningsformer og uanset store og små begyndelsesbogstaver skal det forstås som »produktionsenhed«, »produktionsenheden«, »produktionsenhederne«, »produktionsenhedens« i lignende bøjningsformer og uanset store og små begyndelsesbogstaver, jf. § 2, nr. 6, i lov om CO₂-kvoter.

§ 2. Bekendtgørelsen finder anvendelse for driftsleder, som er defineret i § 2, nr. 1 i lov om CO₂-kvoter, og for produktionsenhed, som er defineret i § 2, nr. 6, i lov om CO₂-kvoter.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder endvidere anvendelse for luftfartøjsoperatør og erhvervsmæssig lufttransportoperatør, som er defineret i bilag 1-9 til denne bekendtgørelse.

Stk. 3. Bekendtgørelsen finder endvidere anvendelse for personer, der er nævnt i § 6, stk. 2, i denne bekendtgørelse, samt for verifikator, som er defineret i artikel 3, nr. 3, i Kommissionens forordning (EU)

nr. 600/2012 af 21. juni 2012 om verifikation af rapporter om drivhusgasemissioner og rapporter om ton-kilometer og akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, og andre forpligtede, som det følger af bilag 1-9 til denne bekendtgørelse.

Stk. 4. En produktionsenhed, der har til hovedformål at forbrænde farligt affald eller kommunalt affald, er ikke omfattet af denne bekendtgørelse.

§ 3. Bekendtgørelsen gælder for drivhusgasser, som er defineret i § 2, nr. 2, i lov om CO₂-kvoter.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder endvidere anvendelse på kvote, som er defineret i § 2, nr. 3, i lov om CO₂-kvoter, og luftfartskvoter, som er defineret i § 2, nr. 4, i lov om CO₂-kvoter.

§ 4. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Biobrændstoffer: Flydende eller gasformige brændstoffer til transport, som er fremstillet på grundlag af biomasse.
- 2) Biomasse: Den bionedbrydelige del af produkter, affald og restprodukter af biologisk oprindelse fra landbrug (herunder vegetabiliske og animalske stoffer), skovbrug og tilknyttede industrier, herunder fiskeri og akvakultur, samt den bionedbrydelige del af industriaffald og kommunalt affald.
- 3) Chicagokonventionen: Konventionen angående international civil luftfart, der fastsætter minimumskrav med henblik på at varetage sikkerhed inden for civil luftfart, og som blev undertegnet i Chicago den 7. december 1944.
- 4) Elproducent (elektricitetsgenerator): En produktionsenhed, som den 1. januar 2005 eller derefter har produceret el med henblik på salg til tredjeparter, og hvor der ikke udføres andre af de aktiviteter, der er angivet i bilag 1-9 til denne bekendtgørelse, ud over forbrænding af brændstof.
- 5) Flydende biobrændsler: Flydende brændstoffer til energiformål bortset fra transport, herunder elektricitet, opvarmning og køling, fremstillet på grundlag af biomasse.
- 6) Indfyret termisk effekt: Den maksimale indfyrede brændselsmængde i MW, som kan tilføres et anlæg.
- 7) Kapacitet: Den maksimale produktionsevne pr. tidsenhed, jf. bilag 1-9 til denne bekendtgørelse.
- 8) Tonkilometer: Flyvestrækning gange nyttelast, hvor flyvestrækning er storcirkelafstanden (great circle distance) mellem afgangsflyvepladsen og ankomstflyvepladsen plus et yderligere fast tillæg på 95 km og nyttelast er den samlede masse af transporteret fragt, post og passagerer.
- 9) Udledning (emission): Udledning af drivhusgasser i atmosfæren fra kilder i en produktionsenhed eller et luftfartøj af de gasser, der er anført for den pågældende aktivitet i bilag 1-9 til denne bekendtgørelse.

§ 5. Energistyrelsen offentliggør en liste over de produktionsenheder, der er omfattet af lov om CO₂-kvoter eller af denne bekendtgørelse.

§ 6. Hvis flere driftsledere på samme lokalitet i et samarbejde driver flere anlæg, som har en tæt driftsmæssig eller fysisk sammenhæng, kan Energistyrelsen beslutte, at disse anlæg anses for at udgøre én produktionsenhed.

Stk. 2. Hvis flere fysiske eller juridiske personer på samme lokalitet i et samarbejde driver flere anlæg, som har en tæt driftsmæssig eller fysisk sammenhæng, kan Energistyrelsen beslutte, at disse anlæg anses for at udgøre én produktionsenhed.

§ 7. Energistyrelsen kan pålægge driftsledere for de anlæg, der er nævnt i § 6, stk. 1, i denne bekendtgørelse, fysiske og juridiske personer, der er nævnt i § 6, stk. 2, i denne bekendtgørelse, og driftsledere for andre produktionsenheder med flere driftsledere at udpege én fuldmægtig, som på deres vegne varetager opgaverne i henhold til lov om CO₂-kvoter eller af denne bekendtgørelse. Driftslederne og de personer, der er nævnt i § 6, stk. 2, i denne bekendtgørelse, hæfter solidarisk for de økonomiske forpligtelser og forpligtelserne til at returnere kvoter, som følger af lov om CO₂-kvoter eller af denne bekendtgørelse.

§ 8. Træffer Energistyrelsen en afgørelse om, at et anlæg tages permanent ud af drift, så medregnes anlægget ikke, når produktionsenhedens samlede kapacitet fastlægges, jf. bilag 1-9 til denne bekendtgørelse.

Kapitel 2

Tilladelse til udledning af drivhusgasser, driftsforbud m.v.

§ 9. Energistyrelsen kan bestemme, at driftslederen skal søge om tilladelse efter § 12 i lov om CO₂-kvoter på skemaer anvist af Energistyrelsen.

Stk. 2. Uanset § 12 i lov om CO₂-kvoter kan Energistyrelsen i særlige tilfælde beslutte, at en driftsleder, som har ansøgt om tilladelse efter § 12 i lov om CO₂-kvoter, midlertidigt kan udlede drivhusgasser, indtil Energistyrelsen har taget stilling til ansøgningen, eller hvor afslag på tilladelse indbringes for domstolene, jf. § 15 i lov om CO₂-kvoter.

Stk. 3. Hvis flere driftsledere søger om tilladelse efter stk. 1 og § 12 i lov om CO₂-kvoter for samme produktionsenhed, tildeles tilladelsen den, som ejer produktionsenheden.

Stk. 4. Ansøgning om tilladelse efter § 12 i lov om CO₂-kvoter skal indeholde følgende:

- 1) Identifikation af produktionsenheden, dennes ejer og driftsleder.
- 2) En beskrivelse af produktionsenheden og dennes aktiviteter, herunder den anvendte teknologi, og af de råstoffer og hjælpematerialer, hvis anvendelse kan forventes at føre til drivhusgasudledninger opført i bilag 1-9 til denne bekendtgørelse.
- 3) En beskrivelse af kilderne til produktionsenhedens drivhusgasudledninger og planlagte foranstaltninger til overvågning og rapportering af udledningerne, jf. kapitel 4 om overvågning, verifikation og rapportering i denne bekendtgørelse.
- 4) Et ikketeknisk resumé af oplysningerne i nr. 2 og 3.

§ 10. Energistyrelsen meddeler driftslederen tilladelse til udledning af drivhusgasser, hvis ansøgningen indeholder oplysningerne nævnt i § 9 i denne bekendtgørelse og der foreligger en plan for overvågning og rapportering af drivhusgasudledningen godkendt af Energistyrelsen, jf. dog § 15, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter.

Stk. 2. Udledningstilladelsen skal indeholde følgende:

- 1) Driftslederens navn og adresse.
- 2) En beskrivelse af aktiviteterne og udledningerne fra produktionsenheden.
- 3) En plan godkendt af Energistyrelsen for overvågning af drivhusgasudledningen.
- 4) Rapporteringskrav.
- 5) En forpligtelse til at returnere kvoter svarende til produktionsenhedens samlede udledninger i hvert kalenderår, jf. § 27 i lov om CO₂-kvoter og §§ 17 og 18 i denne bekendtgørelse.

Stk. 3. I en tilladelse og ved ændring af en tilladelse kan Energistyrelsen stille vilkår om, at driftslederen overholder nærmere angivne krav, som er begrundet i virksomhedens særlige forhold.

§ 11. Driftslederen skal uden unødigt forsinkelse underrette Energistyrelsen om forhold af betydning for udledningstilladelsen og for tildelingen af gratis kvoter, herunder alle planlagte ændringer i produktionsenhedens art eller drift eller en eventuel udvidelse eller betydelig reduktion af dens kapacitet, som kan medføre, at tilladelsen eller tildelingen skal ændres.

Stk. 2. Driftslederen kan ikke uden tilladelse fra Energistyrelsen overdrage en tilladelse.

Stk. 3. Hvis Energistyrelsen ved underretning efter stk. 1 eller på anden vis bliver opmærksom på forhold af betydning for en tilladelse, kan Energistyrelsen træffe afgørelse om ændring af tilladelsen eller tilbagekaldelse af tilladelsen eller om, hvorvidt driftslederen skal pålægges at ansøge om en ny tilladelse efter § 12 i lov om CO₂-kvoter og § 9 i denne bekendtgørelse. Den hidtidige tilladelse har gyldighed, indtil Energistyrelsen har taget stilling til ansøgningen om en ny tilladelse.

Stk. 4. Ved overdragelse af tilladelsen til en ny driftsleder indtræder denne i enhver forpligtelse vedrørende produktionsenheden efter lov om CO₂-kvoter og denne bekendtgørelse på det tidspunkt, hvor Energistyrelsens godkender overdragelsen.

§ 12. En luftfartsoperatør kan forlange, at Energistyrelsens beslutning om at anmode Europa-Kommissionen om at træffe beslutning om nedlæggelse af driftsforbud, jf. artikel 16 i bilag 1-9 til denne bekendtgørelse, indbringes for domstolene som angivet i § 15, stk. 3, i lov om CO₂-kvoter, inden anmodningen fremsendes til Europa-Kommissionen. Meddelelse af Energistyrelsens beslutning nævnt i 1. pkt. skal indeholde oplysninger om adgangen til at begære domstolsprøvelse og fristen herfor.

Stk. 2. Energistyrelsen sikrer, at Europa-Kommissionens beslutning om at nedlægge driftsforbud over for en bestemt luftfartsoperatør håndhæves på dansk territorium.

Kapitel 3

Tildeling af gratiskvoter og gratis luftfartskvoter

§ 13. Tildeling af gratiskvoter i et givent år er betinget af, at driftslederen er i besiddelse af en gyldig udledningstilladelse efter § 10 i denne bekendtgørelse, at nødvendige tilladelser efter anden lovgivning foreligger, og at de oplysninger af betydning for kvotetildelingen, som driftslederen har meddelt, er korrekte.

Stk. 2. Hvis tildelingen er baseret på urigtige data eller oplysninger, kan der ske en justering af kvotetildelingen i følgende år.

§ 14. Hvis tildelingen af gratiskvoter til en luftfartsoperatør er baseret på urigtige data eller oplysninger, kan der ske en justering af kvotetildelingen i følgende år.

Kapitel 4

Overvågning, verifikation og rapportering

§ 15. En driftsleder eller luftfartsoperatør skal i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og en overvågningsplan godkendt af Energistyrelsen løbende overvåge udledningen af drivhusgasser fra produktionsenheder eller luftfartstøjer, som denne er ansvarlig for. En luftfartsoperatør skal i overensstemmelse med forordningen og en overvågningsplan godkendt af Energistyrelsen løbende overvåge tonkilometerne fra luftfartsaktiviteter, som denne er ansvarlig for.

Stk. 2. Driftslederen og luftfartsoperatøren meddeler Energistyrelsen eventuelle ajourførte overvågningsplaner til godkendelse i overensstemmelse med den forordning, der er nævnt i stk. 1.

§ 16. Driftslederen eller luftfartsoperatøren skal sørge for, at overvågning og rapportering af drivhusgasudledningen efter §§ 15 og 17 i denne bekendtgørelse årligt verificeres af en uafhængig verifikator, jf. Kommissionens forordning (EU) nr. 600/2012 af 21. juni 2012 om verifikation af rapporter om drivhusgasemissioner og rapporter om tonkilometer og akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og bilag 1-9 til denne bekendtgørelse.

§ 17. Driftslederen eller luftfartsoperatøren er ansvarlig for årligt senest den 31. marts at rapportere verificerede udledninger af drivhusgasser for det foregående år fra produktionsenheder eller luftfartsaktiviteter, som denne er ansvarlig for, til Energistyrelsen, jf. Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF.

Stk. 2. Driftslederen eller luftfartsoperatøren er endvidere ansvarlig for, at rapporteringen registreres i EU-registeret inden for fristen i stk. 1.

Stk. 3. Biobrændstoffer og flydende biobrændsler anses udelukkende for at være berettiget til at anvende en emissionsfaktor på nul, hvis de er dokumenteret bæredygtige efter reglerne i bekendtgørelse om bæredygtighed m.v. af biobrændstoffer og flydende biobrændsler, som anvendes til aktiviteter omfattet af lov om CO₂-kvoter, og er omfattet af § 4, nr. 2, i denne bekendtgørelse.

Stk. 4. Hvis en driftsleder eller en luftfartsoperatør ikke rapporterer efter stk. 1, eller hvis driftslederens eller luftfartsoperatørens rapportering efter stk. 1 ikke er foretaget i overensstemmelse med den forordning, der er nævnt i stk. 1, og denne bekendtgørelse, kan Energistyrelsen fastsætte produktionsenhedens eller luftfartsaktivitetens drivhusgasudledning. Energistyrelsens fastsættelse af udledningen har samme retsvirkning som en verificeret rapportering efter stk. 1 og § 16 i denne bekendtgørelse. Energistyrelsens omkostninger i forbindelse med arbejdet vedrørende fastsættelsen, herunder omkostninger til Energistyrelsens indledende arbejde og eventuel sagkyndig bistand, påhviler driftslederen eller luftfartsoperatøren.

Kapitel 5

Returnering af kvoter og luftfartskvoter

§ 18. Driftslederen for en produktionsenhed og luftfartsoperatøren for en luftfartsaktivitet omfattet af lov om CO₂-kvoter og denne bekendtgørelse skal sørge for, at den årlige returnering efter § 27, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter, som driftslederen for en produktionsenhed og luftfartsoperatøren for en luftfartsaktivitet omfattet af lov om CO₂-kvoter og denne bekendtgørelse skal foretage i EU-registeret, skal svare til det foregående års verificerede og rapporterede drivhusgasudledning fra produktionsenheden eller fra luftfartsaktiviteten. En driftsleder kan ikke returnere luftfartskvoter.

Kapitel 6

Klage- og straffebestemmelser

§ 19. Følgende afgørelser kan ikke indbringes for Energiklagenævnet:

- 1) Energistyrelsens afgørelser efter § 13, stk. 1, i denne bekendtgørelse.
- 2) Energistyrelsens afgørelser efter § 17, stk. 4, i denne bekendtgørelse.
- 3) Energistyrelsens afgørelser efter artikel 16, stk. 5, i bilag 1-9 til denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan klager over forvaltningsretlige spørgsmål i forbindelse med Energistyrelsens afgørelser indbringes for Energiklagenævnet.

Stk. 3. Klage skal være indgivet skriftligt, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt.

§ 20. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at udpege en fuldmægtig som nævnt i § 7,
- 2) udleder drivhusgasser uden fornøden gyldig tilladelse efter § 9, stk. 2, eller § 10,
- 3) overtræder vilkår i en tilladelse meddelt efter § 10,
- 4) undlader at underrette om forhold af betydning for udledningstilladelsen og for tildelingen af gratis-kvoter, jf. § 11, stk. 1,
- 5) overtræder en overvågningsplan, herunder vilkår heri, godkendt efter § 15, stk. 1,
- 6) overtræder indberetningsforpligtelsen efter § 17, stk. 1 eller 2, ved ikke at rapportere rettidigt eller fyldestgørende, eller
- 7) ikke efterkommer påbud eller forbud, der er meddelt i henhold til bestemmelser i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 7

Digital kommunikation

§ 21. Afgørelser, andre dokumenter m.v., der efter lov om CO₂-kvoter, regler udstedt i medfør af lov om CO₂-kvoter eller EU-retsakter om forhold omfattet af lov om CO₂-kvoter, uden underskrift, sendes digitalt til driftsleder eller luftfartsoperatør fra Energistyrelsens elektroniske data online system, udstedes udelukkende med maskinel underskrift af styrelsens pågældende sagsbehandler. Den sagsbehandler, som er ansvarlig for afgørelsen m.v., kan identificeres entydigt med den digitale signatur.

Stk. 2. Kvitteringsskrivelser m.v., som sendes digitalt til driftsleder eller luftfartsoperatør fra Energistyrelsens elektroniske data online system, udstedes alene med angivelse af Energistyrelsen som afsender.

§ 22. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2015.

Klima-, Energi- og Bygningsministeriet, den 23. december 2014

RASMUS HELVEG PETERSEN

/ Dorte Nøhr Andersen

- 1) Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, EU-Tidende 2003, nr. L 275, side 32, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/101/EF af 27. oktober 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 338, side 18, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 af 11. marts 2009 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol — Tilpasning til forskriftsproceduren med kontrol — Del To, EU-Tidende 2009, nr. L 87, side 109, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008, EU-Tidende 2009, nr. L 8, side 3, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 63, Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1359/2013/EU af 17. december 2013 EU-Tidende 2013, nr. L 343, side 1, Kroatiens tiltrædelsestraktat (2012), EU-Tidende 2012, nr. L 112, side 7, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 421/2014 af 16. april 2014, EU-tidende 2014, nr. L 129, side 1, og bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16. I bekendtgørelsen er medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, EU-Tidende 2010, nr. L 302, side 1, Kommissionens forordning (EU) nr. 1193/2011 af 18. november 2011 om oprettelse af et EU-register for handelsperioden, der starter den 1. januar 2013, og efterfølgende handelsperioder for EU's emissionshandelsordning i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF, EU-Tidende 2011, nr. L 315, side 1, Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 181, side 30, og Kommissionens forordning (EU) nr. 600/2012 af 21. juni 2012 om verifikation af rapporter om drivhusgasemissioner og rapporter om tonkilometer og akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 181, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i bekendtgørelsen er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2003/87/EF

af 13. oktober 2003

om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Grønbogen om handel med drivhusgasemissioner i Den Europæiske Union lancerede en europæisk debat om det ønskelige i at handle med drivhusgasemissioner i EU og om, hvordan en sådan ordning i givet fald skulle indrettes. I det europæiske klimaændringsprogram overvejes en række fællesskabspolitikker og -foranstaltninger baseret på inddragelse af de berørte parter, herunder en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet ("fællesskabsordningen") baseret på grønningen. I Rådets konklusioner af 8. marts 2001 erkendes den store betydning af det europæiske klimaprogram og af det arbejde, der er baseret på grønningen, og det fremhæves, at der hurtigst muligt bør sættes ind med konkrete tiltag på fællesskabsplan.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽⁵⁾ fastslår, at klimaændringerne er et prioriteret indsatsområde og opstiller retningslinjer for indførelse af en EF-dækkende ordning for handel med kvoter for emissioner inden udgangen af 2005. I dette program erkendes det, at Fællesskabet er forpligtet til at opnå en 8 %'s reduktion i emissionen af drivhusgasser i perioden 2008-2012 i forhold til 1990-niveauet, og at de globale drivhusgasemissioner på længere sigt skal nedbringes med ca. 70 % i forhold til 1990-niveauet.

(3) Det endelige mål for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, som blev godkendt ved Rådets afgørelse 94/69/EF af 15. december 1993 om indgåelse af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ⁽⁶⁾, er at opnå en stabilisering af koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren på et niveau, som kan forhindre farlig antropogen indvirkning på klimasystemet.

(4) Kyoto-protokollen, som blev godkendt ved Rådets beslutning 2002/358/EF af 25. april 2002 om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed ⁽⁷⁾ vil, når den er trådt i kraft, forpligte Fællesskabet og dets medlemsstater til at reducere deres samlede antropogene emissioner af de i bilag A til protokollen opførte drivhusgasser med 8 % i forhold til 1990-niveauet i perioden 2008 til 2012.

(5) Fællesskabet og dets medlemsstater har vedtaget, at de vil opfylde deres forpligtelser til at reducere antropogene drivhusgasemissioner i henhold til Kyoto-protokollen i fællesskab, i overensstemmelse med beslutning 2002/358/EF. Direktivet skal bidrage til at opfylde Fællesskabets og dets medlemsstaters forpligtelser mere effektivt gennem et effektivt europæisk marked med kvoter for drivhusgasemissioner og med den mindst mulige negative indvirkning på den økonomiske udvikling og beskæftigelsessituationen.

(6) Ved Rådets beslutning 93/389/EØF af 24. juni 1993 om en overvågningsmekanisme for emissioner af CO₂ og andre drivhusgasser i Fællesskabet ⁽⁸⁾ er der indført en mekanisme for overvågning af drivhusgasemissioner og vurdering af opfyldelsen af forpligtelserne med hensyn til disse emissioner. Medlemsstaterne kan anvende denne mekanisme, når de fastsætter den samlede mængde kvoter.

(7) Det er nødvendigt at fastsætte EF-bestemmelser om medlemsstaternes tildeling af kvoter for at bidrage til at bevare det indre markeds integritet og undgå konkurrencefordrejninger.

(8) Medlemsstaterne bør ved tildelingen af kvoter tage hensyn til industrielle processers potentiale med hensyn til at reducere emissionerne.

(9) Medlemsstaterne kan beslutte kun at tildele kvoter, der er gyldige i den femårsperiode, der begynder i 2008, til personer for så vidt angår kvoter, som er annulleret, og som svarer til emissionsreduktioner, som disse personer har foretaget på deres nationale territorium i løbet af den treårsperiode, der begynder i 2005.

(10) Fra og med den nævnte femårsperiode, vil overdragelse af kvoter til en anden medlemsstat skulle modsvares af tilsvarende justeringer af de mængder, der er tildelt i henhold til Kyoto-protokollen.

(11) Medlemsstaterne bør sikre, at driftsledere for visse aktiviteter er indehavere af en drivhusgasemissions tilladelse og overvåger og rapporterer deres emissioner af de drivhusgasser, der er specificeret i relation til disse aktiviteter.

(12) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af dette direktiv og sikre, at de håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

(13) For at sikre fornøden gennemsigtighed bør offentligheden have adgang til oplysninger om kvotetildelingen og resultaterne af overvågningen af emissionerne, alene med forbehold af de restriktioner, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger ⁽⁹⁾.

(14) Medlemsstaterne bør forelægge en rapport om gennemførelsen af dette direktiv, udarbejdet på grundlag af Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelsen af en række miljødirektiver ⁽¹⁰⁾.

(15) Medtagelse af yderligere anlæg i fællesskabsordningen bør ske i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, og fællesskabsordningen udvides derved til at omfatte emissioner af andre drivhusgasser end kuldioxid, herunder fra aluminiumsektoren og kemiske aktiviteter.

(16) Dette direktiv bør ikke være til hinder for, at en medlemsstat opretholder eller indfører nationale handelsordninger, der regulerer drivhusgasemissionerne fra andre aktiviteter end dem, der er anført i bilag I eller er omfattet af fællesskabsordningen, eller fra anlæg, der midlertidigt er undtaget fra fællesskabsordningen.

(17) Medlemsstaterne kan deltage i international handel med kvoter som parter i Kyoto-protokollen med andre parter, som er opført i bilag B hertil.

(18) En sammenhæng mellem fællesskabsordningen og ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i tredjelande vil øge omkostningseffektiviteten ved opfyldelsen af Fællesskabets emissionsreduktionsmål som fastsat i beslutning 2002/358/EF om den fælles opfyldelse af forpligtelserne.

(19) Projektbaserede mekanismer, herunder fælles gennemførelse (JI) og mekanismen for bæredygtig udvikling (CDM), er vigtige for at nå målene om både at reducere de globale drivhusgasemissioner og fremme omkostningseffektiviteten i fællesskabsordningen. I overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Kyoto-protokollen og Marrakech-aftalerne bør anvendelsen af ovennævnte mekanismer supplere interne foranstaltninger, som dermed kommer til at udgøre en betydelig del af den samlede indsats.

(20) Dette direktiv vil fremme anvendelsen af mere energieffektive teknologier, herunder kraftvarmeteknologi, som frembringer færre emissioner pr. produktionsenhed, mens Europa-Parlamentets og Rådets fremtidige direktiv om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked navnlig vil fremme kraftvarmeteknologi.

(21) Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ⁽¹¹⁾ opstiller en generel ramme for forureningsforebyggelse og -bekæmpelse, som kan danne udgangspunkt for udstedelse af drivhusgasemissionstilladelser. Direktiv 96/61/EF bør ændres for at sikre, at der ikke opstilles emissionsgrænseværdier for direkte drivhusgasemissioner fra anlæg, der er omfattet af nærværende direktiv, og at medlemsstaterne kan vælge ikke at fastsætte energieffektivitetskrav for forbrændingsenheder eller andre enheder, som udsender kuldioxid på stedet, uden at dette berører de øvrige krav i henhold til direktiv 96/61/EF.

(22) Dette direktiv er foreneligt med De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og Kyoto-protokollen. Det bør tages op til revision på baggrund af udviklingen i denne sammenhæng samt under hensyntagen til erfaringerne med direktivets gennemførelse og udviklingen med hensyn til overvågning af drivhusgasemissionerne.

(23) Handel med kvoter for emissioner bør indgå som en del af en omfattende og sammenhængende pakke af politikker og foranstaltninger, der gennemføres på medlemsstats- og fællesskabsplan. Uden at dette berører anvendelsen af traktatens artikel 87 og 88, kan medlemsstaterne tage følgerne af lovgivning, fiskale tiltag eller andre politikker, der forfølger de samme mål, i betragtning. I forbindelse med revisionen af direktivet bør det fastslås, i hvilken udstrækning disse mål er blevet nået.

(24) Beskatningsinstrumentet kan være en national politik, der sigter mod at begrænse emissioner fra anlæg, der er midlertidigt undtaget.

(25) Der bør gennemføres politikker og foranstaltninger på medlemsstats- og fællesskabsniveau i alle økonomiske sektorer i Den Europæiske Union og ikke kun i industri- og energisektoren for at opnå betydelige begrænsninger af emissionerne. Kommissionen bør navnlig beskæftige sig med politikker og foranstaltninger på fællesskabsplan med henblik på at lade transportsektoren yde et væsentligt bidrag til, at Fællesskabet og medlemsstaterne opfylder deres forpligtelser med hensyn til klimaændringer i henhold til Kyoto-protokollen.

(26) Uanset de markedsbaserede mekanismers mange muligheder bør Den Europæiske Unions strategi vedrørende begrænsning af klimaændringer bygge på en balance mellem fællesskabsordningen og andre former for EF-foranstaltninger, nationale og internationale foranstaltninger.

(27) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(28) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹²⁾.

(29) Kommissionen må ikke kunne ændre kriterium 1), 5) og 7) i bilag III efter udvalgsproceduren. Ændringer for perioder efter 2012 bør udelukkende gennemføres efter den fælles beslutningsprocedure.

(30) Da målet for den påtænkte handling, nemlig etablering af en fællesskabsordning, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor, på grund af handlingens omfang og virkninger, bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet i traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i nævnte artikel går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Ved dette direktiv fastlægges en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (i det følgende benævnt "fællesskabsordningen") med henblik på at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på emissioner fra de i bilag I opførte aktiviteter og de drivhusgasser, der er anført i bilag II.
2. Anvendelsen af dette direktiv berører ikke eventuelle krav i henhold til direktiv 96/61/EF.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »kvote«: ret til i en nærmere angivet periode at udlede et ton kuldioxidækvivalent, der kun er gyldig til opfyldelse af kravene i dette direktiv, og som kan overdrages efter bestemmelserne i dette direktiv
- b) »emissioner«: udledning af drivhusgasser i atmosfæren fra kilder i et anlæg
- c) »drivhusgasser«: de i bilag II nævnte gasser
- d) »drivhusgasemissionstilladelse«: tilladelse udstedt i overensstemmelse med artikel 5 og 6
- e) »anlæg«: en stationær teknisk enhed, hvor en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter udføres tillige med eventuelle andre direkte tilknyttede aktiviteter, der har en teknisk forbindelse med aktiviteterne på stedet, og som kan have indvirkning på emissioner og forurening
- f) »driftsleder«: en person, der driver eller kontrollerer et anlæg, eller som efter national lovgivning har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift heraf

g) »person«: en fysisk eller juridisk person

h) »nytilkommen«: et anlæg, der udfører en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter, og som har fået en drivhusgasemissionstilladelse eller har fået ajourført sin drivhusgasemissionstilladelse som følge af en ændring af anlæggets karakter eller funktion eller som følge af en udvidelse af anlægget efter den nationale kvotetildelingsplan er blevet forelagt Kommissionen

i) »offentligheden«: en eller flere personer samt i henhold til national lovgivning eller praksis foreninger, organisationer og grupper af personer

j) »ton kuldioxidækvivalent«: et ton kuldioxid (CO₂) eller enhver anden af de i bilag II nævnte drivhusgasser i en mængde med et tilsvarende globalt opvarmningspotentiale.

Artikel 4

Drivhusgasemissionstilladelser

Medlemsstaterne sikrer, at anlæg fra den 1. januar 2005 kun udfører de i bilag I opførte aktiviteter, hvorved der udledes en for den pågældende aktivitet anført gas, hvis anlæggets driftsleder er i besiddelse af en tilladelse udstedt af en kompetent myndighed i overensstemmelse med artikel 5 og 6, eller anlægget midlertidigt er undtaget fra Fællesskabets ordning for handel med kvoter i medfør af artikel 27.

Artikel 5

Ansøgning om drivhusgasemissionstilladelse

En ansøgning til den kompetente myndighed om en drivhusgasemissionstilladelse skal indeholde en beskrivelse af:

a) anlægget og dets aktiviteter, herunder den anvendte teknologi

b) de råstoffer og hjælpematerialer, hvis anvendelse kan forventes at føre til gasemissioner opført i bilag I

c) kilderne til gasemissioner opført i bilag I fra anlægget, og

d) planlagte foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissionerne efter de retningslinjer, der er vedtaget i henhold til artikel 14.

Ansøgningen skal også indeholde et ikke-teknisk resumé af de i første afsnit omhandlede oplysninger.

Artikel 6

Vilkårene for og indholdet af drivhusgasemissionstilladelsen

1. Den kompetente myndighed udsteder en drivhusgasemissionstilladelse, hvorved der gives tilladelse til at udlede drivhusgasser fra et anlæg i sin helhed eller fra dele af dette, hvis den finder det godtgjort, at driftslederen er i stand til at overvåge og rapportere emissionerne.

En drivhusgasemissionstilladelse kan omfatte et eller flere anlæg beliggende på samme område og drevet af samme driftsleder.

2. Drivhusgasemissionstilladelser skal indeholde følgende:

a) driftslederens navn og adresse

- b) en beskrivelse af aktiviteterne og emissionerne fra anlægget
- c) overvågningskrav med angivelse af overvågningsmetodologi og -hyppighed
- d) rapporteringskrav, og
- e) en forpligtelse til at returnere kvoter svarende til anlæggets samlede emissioner i hvert kalenderår, som verificeret efter artikel 15, senest fire måneder efter årets udgang.

Artikel 7

Ændringer vedrørende anlæg

Driftslederen underretter den kompetente myndighed om planlagte ændringer i anlæggets art eller drift eller udvidelse af anlægget, som kan medføre, at drivhusgasemissionstilladelsen skal ajourføres. I påkommende tilfælde ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen. Hvis anlæggets driftsleder udskiftes, ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen med den nye driftsleders navn og adresse.

Artikel 8

Samordning med direktiv 96/61/EF

For anlæg, der udfører aktiviteter, som er opført i bilag I til direktiv 96/61/EF, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at vilkårene og proceduren for udstedelse af en drivhusgasemissionstilladelse er samordnede med vilkårene og proceduren for den i det nævnte direktiv omhandlede godkendelse. Kravene i artikel 5, 6, og 7 i nærværende direktiv kan integreres i de i direktiv 96/61/EF omhandlede procedurer.

Artikel 9

National tildelingsplan

1. For hver af de i artikel 11, stk. 1 og 2, omhandlede perioder udarbejder hver medlemsstat en national plan med angivelse af den samlede mængde kvoter, den vil tildele for den pågældende periode, og hvordan den vil tildele dem. Planen skal være baseret på objektive og gennemsigtige kriterier, herunder kriterierne i bilag III, under skyldig hensyntagen til offentlighedens bemærkninger. Med forbehold af traktaten udarbejder Kommissionen senest den 31. december 2003 retningslinjer for opfyldelsen af kriterierne i bilag III.

For perioden i artikel 11, stk. 1, skal planen offentliggøres og forelægges Kommissionen og de andre medlemsstater senest den 31. marts 2004. For de følgende perioder skal planen offentliggøres og forelægges Kommissionen og de andre medlemsstater senest atten måneder inden den pågældende periodes begyndelse.

2. De nationale tildelingsplaner gennemgås i det i artikel 23, stk. 1, nævnte udvalg.

3. Kommissionen kan senest tre måneder efter en medlemsstats forelæggelse af en national tildelingsplan i henhold til stk. 1 afvise planen eller en del heraf, hvis den er uforenelig med kriterierne i bilag III eller med artikel 10. Medlemsstaten træffer kun afgørelse i henhold til artikel 11, stk. 1 eller 2, hvis foreslåede ændringer er godkendt af Kommissionen. En afgørelse om afslag truffet af Kommissionen skal begrundes.

Artikel 10

Tildelingsmetode

For den treårsperiode, der begynder den 1. januar 2005, tildeler medlemsstaterne mindst 95 % af kvoterne gratis. For den femårsperiode, der begynder den 1. januar 2008, tildeler medlemsstaterne mindst 90 % af kvoterne gratis.

Artikel 11

Tildeling og udstedelse af kvoter

1. For den treårsperiode, der begynder den 1. januar 2005, træffer hver medlemsstat afgørelse om den samlede mængde kvoter, den vil tildele for denne periode, og om tildelingen heraf til driftslederen af hvert anlæg. Afgørelsen træffes senest tre måneder inden periodens begyndelse og baseres på medlemsstatens nationale tildelingsplan, som er udarbejdet i henhold til artikel 9 og i overensstemmelse med artikel 10, under skyldig hensyntagen til offentlighedens bemærkninger.

2. For den femårsperiode, der begynder den 1. januar 2008, og for hver efterfølgende femårsperiode, træffer hver medlemsstat afgørelse om den samlede mængde kvoter, den vil tildele for denne periode, og påbegynder processen for tildeling heraf til driftslederen af hvert anlæg. Afgørelsen træffes mindst tolv måneder inden den pågældende periodes begyndelse og baseres på medlemsstatens nationale tildelingsplan, som er udarbejdet i henhold til artikel 9 og i overensstemmelse med artikel 10, under skyldig hensyntagen til offentlighedens bemærkninger.

3. Afgørelser, der træffes i henhold til stk. 1 eller 2, skal være i overensstemmelse med traktatens bestemmelser, særlig artikel 87 og 88. Når medlemsstaterne træffer afgørelse om tildeling, tager de hensyn til behovet for at give nytilkomne adgang til kvoter.

4. Den kompetente myndighed udsteder hvert år i den i stk. 1 eller 2 omhandlede periode en del af den samlede kvotemængde senest den 28. februar samme år.

Artikel 12

Overdragelse, returnering og annullering af kvoter

1. Medlemsstaterne sørger for, at kvoter kan overdrages mellem

a) personer i Fællesskabet

b) personer i Fællesskabet og personer i tredjelande, hvor sådanne kvoter er anerkendt efter proceduren i artikel 25, uden andre restriktioner end dem, der er fastsat i eller vedtaget i henhold til dette direktiv.

2. Medlemsstaterne sørger for, at kvoter, der udstedes af en kompetent myndighed i en anden medlemsstat, anerkendes med henblik på opfyldelse af en driftsleders forpligtelser efter stk. 3.

3. Medlemsstaterne søger for, at driftslederen for hvert anlæg senest den 30. april hvert år returnerer et antal kvoter svarende til de samlede emissioner fra det pågældende anlæg i det foregående kalenderår, som verificeret efter artikel 15, og at disse kvoter derefter annulleres.

4. Medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til at sikre, at kvoter når som helst bliver annulleret efter anmodning fra indehaveren.

Artikel 13

Kvoternes gyldighed

1. Kvoter er gyldige for emissioner i den i artikel 11, stk. 1 eller 2, omhandlede periode, for hvilken de er udstedt.

2. Fire måneder efter begyndelsen af den første af de i artikel 11, stk. 2, omhandlede femårsperioder annullerer den kompetente myndighed kvoter, der ikke længere er gyldige, og som ikke er returneret og annulleret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3.

Medlemsstaterne kan udstede kvoter til personer for den igangværende periode til erstatning af kvoter, som disse havde, men som er annulleret i overensstemmelse med første afsnit.

3. Fire måneder efter begyndelsen af hver af de i artikel 11, stk. 2, omhandlede efterfølgende femårsperioder, annullerer den kompetente myndighed kvoter, der ikke længere er gyldige, og som ikke er returneret og annulleret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3.

Medlemsstaterne udleverer kvoter til personer for den igangværende periode til erstatning af kvoter, som disse havde, men som er annulleret i overensstemmelse med første afsnit.

Artikel 14

Retningslinjer for overvågning og rapportering af emissioner

1. Efter proceduren i artikel 23, stk. 2, vedtager Kommissionen senest den 30. september 2003 retningslinjer for overvågning og rapportering af emissioner fra aktiviteterne i bilag I af de drivhusgasser, der er anført for de pågældende aktiviteter. Retningslinjerne baseres på principperne for overvågning og rapportering i bilag IV.

2. Medlemsstaterne sørger for, at emissionerne overvåges i overensstemmelse med retningslinjerne.

3. Medlemsstaterne sørger for, at hver driftsleder for et anlæg til den kompetente myndighed rapporterer emissionerne fra det pågældende anlæg i hvert kalenderår efter udgangen af det pågældende år i overensstemmelse med retningslinjerne.

Artikel 15

Verifikation

Medlemsstaterne sørger for, at de rapporter, driftslederne forelægger i henhold til artikel 14, stk. 3, verificeres efter kriterierne i bilag V, og at den kompetente myndighed underrettes herom.

Medlemsstaterne sørger for, at en driftsleder, hvis rapport vedrørende emissioner i det foregående år ikke er bedømt som tilfredsstillende efter kriterierne i bilag V senest den 31. marts hvert år, ikke kan overdrage yderligere kvoter, før en rapport fra den pågældende driftsleder er bedømt som tilfredsstillende.

Artikel 16

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, og træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at sanktionerne håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse bestemmelser senest den 31. december 2003 og underretter den omgående om efterfølgende ændringer.

2. Medlemsstaterne sørger for at offentliggøre navnene på driftsledere, der ikke overholder kravene om returnering af tilstrækkelige kvoter i henhold til artikel 12, stk. 3.

3. Medlemsstaterne sørger for, at en driftsleder, der ikke returnerer tilstrækkelige kvoter senest den 30. april hvert år til dækning af sine emissioner i det foregående år, pålægges en bøde for overskridelse af emissionskvoterne. Bøden for overskridelse af emissionskvoter andrager 100 EUR for hvert ton kuldioxidækvivalent fra det anlæg, for hvilket driftslederen ikke har returneret kvoter. Betaling af bøden for overskridelse af emissionskvoter fritager ikke driftslederen for forpligtelsen til at returnere en kvotemængde svarende til de kvoteoverskridende emissioner, når vedkommende returnerer kvoter for det følgende kalenderår.

4. I den treårsperiode, der begynder den 1. januar 2005, anvender medlemsstaterne en lavere bøde for kvoteoverskridelse på 40 EUR for hvert ton kuldioxidækvivalent fra det anlæg, for hvilket driftslederen ikke har returneret kvoter. Betaling af bøden for overskridelse af emissionskvoter fritager ikke driftslederen for forpligtelsen til at returnere en kvotemængde svarende til de kvoteoverskridende emissioner, når vedkommende returnerer kvoter for det følgende kalenderår.

Artikel 17

Adgang til oplysninger

Afgørelser vedrørende tildeling af kvoter og emissionsrapporter, der kræves ifølge drivhusgasemissions-tilladelsen, og som den kompetente myndighed er i besiddelse af, gøres tilgængelige for offentligheden ved myndighedens foranstaltning, jf. dog restriktionerne i artikel 3, stk. 3 og artikel 4, i direktiv 2003/4/EF.

Artikel 18

Den kompetente myndighed

Medlemsstaterne træffer passende administrative foranstaltninger, herunder udpegning af den eller de kompetente myndigheder, til gennemførelse af dette direktiv. Udpeges mere end én kompetent myndighed, skal deres opgaver i henhold til dette direktiv samordnes.

Artikel 19

Registre

1. Medlemsstaterne sørger for oprettelse og ajourføring af et register til nøjagtig bogføring af udstedelse, beholdning, overdragelse og annullering af kvoter. Medlemsstaterne kan føre deres registre inden for rammerne af et konsolideret system sammen med en eller flere andre medlemsstater.

2. Enhver person kan besidde kvoter. Registret skal være tilgængeligt for offentligheden og indeholde særskilte konti til bogføring af de kvoter, som besiddes af hver person, til og fra hvem der er udstedt eller overdraget kvoter.

3. Med henblik på at gennemføre dette direktiv vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 23, stk. 2, en forordning om et standardiseret og sikkert system med registre i form af standardiserede elektroniske databaser, der indeholder fælles data til sporing af udlevering, besiddelse, overdragelse og annullering af kvoter, til sikring af offentlig adgang, henholdsvis den fornødne fortrolighed og til sikring af, at overdragelser ikke er i strid med forpligtelser, der følger af Kyoto-protokollen.

Artikel 20

Central administrator

1. Kommissionen udpeger en central administrator, der skal føre en uafhængig transaktionsjournal til bogføring af udstedelse, overdragelse og annullering af kvoter.
2. Gennem den uafhængige transaktionsjournal fører den centrale administrator automatiseret kontrol med hver transaktion i registrene til sikring af, at der ikke forekommer uregelmæssigheder i forbindelse med udstedelse, overdragelse og annullering af kvoter.
3. Påvises der uregelmæssigheder i forbindelse med den automatiserede kontrol, underretter den centrale administrator den eller de pågældende medlemsstater herom, og disse registrerer ikke de pågældende transaktioner eller eventuelle yderligere transaktioner vedrørende de pågældende kvoter, før uregelmæssighederne er bragt til ophør.

Artikel 21

Rapportering fra medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne forelægger hvert år Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv. I rapporten lægges der særlig vægt på ordninger for tildeling af kvoter, de nationale registres funktionsmåde, anvendelsen af overvågnings- og rapporteringsretningslinjerne, verifikation og spørgsmål vedrørende direktivets overholdelse samt den eventuelle skattemæssige behandling af kvoter. Den første rapport tilsendes Kommissionen senest den 30. juni 2005. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller et forlæg, som udarbejdes af Kommissionen efter proceduren i artikel 6 i direktiv 91/692/EØF. Spørgeskemaet eller forlægget tilsendes medlemsstaterne senest seks måneder inden afleveringsfristen for den første rapport.
2. På grundlag af de i stk. 1 nævnte rapporter offentliggør Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv senest tre måneder efter modtagelsen af rapporterne fra medlemsstaterne.
3. Kommissionen foranstalter udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder om forhold i forbindelse med tildeling, registrenes funktionsmåde, overvågning, rapportering, verifikation og overholdelse.

Artikel 22

Ændring af bilag III

Kommissionen kan efter proceduren i artikel 23, stk. 2 for perioden 2008-12, ændre bilag III, med undtagelse af kriterium 1), 5) og 7), på baggrund af de i artikel 21 nævnte rapporter og erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv.

Artikel 23

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 8 i beslutning 93/389/EØF.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8. Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.
3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 24

Procedurer for ensidig medtagelse af yderligere aktiviteter og gasser

1. Fra 2008 kan medlemsstaterne anvende handel med emissionskvoter i overensstemmelse med dette direktiv på aktiviteter, anlæg og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I, forudsat at medtagelsen af sådanne aktiviteter, anlæg og drivhusgasser godkendes af Kommissionen efter proceduren i artikel 23, stk. 2, idet der skal tages hensyn til alle relevante kriterier, herunder navnlig virkningerne for det indre marked, mulig konkurrenceforvridning, ordningens miljømæssige integritet og pålideligheden af den planlagte overvågnings- og rapporteringssystem.

Fra 2005 kan medlemsstaterne på samme vilkår anvende handel med emissionskvoter på anlæg, der udfører aktiviteter, der er anført i bilag I, under kapacitetsgrænser, der er omhandlet i dette bilag.

2. Tildelinger til anlæg, der udfører sådanne aktiviteter, skal anføres i den nationale tildelingsplan, der er nævnt i artikel 9.

3. Kommissionen kan på eget initiativ eller skal efter anmodning fra en medlemsstat vedtage overvågnings- og rapporteringsretningslinjer for emissioner fra aktiviteter, installationer og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I, i overensstemmelse med proceduren i artikel 23, stk. 2, hvis overvågningen af og rapporteringen om disse emissioner kan foretages tilstrækkelig præcist.

4. For det tilfælde, at der indføres sådanne foranstaltninger, skal det i forbindelse med revisioner i medfør af artikel 30 også overvejes, om bilag I skal ændres, så det på en harmoniseret måde kommer til at omfatte emissioner fra disse aktiviteter i hele Fællesskabet.

Artikel 25

Sammenhæng med andre ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner

1. Der bør indgås aftaler med de tredjelande, der er opført i bilag B til Kyoto-protokollen, og som har ratificeret protokollen, med henblik på gensidig anerkendelse af kvoter mellem Fællesskabets ordning for handel med kvoter og andre ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i overensstemmelse med bestemmelserne i traktatens artikel 300.

2. Er der indgået en af de i stk. 1 omhandlede aftaler udarbejder Kommissionen efter proceduren i artikel 23, stk. 2, de fornødne bestemmelser om gensidig anerkendelse af kvoter i henhold til den pågældende aftale.

Artikel 26

Ændring af direktiv 96/61/EF

I artikel 9, stk. 3, i direktiv 96/61/EF indsættes som de sidste afsnit:

»Er drivhusgasemissioner fra et anlæg anført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF⁽¹³⁾ i tilknytning til en aktivitet i det pågældende anlæg, skal godkendelsen ikke omfatte en emissionsgrænseværdi for direkte emissioner af denne gas, medmindre det er nødvendigt for at forhindre betydelig lokal forurening.

For så vidt angår aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, kan medlemsstaterne vælge ikke at fastsætte energieffektivitetskrav for forbrændingsenheder eller andre enheder, som udsender kuldi-oxid på stedet.

Om nødvendigt ændrer de kompetente myndigheder godkendelsen i overensstemmelse hermed.

De tre foregående afsnit finder ikke anvendelse på anlæg, der midlertidigt er udelukket fra Fællesskabets ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i overensstemmelse med artikel 27 i direktiv 2003/87/EF.«

Artikel 27

Midlertidig undtagelse for visse anlæg

1. Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om, at anlæg midlertidigt og ikke længere end til den 31. december 2007 undtages fra fællesskabsordningen. I sådanne anmodninger opføres sådanne anlæg, og anmodningerne skal offentliggøres.

2. Hvis Kommissionen efter at have taget offentlighedens eventuelle bemærkninger til en anmodning i betragtning efter proceduren i artikel 23, stk. 2, beslutter, at anlæggene:

a) som et resultat af de nationale politikker vil begrænse deres emissioner lige så meget, som hvis de var omfattet af bestemmelserne i dette direktiv

b) vil være underlagt overvågnings-, rapporterings- og verifikationskrav svarende til dem, der er fastsat i artikel 14 og 15, og

c) vil få pålagt sanktioner, der mindst svarer til dem, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1 og 4, hvis de ikke opfylder de nationale krav.

undtager den midlertidigt disse anlæg fra fællesskabsordningen.

Det skal sikres, at der ikke opstår forvriddning af det indre marked.

Artikel 28

Oprettelse af puljer

1. Medlemsstaterne kan tillade, at driftsledere af anlæg, der udfører en af de i bilag I nævnte aktiviteter, opretter en pulje af anlæg med samme aktivitet for den periode, der er fastsat i artikel 11, stk. 1, og/eller den første femårsperiode, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2-6.

2. Driftsledere af anlæg med en af de i bilag I nævnte aktiviteter, som ønsker at oprette en pulje, ansøger den kompetente myndighed herom med angivelse af, hvilke anlæg det drejer sig om og for hvilken periode de ønsker at oprette en pulje, samt beviser for, at en puljeforvalter vil være i stand til at opfylde forpligtelserne i stk. 3 og 4.

3. Driftsledere, der ønsker at oprette en pulje, udnævner en puljeforvalter, som:

a) får udleveret den samlede mængde kvoter, der er beregnet af driftslederne pr. anlæg, uanset artikel 11

b) får ansvaret for at returnere kvoter svarende til de samlede emissioner fra anlæggene i puljen, uanset artikel 6, stk. 2, litra e), og artikel 12, stk. 3, samt

c) forhindres i at overdrage yderligere kvoter i tilfælde af, at en driftsleders rapport ikke er bedømt som tilfredsstillende i medfør af artikel 15.

4. Puljeforvalteren pålægges sanktioner ved overtrædelse af kravet om at returnere tilstrækkelige kvoter til at dække de samlede emissioner fra anlæggene i puljen, uanset artikel 16, stk. 2, 3 og 4.

5. En medlemsstat, der ønsker at tillade oprettelse af en eller flere puljer, indsender den i stk. 2 nævnte ansøgning til Kommissionen. For så vidt andet ikke følger af traktaten, kan Kommissionen inden for tre måneder efter modtagelsen afvise en ansøgning, der ikke opfylder kravene i dette direktiv. En sådan afgørelse skal begrundes. I tilfælde af afvisning kan medlemsstaten kun tillade, at puljen oprettes, hvis de foreslåede ændringer accepteres af Kommissionen.

6. Hvis en puljeforvalter ikke efterkommer de i stk. 4 nævnte sanktioner, hæfter de enkelte driftsledere af anlæggene i puljen i henhold til artikel 12, stk. 3, og artikel 16 for emissioner fra deres egne anlæg.

Artikel 29

Force majeure

1. I den i artikel 11, stk. 1, omhandlede periode kan medlemsstaterne anmode Kommissionen om, at der for visse anlægs vedkommende udstedes yderligere kvoter i tilfælde af force majeure. Kommissionen vurderer, om der er tale om force majeure, og giver, hvis dette er tilfældet, den pågældende medlemsstat tilladelse til at udstede yderligere kvoter, der ikke kan overdrages, til driftslederne af disse anlæg.

2. Kommissionen udarbejder senest den 31. december 2003 og med forbehold af traktatens bestemmelser retningslinjer for, hvornår force majeure kan anses at foreligge.

Artikel 30

Revision og videreudvikling

1. På grundlag af erfaringerne med overvågning af drivhusgasemissionerne kan Kommissionen senest den 31. december 2004 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til ændring af bilag I med henblik på deri at inddrage andre aktiviteter og emissioner af de i bilag II anførte drivhusgasser.

2. På grundlag af erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv og de fremskridt, der gøres inden for overvågning af drivhusgasemissionerne, samt på baggrund af udviklingen på internationalt plan udarbejder Kommissionen en rapport om direktivets anvendelse, idet den tager stilling til:

a) og om hvorledes bilag I bør ændres, således at det kommer til at omfatte andre relevante sektorer, herunder bl.a. kemikalie-, aluminium- og transportsektorerne, aktiviteter og emissioner af de i bilag II anførte andre drivhusgasser med henblik på yderligere forbedring af ordningens økonomiske effektivitet

b) forholdet mellem Fællesskabets handel med emissionskvoter og den internationale handel med emissioner, der indledes i 2008

c) yderligere harmonisering af tildelingsmetoden, herunder auktion for perioden efter 2012, og kriterierne for de nationale tildelingsplaner som omhandlet i bilag III

d) muligheden for at anvende tilgodehavender fra projektmekanismer

e) forholdet mellem emissionshandel og andre politikker og foranstaltninger på medlemsstats- og fællesskabsplan, herunder beskatning, der forfølger de samme mål

f) hvorvidt det er hensigtsmæssigt at have ét enkelt fællesskabsregister

g) størrelsen af bøderne for overskridelse af emissionerne, bl.a. under hensyn til inflationen

h) kvotemarkedets funktion, herunder navnlig eventuelle markedsforstyrrelser

i) hvordan fællesskabsordningen tilpasses til et udvidet EU

j) oprettelse af puljer

k) hvorvidt det er praktisk at udarbejde benchmarks på fællesskabsplan som grundlag for kvotetildeling under hensyntagen til de bedste tilgængelige teknikker og cost-benefit-analyser.

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport senest den 30. juni 2006, eventuelt ledsaget af forslag.

3. Sammenkobling af de projektbaserede mekanismer, herunder fælles gennemførelse (JI) og mekanismen for bæredygtig udvikling (CDM), og fællesskabsordningen, er ønskelig og vigtig for at nå målene om en reduktion af de globale drivhusgasemissioner og en omkostningseffektiv gennemførelse af Fællesskabets ordning. Derfor vil emissionstilgodehavender fra de projektbaserede mekanismer blive anerkendt til anvendelse i denne ordning efter regler, som Europa-Parlamentet og Rådet vedtager på forslag af Kommissionen, og som bør finde anvendelse parallelt med fællesskabsordningen i 2005. I overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Kyoto-protokollen og Marrakech-aftalerne supplerer anvendelsen af ovennævnte mekanismer de interne foranstaltninger.

Artikel 31

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2003. De underretter straks Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om disse love og administrative bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 32

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 33

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 13. oktober 2003.

På Europa-Parlamentets vegne
P. Cox
Formand

På Rådets vegne
G. Alemanno
Formand

⁽¹⁾ EFT C 75 E af 26.3.2002, s. 33.

⁽²⁾ EFT C 221 af 17.9.2002, s. 27.

(3) EFT C 192 af 12.8.2002, s. 59.

(4) Europa-Parlamentets udtalelse af 10.10.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 18.3.2003 (EUT C 125 E af 27.5.2003, s. 72) og Europa-Parlamentets afgørelse af 2.7.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 22.7.2003.

(5) EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

(6) EFT L 33 af 7.2.1994, s. 11.

(7) EFT L 130 af 15.5.2002, s. 1.

(8) EFT L 167 af 9.7.1993, s. 31. Ændret ved beslutning 1999/296/EF (EFT L 117 af 5.5.1999, s. 35).

(9) EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

(10) EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48.

(11) EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.

(12) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(13) EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

BILAG I

KATEGORIER AF AKTIVITETER OMHANDLET I ARTIKEL 2, STK. 1, 3 OG 4, ARTIKEL 14, STK. 1, 28 OG 30

1. Anlæg eller dele af anlæg, der benyttes til forskning, udvikling og testning af nye produkter, er ikke omfattet af dette direktiv.

2. Tærskelværdierne nedenfor vedrører generelt produktionskapacitet eller ydelse. Hvis samme driftsleder i samme anlæg eller på samme område gennemfører flere aktiviteter henhørende under samme rubrik, lægges kapaciteten af disse aktiviteter sammen.

Aktiviteter	Drivhusgasser
<i>Energirelaterede aktiviteter</i>	
Energiproducerende anlæg med en indfyret effekt på mere end 20 MW (undtagen anlæg til forbrænding af farligt affald eller kommunalt affald)	Kuldioxid
Mineralolieraffinaderier	Kuldioxid
Koksværker	Kuldioxid
<i>Produktion og forarbejdning af ferrometaller</i>	

Anlæg til ristning eller sintring af malm (herunder svovlholdigt malm)	Kuldioxid
Anlæg til produktion af støbejern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 tons/time	Kuldioxid
<i>Mineralindustri</i>	
Anlæg til fremstilling af klinker (cement) i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 500 tons/dag eller kalk i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag	Kuldioxid
Anlæg til fremstilling af glas, herunder glasfibre, med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid
Anlæg til fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn, med en produktionskapacitet på mere end 75 tons/dag, og/eller en kapacitet på mere end 4 m ³ /dag og en sættetæthed pr. ovn på mere end 300 kg/m ³	Kuldioxid
<i>Andre aktiviteter</i>	
Industrianlæg til fremstilling af:	Kuldioxid
a) papirmasse af træ eller andre fibermaterialer	
b) papir og pap med en produktionskapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid

BILAG II

DRIVHUSGASSER OMHANDLET I ARTIKEL 3 OG 30

Kuldioxid (CO₂)

Methan (CH₄)

Nitrogenoxid (N₂O)

Hydrofluorcarboner (HFC)

Perfluorcarboner (PFC)

Svovlhexafluorid (SF₆).

BILAG III

KRITERIER FOR NATIONALE TILDELINGSPLANER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 9, 22 OG 30

- 1) Den samlede mængde kvoter, der skal tildeles for den pågældende periode, skal være i overensstemmelse med medlemsstatens forpligtelse til at begrænse sine emissioner efter beslutning 2002/358/EF og Kyoto-protokollen under hensyn til den andel, som disse kvoter udgør af de samlede emissioner i forhold til emissionerne fra kilder, der ikke er omfattet af dette direktiv, og de nationale energipolitikker, og skal være i overensstemmelse med det nationale klimaændringsprogram. Den samlede mængde kvoter, der skal tildeles, skal ikke være større end den mængde, der kan forventes at være nødvendig med henblik på en nøje anvendelse af kriterierne i dette bilag. Inden 2008 skal mængden af kvoter være tilpasset bestræbelserne på at nå eller overgå hver enkelt medlemsstats mål som fastsat i beslutning 2002/358/EF og Kyoto-protokollen.
- 2) Den samlede mængde kvoter, der skal tildeles, skal være i overensstemmelse med vurderingen af de faktiske og forventede fremskridt hen imod opfyldelsen af medlemsstaternes bidrag til Fællesskabets forpligtelser i medfør af beslutning 93/389/EØF.
- 3) Den mængde kvoter, der skal tildeles, skal være i overensstemmelse med det potentiale, herunder det teknologiske potentiale, som de anlæg, der er omfattet af denne ordning, har med hensyn til at reducere emissionerne. Medlemsstaterne kan basere deres kvotefordeling på de gennemsnitlige drivhusgasemissioner pr. produkt inden for hver aktivitet og de fremskridt, der kan gøres inden for disse aktiviteter.
- 4) Planen skal være i overensstemmelse med andre relevante fællesskabslovgivning og -foranstaltninger. Der bør tages hensyn til uundgåelige stigninger i emissionerne som følge af nye lovfæstede krav.
- 5) Planen må ikke diskriminere mellem selskaber eller sektorer på en sådan måde, at visse virksomheder eller aktiviteter begunstiges ubehørigt, jf. kravene i traktaten, navnlig artikel 87 og 88.
- 6) Planen skal indeholde oplysninger om, hvordan nyttilkomne vil kunne deltage i fællesskabsordningen i den pågældende medlemsstat.
- 7) Planen kan tilgodese en tidlig indsats og skal indeholde oplysninger om, hvordan der vil blive taget hensyn til en sådan indsats. Medlemsstaterne kan ved udarbejdelsen af deres nationale tildelingsplaner anvende benchmarks udledt af referencedokumenter om de bedste tilgængelige teknikker, og disse benchmarks kan indeholde et element af hensyntagen til en tidlig indsats.
- 8) Planen skal indeholde oplysninger om, hvordan der tages hensyn til ren teknologi, herunder energiefektive teknologier.
- 9) Planen skal indeholde bestemmelser om, hvordan offentligheden kan fremsætte bemærkninger, og oplysninger om, hvordan disse bemærkninger vil blive taget behørigt i betragtning, inden der træffes afgørelse om tildeling af kvoter.
- 10) Planen skal indeholde en liste over de anlæg, der er omfattet af dette direktiv, og over de kvotemængder, som det er hensigten at tildele hvert enkelt anlæg.
- 11) Planen kan indeholde oplysninger om, hvordan der tages hensyn til konkurrence fra lande/enheder uden for EU.

BILAG IV

PRINCIPPER FOR OVERVÅGNING OG RAPPORTERING SOM OMHANDLET I ARTIKEL 14, STK. 1

Overvågning af kuldioxidemissioner

Emissionerne overvåges på grundlag af beregninger eller målinger.

Beregning

Til beregning af emissionerne anvendes følgende formel:

$$\text{Aktivitetsdata} \times \text{emissionsfaktor} \times \text{oxidationsfaktor}$$

Aktivitetsdataene (anvendt brændsel, produktionsrate osv.) overvåges på grundlag af oplysninger om brændsels- og råstofleverancer eller målinger.

Der skal anvendes anerkendte emissionsfaktorer. Aktivitetsspecifikke emissionsfaktorer kan anvendes for alle former for brændsel. Standardfaktorer kan anvendes for alle former for brændsel, undtagen ikke-kommercielle brændsler (brændbart affald som f.eks. dæk og gasser fra industriprocesser). For kul skal der udarbejdes lagspecifikke standardfaktorer og for naturgas EU-specifikke eller producentlandspecifikke standardfaktorer. IPCC-standardværdier kan anvendes for raffinaderiprodukter. Emissionsfaktoren for biomasse er nul.

Hvis der i emissionsfaktoren ikke er taget hensyn til, at noget af kulstoffet ikke oxideres, anvendes en yderligere oxidationsfaktor. Hvis der er beregnet aktivitetsspecifikke emissionsfaktorer, hvori der allerede er taget hensyn til oxidationen, er det ikke nødvendigt at anvende en oxidationsfaktor.

Der anvendes standardoxidationsfaktorer udviklet i henhold til direktiv 96/61/EF, medmindre driftslederen kan påvise, at aktivitetsspecifikke faktorer er mere nøjagtige.

Der foretages en særskilt beregning for hver aktivitet, for hvert anlæg og for hvert brændsel.

Måling

Ved måling af emissioner anvendes standardiserede eller anerkendte metoder, og målingen understøttes af emissionsberegninger.

Overvågning af emissioner af andre drivhusgasser

Der anvendes standardiserede eller anerkendte metoder, som udvikles af Kommissionen i samarbejde med samtlige relevante interessenter og vedtages efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

Rapportering af emissioner

Hver driftsleder medtager følgende oplysninger i rapporten om et anlæg:

A. Identifikationsdata for anlægget, herunder:

- anlæggets navn
- anlæggets adresse, herunder postnummer og land
- arten og antallet af bilag I-aktiviteter, der udføres på anlægget
- adresse, telefonnummer, faxnummer og e-postadresse på en kontaktperson, og
- navnet på anlæggets ejer og på eventuelt moderselskab.

B. For hver bilag I-aktivitet, der udføres på det anlægsområde, for hvilket emissionerne beregnes:

- aktivitetsdata
- emissionsfaktorer
- oxidationsfaktorer
- samlede emissioner, og
- Usikkerhed.

C. For hver bilag I-aktivitet, der udføres på anlægsområdet, for hvilket emissionerne måles:

- samlede emissioner
- oplysninger om målemetodernes pålidelighed, og
- usikkerhed.

D. For emissioner fra forbrænding skal rapporten også indeholde oxidationsfaktoren, medmindre der i udviklingen af en aktivitetsspecifik emissionsfaktor allerede er taget hensyn til oxidation.

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at samordne rapporteringskravene med eventuelle eksisterende rapporteringskrav for at minimere virksomhedernes rapporteringsbyrde.

BILAG V

KRITERIER FOR VERIFIKATION SOM OMHANDLET I ARTIKEL 15

Generelle principper

- 1) Emissioner fra hver af de i bilag I opførte aktiviteter verificeres.
- 2) I verifikationsprocessen tages der hensyn til rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, og til overvågning i det foregående år. Verifikationen skal omfatte overvågningssystemernes og de rapporterede emissionsdata og -oplysningers pålidelighed, troværdighed og nøjagtighed, herunder navnlig:
 - a) de rapporterede aktivitetsdata og dermed forbundne målinger og beregninger
 - b) valg og anvendelse af emissionsfaktorer
 - c) beregninger til bestemmelse af de samlede emissioner, og
 - d) hvis der anvendes målinger: det hensigtsmæssige i valget og anvendelsen af målemetoder.
- 3) Rapporterede emissioner kan kun valideres, hvis det på grundlag af pålidelige og troværdige data og oplysninger er muligt at bestemme emissionerne med en høj grad af sikkerhed. En høj grad af sikkerhed indebærer, at driftslederen kan påvise:
 - a) at der ikke er uoverensstemmelser i de rapporterede data
 - b) at indsamlingen af data er sket i overensstemmelse med de relevante videnskabelige standarder, og
 - c) at anlæggets optegnelser er fuldstændige og kohærente.
- 4) Verifikator gives adgang til alle anlægsområder og oplysninger af betydning for genstanden for verifikationen.
- 5) Verifikator tager i betragtning, om anlægget er registreret under Fællesskabets ordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS).

Metodologi

Strategisk analyse

6) Verifikationen baseres på en strategisk analyse af alle de aktiviteter, der udføres i anlægget. Dette indebærer, at verifikator har overblik over alle aktiviteterne og deres betydning for emissionerne.

Procesanalyse

7) Verifikation af de forelagte oplysninger foretages i givet fald på anlægsområdet. Verifikator anvender stikprøvekontrol for at kontrollere pålideligheden af de rapporterede data og oplysninger.

Risikoanalyse

8) Verifikator vurderer alle anlæggets emissionskilder for pålideligheden af dataene om hver enkelt kilde, som bidrager til anlæggets samlede emissioner.

9) På grundlag af denne analyse påpeger verifikator udtrykkeligt de kilder, hvor risikoen for fejlregning er stor, og andre aspekter ved overvågnings- og rapporteringsproceduren, som vil kunne bidrage til fejlregning af de samlede emissioner. Det drejer sig navnlig om valget af emissionsfaktorer og beregningerne til bestemmelse af emissionerne fra enkelte emissionskilder. Der lægges særlig vægt på de emissionskilder og de aspekter ved overvågningsproceduren, der er behæftet med stor fejlrisiko.

10) Verifikator tager hensyn til de risikostyringsmetoder, driftslederen måtte anvende for at minimere graden af usikkerhed.

Rapport

11) Verifikator udarbejder en rapport om valideringsprocessen, hvori det anføres, om rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, er fyldestgørende. I verifikators rapport anføres alle spørgsmål vedrørende det udførte arbejde. Der kan afgives en erklæring om, at rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, er fyldestgørende, hvis verifikator mener, at oplysningerne heri om de samlede emissioner i det væsentlige ikke er urigtige.

Mindstekrav til verifikators kompetence

12) Verifikator er uafhængig af driftslederen, udfører sin opgave på en objektiv og professionel måde og er bekendt med:

a) bestemmelserne i dette direktiv såvel som relevante standarder og retningslinjer, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1

b) de lovfæstede, regulatoriske og administrative krav, der gælder for de aktiviteter, der verificeres, og

c) tilblivelsen af alle oplysningerne vedrørende de enkelte emissionskilder i anlægget, navnlig hvad angår indsamling, måling, beregning og rapportering af data.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2004/101/EF

af 27. oktober 2004

om ændring af direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, for så vidt angår Kyoto-protokollens projektmekanismer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Direktiv 2003/87/EF ⁽³⁾ fastlægger en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet («fællesskabsordningen») med henblik på at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde, i erkendelsen af at det på lang sigt vil være nødvendigt at mindske de globale emissioner af drivhusgasser med ca. 70 % i forhold til 1990-niveauet. Direktivet sigter mod at bidrage til opfyldelsen af Fællesskabets og dets medlemsstaters forpligtelser til at reducere antropogene drivhusgasemissioner i henhold til Kyoto-protokollen, som blev godkendt ved Rådets beslutning 2002/358/EF af 25. april 2002 om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed ⁽⁴⁾.

(2) Ifølge direktiv 2003/87/EF vil anerkendelsen af tilgodehavender fra projektbaserede mekanismer til opfyldelse af forpligtelserne fra år 2005 øge omkostningseffektiviteten ved gennemførelsen af reduktioner af de globale drivhusgasemissioner, og der vil blive fastsat regler for sammenkobling af Kyoto-protokollens projektbaserede mekanismer, herunder fælles gennemførelse ("Joint Implementation" — JI) og mekanismen for bæredygtig udvikling ("Clean Development Mechanism" — CDM) på den ene side og fællesskabsordningen på den anden side.

(3) En sådan kobling af Kyoto-protokollens projektbaserede mekanismer til fællesskabsordningen giver, samtidig med at ordningens miljøintegritet bevares, mulighed for, at emissionstilgodehavender fra projekttaktiviteter omhandlet i Kyoto-protokollens artikel 6 og 12 kan anvendes til at opfylde medlemsstaternes forpligtelser i henhold til artikel 12, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF. Dette vil følgelig øge mulighederne for at opfylde forpligtelserne inden for rammerne af fællesskabsordningen, med deraf følgende nedbringelse af de samlede omkostninger ved opfyldelsen af Kyoto-protokollen, samtidig med at gennemstrømningen på Fællesskabets marked for kvoter for drivhusgasemissioner øges. Ved at stimulere efterspørgslen efter JI-tilgodehavender vil virksomhederne i Fællesskabet investere i udvikling og overførsel af avanceret miljøvenlig teknologi og knowhow. Også efterspørgslen efter CDM-tilgodehavender vil blive stimuleret, og dette vil hjælpe udviklingslande, der er værter for CDM-projekter, med at nå deres mål om bæredygtig udvikling.

(4) Kyoto-protokollens projektbaserede mekanismer kan anvendes af Fællesskabet og dets medlemsstater og af virksomheder og enkeltpersoner uden for fællesskabsordningen, men herudover bør disse mekanismer kobles til fællesskabsordningen på en måde, der sikrer sammenhæng med De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og Kyoto-protokollen og senere beslutninger vedtaget i henhold hertil såvel som med fællesskabsordningens mål og opbygning og bestemmelserne i direktiv 2003/87/EF.

(5) Medlemsstaterne kan tillade driftsledere at anvende godkendte emissionsreduktioner (CER) fra 2005 og emissionsreduktionsenheder (ERU) fra 2008 i fællesskabsordningen. Driftslederes anvendelse af CER og ERU fra 2008 kan tillades indtil en procentsats af tildelingen til hvert anlæg, som specificeres af hver medlemsstat i dens nationale tildelingsplan. Anvendelsen foregår ved udstedelse og øjeblikkelig afståelse af en kvote i bytte for en CER eller ERU. En kvote udstedt i bytte for en CER eller ERU svarer til denne CER eller ERU.

(6) Kommissionens forordning om et standardiseret og sikkert system med registre, der skal vedtages i henhold til artikel 19, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF og artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen ⁽⁵⁾, tilvejebringer de relevante procedurer og procedurer i registersystemet for anvendelse af CER i perioden 2005-2007 og efterfølgende perioder og anvendelse af ERU i perioden 2008-2012 og efterfølgende perioder.

(7) Hver enkelt medlemsstat fastsætter grænsen for anvendelse af CER og ERU fra projektaktiviteter, idet der tages højde for de relevante bestemmelser i Kyoto-protokollen og Marrakech-aftalerne, således at det deri nedfældede krav om, at mekanismerne bør være et supplement til hjemlige foranstaltninger, overholdes. Hjemlige foranstaltninger vil således være et væsentligt element i den indsats, der gøres.

(8) I overensstemmelse med UNFCCC og Kyoto-protokollen og senere beslutninger vedtaget i henhold hertil afstår medlemsstaterne fra at anvende CER og ERU fra nukleare anlæg til at opfylde deres forpligtelser i henhold til Kyoto-protokollens artikel 3, stk. 1, og beslutning 2002/358/EF.

(9) Beslutning 15/CP. 7 og 19/CP. 7, vedtaget i henhold til UNFCCC og Kyoto-protokollen, betoner, at miljøintegritet skal opnås bl.a. ved fornuftige metoder, regler og retningslinjer for ordningerne og ved fornuftige og stærke principper og regler for arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug, og at der skal tages hensyn til problemerne i forbindelse med ikke-permanens, additionalitet, lækage, usikkerhed og socioøkonomisk og miljømæssig indvirkning, herunder indvirkning på biodiversiteten og de naturlige økosystemer, i forbindelse med projekter for plantning og genplantning af skov. Kommissionen bør ved sin gennemgang af direktiv 2003/87/EF i 2006 overveje de tekniske bestemmelser med hensyn til den midlertidige karakter af tilgodehavender og grænsen på 1 % for at komme i betragtning for så vidt angår arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug som anført i beslutning 17/CP. 7 samt bestemmelserne vedrørende resultatet af evalueringen af potentielle risici ved anvendelse af genetisk modificerede organismer og potentielt indtrængende fremmede arter ved projektaktiviteter vedrørende plantning af skov, og genplantning af skov for at gøre det muligt for driftslederne at anvende CER og ERU fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i fællesskabsordningen fra 2008 i overensstemmelse med beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

(10) For at undgå dobbelttælling bør der ikke udstedes CER og ERU fra projektaktiviteter, der gennemføres i Fællesskabet, og som også medfører en reduktion i eller begrænsning af emissionerne fra anlæg, som er omfattet af direktiv 2003/87/EF, medmindre et tilsvarende antal kvoter slettes fra registret i den medlemsstat, de pågældende CER eller ERU stammer fra.

(11) I overensstemmelse med de relevante tiltrædelsestraktater bør der tages hensyn til gældende fællesskabsret ved fastsættelsen af referencescenariet for projektaktiviteter, der gennemføres i lande, som tiltræder EU.

(12) En medlemsstat, der tillader private eller offentlige instanser at deltage i projektaktiviteter, forbliver ansvarlig for opfyldelsen af sine forpligtelser i henhold til UNFCCC og Kyoto-protokollen og bør derfor sikre, at sådan deltagelse er i overensstemmelse med de relevante retningslinjer, fremgangsmåder og procedurer vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

(13) I overensstemmelse med UNFCCC, Kyoto-protokollen og senere beslutninger til gennemførelse heraf bør Kommissionen og medlemsstaterne støtte kapacitetsopbygningsaktiviteter i udviklingslande og lande med overgangsøkonomi for at hjælpe dem med at drage fuld nytte af JI og CDM på en måde, der fremmer deres strategier for bæredygtig udvikling. Kommissionen bør evaluere og aflægge rapport om sådanne tiltag.

(14) Kriterier og retningslinjer, der er relevante med henblik på at fastslå, om projekter for vandkraftanlæg har negative miljømæssige eller sociale indvirkninger, er blevet fastlagt af World Commission on Dams i dennes rapport fra november 2000 med titlen »Dams and Development. A New Framework for Decision-Making«, af OECD og af Verdensbanken.

(15) Da deltagelse i JI- og CDM-projektaktiviteter er frivillig, bør virksomhedernes miljømæssige og sociale ansvarlighed styrkes i overensstemmelse med § 17 i gennemførelsesplanen for verdenstopmødet for bæredygtig udvikling. I denne sammenhæng bør virksomhederne opfordres til at forbedre de sociale og miljømæssige resultater af de JI- og CDM-aktiviteter, de deltager i.

(16) Oplysninger om projektaktiviteter, som en medlemsstat deltager i eller tillader private eller offentlige instanser at deltage i, bør gøres offentligt tilgængelige i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger ⁽⁶⁾.

(17) Kommissionen kan omtale indvirkningen på elektricitetsmarkedet i sine rapporter om handel med emissionskvoter og anvendelse af tilgodehavender fra projektaktiviteter.

(18) Efter Kyoto-protokollens ikrafttræden bør Kommissionen undersøge, om det ville være muligt at indgå aftaler med lande, der er opført i bilag B til Kyoto-protokollen, og som endnu ikke har ratificeret den, om at åbne mulighed for anerkendelse af kvoter mellem fællesskabsordningen og obligatoriske ordninger for handel med drivhusgasemissioner, der sætter loft over de absolutte emissioner, som er fastsat for disse lande.

(19) Målet for den påtænkte handling, nemlig etablering af en kobling mellem Kyoto-protokollens projektbaserede mekanismer og fællesskabsordningen, kan ikke opfyldes af medlemsstaterne hver for sig og kan derfor på grund af denne handlings omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(20) Direktiv 2003/87/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer til direktiv 2003/87/EF

Direktiv 2003/87/EF ændres således:

1) I artikel 3 tilføjes følgende litraer:

»k) »bilag I-part«: part, der er opført i bilag I til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), og som har ratificeret Kyoto-protokollen i overensstemmelse med Kyoto-protokollens artikel 1, stk. 7

l) »projektaktivitet«: projektaktivitet, der er godkendt af en eller flere bilag I-parter i overensstemmelse med Kyoto-protokollens artikel 6 eller 12 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen

m) »emissionsreduktionsenhed« eller »ERU«: enhed udstedt i medfør af Kyoto-protokollens artikel 6 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen

n) »godkendt emissionsreduktion« eller »CER«: enhed udstedt i medfør af Kyoto-protokollens artikel 12 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.«

2) Følgende artikler indsættes efter artikel 11:

»Artikel 11a

Anvendelse af CER og ERU fra projektaktiviteter i fællesskabsordningen

1. Med forbehold af stk. 3 kan medlemsstaterne i hver periode som omhandlet i artikel 11, stk. 2, tillade driftsledere at anvende CER og ERU fra projektaktiviteter i fællesskabsordningen op til en procentsats af tildelingen af kvoter til hvert anlæg, som specificeres af hver medlemsstat i dens nationale tildelingsplan for den pågældende periode. Dette finder sted ved, at medlemsstaten udsteder og øjeblikkeligt afstår en kvote i bytte for en CER eller ERU, som den pågældende driftsleder disponerer over i medlemsstatens nationale register.

2. Med forbehold af stk. 3 kan medlemsstaterne i den periode, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, tillade driftsledere at anvende CER fra projektaktiviteter i fællesskabsordningen. Dette sker ved, at medlemsstaten udsteder og øjeblikkeligt afstår en kvote i bytte for en CER. Medlemsstaterne annullerer CER, der er anvendt af driftsledere i den periode, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1.

3. Alle CER og ERU, der er udstedt og kan anvendes i overensstemmelse med UNFCCC og Kyoto-protokollen og senere beslutninger vedtaget i medfør heraf, kan anvendes i fællesskabsordningen:

a) med den undtagelse, at driftsledere — i anerkendelse af, at medlemsstaterne i henhold til UNFCCC og Kyoto-protokollen og senere beslutninger vedtaget i medfør heraf, skal afstå fra at anvende CER og ERU fra nukleare anlæg til at opfylde deres forpligtelser i henhold til Kyoto-protokollens artikel 3, stk. 1, og beslutning 2002/358/EF — skal afstå fra at anvende CER og ERU fra sådanne anlæg i fællesskabsordningen i den periode, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, og den første femårsperiode omhandlet i artikel 11, stk. 2,

og

b) med undtagelse af ERU og CER fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug.

Artikel 11b

Projektaktiviteter

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at referencescenariet for projektaktiviteter, som fastlagt ved senere beslutninger vedtaget i medfør af UNFCCC eller Kyoto-protokollen,

der gennemføres i lande, som har undertegnet en tiltrædelsestraktat med EU, er i fuld overensstemmelse med gældende fællesskabsret, herunder de midlertidige undtagelser, der er fastsat i den pågældende tiltrædelsestraktat.

2. Medlemsstater, der er vært for projektaktiviteter, sikrer, at der ikke udstedes ERU eller CER for reduktioner eller begrænsninger af drivhusgasemissioner fra anlæg, der er omfattet af dette direktiv, jf. dog stk. 3 og 4.

3. Indtil den 31. december 2012 kan der for JI- og CDM- projektaktiviteter, som direkte reducerer eller begrænser emissioner fra anlæg, som er omfattet af dette direktiv, kun udstedes ERU og CER, hvis driftslederen af det pågældende anlæg annullerer et tilsvarende antal kvoter.

4. Indtil den 31. december 2012 kan der for JI- og CDM-projektaktiviteter, som indirekte reducerer eller begrænser emissionsniveauet fra anlæg, som er omfattet af dette direktiv, kun udstedes ERU og CER, hvis et tilsvarende antal kvoter slettes fra det nationale register i den medlemsstat, som ERU eller CER stammer fra.

5. En medlemsstat, der tillader private eller offentlige instanser at deltage i projektaktiviteter, forbliver ansvarlig for opfyldelsen af sine forpligtelser i henhold til UNFCCC og Kyoto-protokollen og sikrer, at sådan deltagelse er i overensstemmelse med de relevante retningslinjer, fremgangsmåder og procedurer vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

6. I forbindelse med projektaktiviteter for vandkraftanlæg med en kapacitet på over 20 MW sikrer medlemsstaterne ved godkendelse af sådanne projektaktiviteter, at de relevante internationale kriterier og retningslinjer, herunder dem, der er indeholdt i World Commission on Dams-rapporten fra november 2000 med titlen »Dams and Development. A New Framework for Decision-Making«, overholdes under udviklingen af sådanne projektaktiviteter.

7. Bestemmelser om gennemførelsen af stk. 3 og 4, særlig med hensyn til undgåelse af dobbelttælling, og eventuelle bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af stk. 5, når værtsparten opfylder alle krav for, at JI-projektaktiviteter kan komme i betragtning, vedtages i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2.«

3) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

Adgang til oplysninger

Beslutninger vedrørende tildelingen af kvoter, oplysninger om projektaktiviteter, som en medlemsstat deltager i eller tillader private eller offentlige instanser at deltage i, og rapporter om emissioner i henhold til tilladelsen til drivhusgasemissioner, som er i den kompetente myndigheds besiddelse, gøres tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med direktiv 2003/4/EF.«

4) I artikel 18 tilføjes følgende stykke:

»Medlemsstaterne sørger navnlig for samordning mellem deres udpegede kontaktinstans for godkendelse af projektaktiviteter i medfør af Kyoto-protokollens artikel 6, stk. 1, litra a), og deres udpegede nationale myndighed for gennemførelsen af Kyoto-protokollens artikel 12, udpeget i overensstemmelse med senere beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.«

5) I artikel 19, stk. 3, tilføjes følgende punktum:

»Denne forordning skal også indeholde bestemmelser om anvendelse og identifikation af CER og ERU i fællesskabsordningen og om overvågning af denne anvendelse.«

6) Artikel 21 ændres således:

a) Andet punktum i stk. 1 affattes således:

»I rapporten lægges der særlig vægt på foranstaltninger vedrørende tildeling af kvoter, anvendelse af ERU og CER i fællesskabsordningen, de nationale registres funktionsmåde, anvendelsen af overvågnings- og rapporteringsretningslinjerne, verifikation og spørgsmål vedrørende direktivets overholdelse samt den eventuelle skattemæssige behandling af kvoter.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Kommissionen foranstalter udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder om forhold i forbindelse med tildeling, anvendelse af ERU og CER i fællesskabsordningen, registrenes funktionsmåde, overvågning, rapportering, verifikation og overholdelse af dette direktiv.«

7) Følgende artikel indsættes efter artikel 21:

»*Artikel 21a*

Støtte til kapacitetsopbygningsaktiviteter

I overensstemmelse med UNFCCC, Kyoto-protokollen og senere beslutninger vedtaget til gennemførelse heraf bestræber Kommissionen og medlemsstaterne sig på at støtte kapacitetsopbygningsaktiviteter i udviklingslande og lande med overgangsøkonomi for at hjælpe dem med at drage fuld nytte af JI og CDM på en måde, der fremmer deres strategier for bæredygtig udvikling, og for at befordre private eller offentlige instansers deltagelse i udviklingen og gennemførelsen af JI- og CDM-projekter.«

8) Artikel 30 ændres således:

a) Stk. 2, litra d), affattes således:

»d) anvendelsen af tilgodehavender fra projektaktiviteter, herunder nødvendigheden af harmonisering af den tilladte brug af ERU og CER i fællesskabsordningen«

b) I stk. 2 tilføjes følgende litraer:

»l) virkningerne af projektmekanismerne for værtslandene, navnlig for deres udviklingsmålsætninger, herunder hvorvidt der er godkendt JI- og CDM-projektaktiviteter for vandkraftanlæg med en kapacitet på over 500 MW med negative miljømæssige eller sociale virkninger, og den fremtidige anvendelse af CER eller ERU fra sådanne projektaktiviteter for vandkraftanlæg i fællesskabsordningen

m) støtten til kapacitetsopbygningstiltag i udviklingslande og lande med overgangsøkonomi

n) fremgangsmåderne og procedurerne for medlemsstaternes godkendelse af nationale projektaktiviteter og for udstedelse af kvoter med hensyn til reduktion eller begrænsning af emissioner fra sådanne aktiviteter fra 2008

o) de tekniske bestemmelser med hensyn til den midlertidige karakter af tilgodehavender og grænsen på 1 % for at komme i betragtning for så vidt angår arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug som anført i beslutning 17/CP. 7 samt bestemmelserne vedrørende resultatet af evalueringen af potentielle risici ved anvendelse af genetisk modificerede organismer og potentielt indtrængende fremmede arter ved projektaktiviteter vedrørende plantning af skov og genplantning af skov for at gøre det muligt for driftslederne at anvende CER og ERU fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i

fællesskabsordningen fra 2008 i overensstemmelse med beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Forud for hver periode omhandlet i artikel 11, stk. 2, offentliggør hver medlemsstat i sin nationale tildelingsplan sin tilsigtede anvendelse af ERU og CER og den procentsats for tildeling til hvert anlæg, indtil hvilken driftslederne har tilladelse til at anvende ERU og CER i fællesskabsordningen i den pågældende periode. Den samlede anvendelse af ERU og CER skal være i overensstemmelse med de relevante supplerende forpligtelser efter Kyoto-protokollen og UNFCCC og beslutninger truffet i henhold hertil.

I overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen (7) aflægges medlemsstaterne rapport til Kommissionen hvert andet år om, i hvilken grad hjemlige foranstaltninger faktisk udgør et væsentligt element i bestræbelserne på nationalt plan, og i hvilken grad anvendelsen af projektmekanismen rent faktisk supplerer de hjemlige foranstaltninger, og forholdet imellem dem, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Kyoto-protokollen og beslutninger vedtaget i henhold hertil. Kommissionen aflægges rapport herom i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte beslutning. På baggrund af denne rapport fremsætter Kommissionen om nødvendigt lovgivningsmæssige eller andre forslag som supplement til bestemmelser vedtaget af medlemsstaterne for at sikre, at anvendelsen af mekanismerne udgør et supplement til de hjemlige foranstaltninger i Fællesskabet.«

9) I bilag III tilføjes følgende punkt:

»12. Planen specificerer den maksimale mængde CER og ERU, der må benyttes af driftslederne i fællesskabsordningen, som en procentsats af tildelingen af kvoter til hvert anlæg. Procentsatsen skal være i overensstemmelse med medlemsstatens supplerende forpligtelser efter Kyoto-protokollen og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.«

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 13. november 2005. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 27. oktober 2004.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

På Rådets vegne
A. NICOLAI
Formand

(1) EUT C 80 af 30.3.2004, s. 61.

(2) Europa-Parlamentets udtalelse af 20.4.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.9.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

(3) EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

(4) EFT L 130 af 15.5.2002, s. 1.

(5) EUT L 49 af 19.2.2004, s. 1.

(6) EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

(7) EUT L 49 af 19.2.2004, s. 1.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2008/101/EF

af 19. november 2008

om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på inddragelse af luftfartsaktiviteter i ordningen for

handel med drivhusgasemissionskvoter i Fællesskabet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske

Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske

og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der er med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet ⁽⁴⁾ indført en ordning for handel med drivhusgasemissionskvoter i Fællesskabet med henblik på at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde.

(2) Endemålet for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), som blev godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 94/69/EF ⁽⁵⁾, er at opnå en stabilisering af koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren på et niveau, som kan forhindre farlig antropogen indvirkning på klimasystemet.

(3) Det Europæiske Råd, som mødtes i Bruxelles den 8. og 9. marts 2007, understregede, at det er af afgørende betydning at nå det strategiske mål om at begrænse den globale gennemsnitlige temperaturstigning til højst 2 °C over det førindustrielle niveau. De seneste videnskabelige resultater, der blev offentliggjort i den fjerde vurderingsrapport fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) viser med endnu større tydelighed, at de negative virkninger af klimaændringerne i stigende grad udgør en alvorlig risiko for økosystemer, fødevarerproduktion og opnåelse af en bæredygtig udvikling og opfyldelse af årtusindsviklingsmålene samt for menneskers sundhed og sikkerhed. Hvis 2 °C-målet skal holdes inden for rækkevidde, skal drivhusgaskoncentrationen i atmosfæren stabiliseres til ca. 450 ppmv CO₂- ækvivalenter, hvilket kræver, at de globale drivhusgasemissioner topper inden for de næste 10-15 år, samt at der foretages betydelige globale emissionsreduktioner senest i 2050 til mindst 50 % under 1990-niveauet.

(4) Det Europæiske Råd har understreget, at Den Europæiske Union er forpligtet til at omdanne Europa til en yderst energieffektiv økonomi med lave drivhusgasemissioner, og at EU, indtil der er indgået en global

og samlet aftale for tiden efter 2012, har påtaget sig en fast ensidig forpligtelse til en reduktion af EU's drivhusgasemissioner til mindst 20 % under 1990-niveauet senest i 2020. Begrænsningen af drivhusgasemissionerne fra luftfarten er et væsentligt bidrag i overensstemmelse med denne forpligtelse.

(5) Det Europæiske Råd har understreget, at EU er forpligtet til at indgå en global og samlet aftale om reduktion af drivhusgasemissionerne efter 2012, hvilket vil være en effektiv, virksomhedsfuld og hensigtsmæssig reaktion af det nødvendige omfang til imødegåelse af udfordringerne i forbindelse med klimaændringerne. Det er blevet enigt om en 30 % reduktion af EU's drivhusgasemissioner under 1990-niveauet inden 2020 som EU's bidrag til en global og samlet aftale for tiden efter 2012, under forudsætning af at andre udviklede lande forpligter sig til lignende emissionsreduktioner, og at de økonomisk mere udviklede udviklingslande forpligter sig til et passende bidrag i overensstemmelse med deres ansvar og respektive kapaciteter. EU fører fortsat an i forhandlingerne om en ambitiøs international aftale om at nå det mål at begrænse den globale temperaturstigning til 2 °C og blev opmuntret af de fremskridt, der blev gjort i retning af dette mål på trettende konference mellem parterne i UNFCCC på Bali i december 2007. EU vil søge at sikre, at en sådan global aftale omfatter foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissionerne fra luftfarten, og Kommissionen bør i denne forbindelse overveje, hvilke ændringer, der er nødvendige i dette direktiv, som det anvendes på luftfartøjsoperatører.

(6) Den 14. februar 2007 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning om klimaændringer ⁽⁶⁾, hvori det henviser til det mål at begrænse den globale gennemsnitlige temperaturstigning til 2 °C over det førindustrielle niveau og indtrængende opfordrede EU til at opretholde sin førende rolle i forhandlingerne med henblik på fastsættelsen af en international ramme for klimaændringer for perioden efter 2012 samt til at opretholde et højt ambitionsniveau i fremtidige forhandlinger med sine internationale partnere, og hvori det understregede behovet for senest i 2020 at gennemføre samlede emissionsreduktioner i alle industrialiserede lande på 30 % i forhold til emissionsniveauet i 1990 med henblik på senest i 2050 at opnå en reduktion på 60-80 %.

(7) Ifølge UNFCCC skal alle parterne opstille og gennemføre nationale og i givet fald regionale programmer for foranstaltninger til at imødegå klimaændringerne.

(8) Ifølge Kyotoprotokollen til UNFCCC, som blev godkendt på vegne af Det Europæiske Fællesskab ved Rådets beslutning 2002/358/EF ⁽⁷⁾, skal de udviklede lande gennem samarbejde i Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) søge at begrænse og reducere emissionerne fra luftfarten af drivhusgasser, der ikke er reguleret af Montreal-protokollen.

(9) Fællesskabet er ikke kontraherende part i Chicago-konventionen om international civil luftfart af 1944 (Chicago-konventionen), men alle medlemsstaterne er parter heri og medlemmer af ICAO. Sammen med andre stater i ICAO støtter medlemsstaterne fortsat arbejdet med at udvikle foranstaltninger, herunder markedsbaserede instrumenter, til imødegåelse af klimapåvirkningen fra luftfarten. På det sjette møde i ICAO's komité for miljøbeskyttelse i forbindelse med luftfart (ICAO Committee on Aviation Environmental Protection) i 2004 var der enighed om, at en luftfartsspecifik emissionshandelsordning baseret på en ny retsakt i ICAO-regi ikke var nogen tiltrækkende løsning, som derfor dengang ikke længere burde overvejes. Resolution A35-5 fra ICAO's 35. samling i september 2004 indeholdt derfor ikke forslag om et nyt retligt instrument, men støttede i stedet åben emissionshandel og muligheden for, at staterne kan inddrage emissionerne fra international luftfart i deres emissionshandelsordninger. I tillæg L til resolution A36-22 fra ICAO's 36. samling i september 2007 henstilles det til de kontraherende stater ikke at gennemføre en emissionshandelsordning vedrørende andre kontraherende staters luftfartøjsoperatører, medmindre det sker på grundlag af en aftale mellem disse stater. Under henvisning til at Chicagokonventionen udtrykkeligt anerkender, at hver enkelt kontraherende part har ret til på et ikke-diskriminerende grundlag at anvende sine egne luftfartslove og -bestemmelser på luftfartøjer fra alle stater, tog Det Europæiske Fæl-

lesskabs medlemsstater og 15 andre europæiske stater forbehold med hensyn til denne resolution og forbeholdt sig i henhold til Chicagokonventionen ret til på et ikke-diskriminerende grundlag at vedtage og anvende markedsbaserede foranstaltninger på alle luftfartøjsoperatører fra alle stater, der tilbyder luftfartstjenester til, fra eller inden for deres område.

(10) I Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF ⁽⁸⁾ blev det fastslået, at Fællesskabet skulle identificere og lancere specifikke tiltag til at reducere drivhusgasemissionerne fra luftfart, hvis ICAO ikke var nået til enighed om sådanne tiltag inden udgangen af 2002. Rådet har i sine konklusioner fra oktober 2002, december 2003 og oktober 2004 gentagne gange anmodet Kommissionen om at fremsætte forslag til tiltag til at mindske klimapåvirkningen fra international luftfart.

(11) For at de nødvendige betydelige emissionsreduktioner kan opnås, bør der gennemføres politikker og foranstaltninger på medlemsstats- og fællesskabsniveau i alle de økonomiske sektorer i Fællesskabet. Hvis klimapåvirkningen fra luftfartssektoren fortsætter med at vokse med umindsket fart, vil det i høj grad underminere de reduktioner til bekæmpelse af klimaændringerne, der gennemføres i andre sektorer.

(12) Kommissionen fremlagde en strategi til mindskelse af klimapåvirkningerne fra luftfarten i sin meddelelse af 27. september 2005 til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Minskelse af klimapåvirkningerne fra luftfarten«. Som led i en omfattende pakke af foranstaltninger blev det i strategien foreslået, at luftfarten blev inddraget i fællesskabsordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter; desuden blev det foreslået, at der som led i den anden fase af det europæiske klimaændringsprogram skulle nedsættes en multi-stakeholder-arbejdsgruppe for luftfarten, der skulle undersøge, hvordan luftfarten kan inddrages i fællesskabsordningen. I sine konklusioner af 2. december 2005 erkendte Rådet, at inddragelse af luftfartssektoren i fællesskabsordningen synes at være den bedste vej frem ud fra et økonomisk og miljømæssigt synspunkt, og anmodede Kommissionen om at forelægge et forslag til retsakt inden udgangen af 2006. I sin beslutning af 4. juli 2006 om mindskelse af klimapåvirkningerne fra luftfarten ⁽⁹⁾ erkendte Europa-Parlamentet, at emissionshandel vil kunne spille en rolle som led i en omfattende pakke af foranstaltninger til nedbringelse af luftfartens klimapåvirkning, forudsat at indsatsen udformes hensigtsmæssigt.

(13) I en omfattende pakke af foranstaltninger bør der også inddrages operationelle og teknologiske foranstaltninger. Forbedringer i lufttrafikstyringssystemet som led i det fælles europæiske lufrum og SESAR-programmerne kunne bidrage til at øge den generelle brændstoffektivitet med op til 12 %. Forskning i ny teknologi, herunder metoder til forbedring af luftfartøjernes brændstoffektivitet, kan yderligere nedbringe luftfartsemissionerne.

(14) Formålet med ændringerne til direktiv 2003/87/EF ved nærværende direktiv er at mindske klimapåvirkningerne fra luftfarten ved at inddrage emissionerne fra luftfarten i fællesskabsordningen.

(15) Luftfartøjsoperatører har den mest direkte kontrol over de benyttede flytyper og deres drift og bør derfor have ansvaret for at opfylde de forpligtelser, der følger af dette direktiv, herunder pligten til at udarbejde en overvågningsplan og til at overvåge og rapportere emissioner i overensstemmelse med denne plan. En luftfartøjsoperatør kan identificeres ved hjælp af en ICAO-designatorkode eller en anden anerkendt designatorkode, der anvendes til identifikation af flyvningen. Kendes luftfartøjsoperatørens identitet ikke, bør luftfartøjets ejer anses for at være luftfartøjsoperatør, medmindre ejeren kan bevise, hvilken anden person, der var operatør.

(16) For at undgå konkurrenceforvridninger og for at forbedre miljøeffektiviteten bør emissionerne fra alle flyvninger til og fra Fællesskabets flyvepladser inddrages i ordningen fra 2012.

(17) Fællesskabet og dets medlemsstater bør fortsat søge at nå til enighed om globale foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissionerne fra luftfarten. Derved kan fællesskabsordningen tjene som model for anvendelse af emissionshandel i verden som helhed. Fællesskabet og dets medlemsstater bør fortsat være i kontakt med tredjeparter under gennemførelsen af dette direktiv og tilskynde tredjelande til at træffe tilsvarende foranstaltninger. Hvis et tredjeland træffer foranstaltninger til at mindske klimapåvirkningen fra flyvninger til Fællesskabet og derved opnår en miljøvirkning, der mindst svarer til dette direktivs, bør Kommissionen, efter at have ført samråd med dette land, overveje, hvilke muligheder der er for at skabe et optimalt samspil mellem fællesskabsordningen og det pågældende lands foranstaltninger. Emissionshandelsordninger, der udvikles i tredjelande, begynder at skabe et optimalt samspil med fællesskabsordningen, afhængig af hvor stor en del af luftfarten de dækker. Bilaterale aftaler om kombineret af fællesskabsordningen med andre handelsordninger for at opnå en fælles ordning eller om hensyntagen til tilsvarende foranstaltninger for at undgå overlappende regulering kunne være et skridt i retning af en global aftale. Når der indgås sådanne bilaterale aftaler, kan Kommissionen ændre de typer luftfartsaktiviteter, der omfattes af fællesskabsordningen, herunder foretage heraf betingede tilpasninger af den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatørerne.

(18) I overensstemmelse med princippet om en bedre regulering bør visse flyvninger ikke være omfattet af fællesskabsordningen. For desuden at undgå uforholdsmæssigt store administrative byrder bør erhvervsmæssige lufttransportoperatører, der i tre på hinanden følgende perioder på fire måneder foretager under 243 flyvninger pr. periode, ikke være omfattet af fællesskabsordningen. Dette vil være til gavn for luftfartsselskaber, der driver begrænsede luftfartstjenester inden for fællesskabsordningens anvendelsesområde, herunder luftfartsselskaber fra udviklingslande.

(19) Luftfarten påvirker det globale klima gennem udledning af kuldiioxid, nitrogenoxider, vanddamp og sulfat- og sodpartikler. IPCC har vurderet, at den samlede påvirkning af klimaet fra luftfarten i øjeblikket er 2 til 4 gange større end virkningerne af luftfartens tidligere CO₂-emissioner alene. Nyere forskning i Fællesskabet viser, at den samlede påvirkning af klimaet fra luftfarten vil kunne være ca. 2 gange større end virkningerne fra kuldiioxid alene. I ingen af disse skøn tages der imidlertid hensyn til de yderst usikre virkninger af cirrusskyer. I overensstemmelse med traktatens artikel 174, stk. 2, skal Fællesskabets politik på miljøområdet bygge på forsigtighedsprincippet. I afventning af videnskabelige fremskridt bør der tages videst muligt hensyn til alle virkningerne fra luftfarten. Emissionerne af nitrogenoxider vil blive taget op i anden lovgivning, som Kommissionen vil foreslå i 2008. Forskningen i dannelse af kondensationsstriber og cirrusskyer samt effektive begrænsningsforanstaltninger, herunder operationelle og tekniske foranstaltninger, bør fremmes.

(20) For at undgå konkurrenceforvridninger bør der opstilles en harmoniseret tildelingsmetode til fastsættelse af den samlede mængde kvoter, der skal udstedes, og til fordeling af kvoter til luftfartøjsoperatørerne. En vis andel af kvotemængden vil blive tildelt ved auktion i overensstemmelse med nærmere regler, der vil blive opstillet af Kommissionen. En særlig reserve af kvoter bør sættes til side for at sikre nye luftfartøjsoperatører adgang til markedet og for at bistå luftfartøjsoperatører, som stærkt øger det antal tonkilometer, som de tilbagelægger. Luftfartøjsoperatører, der indstiller driften, bør fortsat få udstedt kvoter indtil udløbet af den periode, for hvilken der allerede er tildelt gratis kvoter.

(21) Der bør foretages fuldstændig harmonisering af den andel af kvoterne, der tildeles gratis til alle de luftfartøjsoperatører, der deltager i fællesskabsordningen, for at sikre ensartede vilkår for luftfartøjsoperatører, eftersom hver luftfartøjsoperatør vil være reguleret af én medlemsstat for så vidt angår alle dets flyvninger til, fra og inden for EU samt af ikke-diskriminationsbestemmelserne i bilaterale luftfartsaftaler med tredjelande.

(22) Luftfarten bidrager til den samlede klimapåvirkning, der skyldes menneskelige aktiviteter, og den miljøpåvirkning, der skyldes drivhusgasemissioner fra luftfartøjer, kan begrænses gennem foranstaltninger til imødegåelse af klimaændringer i EU og tredjelande, særlig udviklingslande, og til finansiering af forskning og udvikling med henblik på begrænsning og tilpasning, herunder navnlig inden for flyteknik og lufttransport. I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet træffer medlemsstaterne afgørelse om nationale offentlige udgifter. Med forbehold af denne holdning bør provenuet fra auktion af kvoter eller et tilsvarende beløb, såfremt medlemsstatens overordnede budgetmæssige principper som f.eks. principperne om enhed og bruttoopgørelse kræver det, anvendes til begrænsning af drivhusgasemissionerne, til tilpasning til virkningerne af klimaændringer i EU og tredjelande, til finansiering af forskning og udvikling med henblik på begrænsning og tilpasning samt til dækning af administrationsomkostningerne ved fællesskabsordningen. Provenuet fra auktionerne bør også anvendes til transport med lav emission. Auktionsprovenuet bør navnlig anvendes til at finansiere bidrag til Verdensfonden for Energieffektivitet og Vedvarende Energi og foranstaltninger til at forebygge skovrydning og til at lette tilpasningen i udviklingslandene. Bestemmelserne i dette direktiv om anvendelsen af provenuet bør ikke foregribe en beslutning om anvendelsen af provenuet fra auktioner af kvoter i forbindelse med den bredere generelle revision af direktiv 2003/87/EF.

(23) Kommissionen bør underrettes om bestemmelser om anvendelse af midler fra auktioner. En sådan underretning fritager ikke medlemsstaterne for forpligtelsen til at give underretning om visse nationale foranstaltninger, jf. traktatens artikel 88, stk. 3. Dette direktiv bør ikke foregribe resultatet af eventuelle fremtidige statsstøtteprocedurer i henhold til traktatens artikel 87 og 88.

(24) For at øge fællesskabsordningens omkostningseffektivitet bør luftfartøjsoperatørerne, op til et harmoniseret loft, kunne anvende godkendte emissionsreduktioner (CER) og emissionsreduktionsenheder (ERU) fra projektaktiviteter til at opfylde deres forpligtelser til at returnere kvoter. Anvendelsen af CER og ERU bør være forenelig med kriterierne for accept til brug i handelsordningen i dette direktiv. Gennemsnittet af de procentsatser, medlemsstaterne har specificeret for anvendelsen af CER og ERU for Kyotoprotokollens første forpligtelsesperiode, ligger på omkring 15 %.

(25) I sine konklusioner fra mødet i Bruxelles den 13. og 14. marts 2008 erkendte Det Europæiske Råd, at risikoen for CO₂-lækage i en global kontekst af konkurrerende markeder er et problem, der skal analyseres og tackles hurtigt i det nye emissionshandelsdirektiv, så der kan træffes passende foranstaltninger, hvis de internationale forhandlinger slår fejl. En international aftale er stadig den bedste måde at håndtere dette spørgsmål på.

(26) For at mindske de administrative byrder for luftfartøjsoperatørerne bør kun én medlemsstat være ansvarlig for en given luftfartøjsoperatør. Medlemsstaterne bør forpligtes til at sikre, at luftfartøjsoperatører, som har fået udstedt en licens i den pågældende medlemsstat, eller luftfartøjsoperatører uden licens eller luftfartøjsoperatører fra tredjelande, hvis emissioner i et basisår for størstedelens vedkommende kan tilskrives den pågældende medlemsstat, opfylder bestemmelserne i dette direktiv. Såfremt en luftfartøjsoperatør ikke opfylder kravene i dette direktiv, og andre håndhævelsesforanstaltninger truffet af den administrerende medlemsstat ikke har kunnet sikre opfyldelsen, bør medlemsstaterne handle solidarisk. Den administrerende medlemsstat bør derfor som en sidste udvej kunne anmode Kommissionen om at træffe afgørelse om nedlæggelse af et driftsforbud på fællesskabsplan over for den pågældende luftfartøjsoperatør.

(27) Da emissionerne fra international luftfart ikke er integreret i medlemsstaternes forpligtelser efter Kyotoprotokollen, bør kvoter tildelt luftfartssektoren kun anvendes til at opfylde luftfartøjsoperatørernes forpligtelser til at returnere kvoter efter dette direktiv med henblik på at undgå negative konsekvenser for fællesskabsordningens regnskabssystem.

(28) For at sikre ligebehandling af luftfartøjsoperatører bør medlemsstaterne for de luftfartøjsoperatører, de har ansvaret for, følge harmoniserede regler i overensstemmelse med særlige retningslinjer, som Kommissionen udarbejder.

(29) For at beskytte fællesskabsordningens miljøintegritet bør enheder, som returneres af luftfartøjsoperatører, kun tælle i forbindelse med drivhusgasreduktionsmål, som tager hensyn til disse emissioner.

(30) Den Europæiske Organisation for Luftfartens Sikkerhed (Eurocontrol) er muligvis i besiddelse af oplysninger, der kan hjælpe medlemsstaterne eller Kommissionen med at opfylde deres forpligtelser efter dette direktiv.

(31) Fællesskabsordningens bestemmelser om overvågning, rapportering og verifikation af emissionerne og om sanktioner for driftsledere bør også gælde for luftfartøjsoperatører.

(32) Kommissionen bør i lyset af erfaringerne med anvendelsen tage op til revision, hvordan direktiv 2003/87/EF fungerer for så vidt angår luftfartsaktiviteter, og derefter aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

(33) Revisionen af, hvordan direktiv 2003/87/EF fungerer for så vidt angår luftfartsaktiviteter, bør tage hensyn til den strukturelle afhængighed af luftfart i de lande, der ikke råder over passende og sammenlignelige alternative transportformer, og som derfor er meget afhængige af lufttransport, og hvor turistsektoren yder et stort bidrag til disse landes bruttonationalprodukt. Der bør lægges særlig vægt på at begrænse eller helt fjerne eventuelle adgangs- og konkurrenceevneproblemer for regionerne i Fællesskabets yderste periferi, som anført i traktatens artikel 299, stk. 2, og problemer med offentlige serviceforpligtelser i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv.

(34) Ministererklæringen vedrørende Gibraltar lufthavn, som der blev opnået enighed om den 18. september 2006 i Cordoba under det første møde på ministerplan i dialogforummet vedrørende Gibraltar, træder i stedet for den fælles erklæring vedrørende lufthavnen, der blev fremsat den 2. december 1987 i London, og fuld iagttagelse heraf anses for at være ensbetydende med iagttagelse af erklæringen fra 1987.

(35) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁰⁾.

(36) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at træffe foranstaltninger vedrørende bortauktionering af kvoter, der ikke skal tildeles gratis, til at vedtage nærmere regler for administrationen af den særlige reserve for visse luftfartøjsoperatører og for procedurerne vedrørende anmodninger om, at Kommissionen træffer afgørelse om nedlæggelse af et driftsforbud over for en luftfartøjsoperatør, samt til at ændre de i bilag I opførte luftfartsaktiviteter, hvis et tredjeland indfører foranstaltninger til at mindske klimapåvirkningerne fra luftfarten. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere dette direktiv med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

(37) Målet for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor, på grund af den påtænkte handlings omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(38) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽¹¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.

(39) Direktiv 2003/87/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer til direktiv 2003/87/EF

I direktiv 2003/87/EF foretages følgende ændringer:

1) Følgende overskrift indsættes før artikel 1:

»KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER«.

2) Følgende stykke tilføjes i artikel 2:

»3. Anvendelsen af dette direktiv på Gibraltar lufthavn foregriber ikke henholdsvis Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges retlige holdning til den bestående uoverensstemmelse med hensyn til suveræniteten over det område, lufthavnen er beliggende på.«

3) Artikel 3 ændres således:

a) Litra b) affattes således:

»b) »emission«: udledning af drivhusgasser i atmosfæren fra kilder i et anlæg eller udledning fra et luftfartøj, der udfører en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, af de for denne aktivitet anførte gasser.«

b) Følgende litraer tilføjes:

»o) »luftfartøjsoperatør«: en person, der driver et luftfartøj på det tidspunkt, hvor det udfører en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, eller ejeren af luftfartøjet, hvis førstnævnte person er ukendt eller ikke er identificeret af ejeren

p) »erhvervsmæssig luftransportoperatør«: en operatør, der mod vederlag stiller rute- eller charterflyvninger til rådighed for offentligheden med henblik på personbefordring, godstransport eller transport af postforsendelser

q) »administrerende medlemsstat«: den medlemsstat, der er ansvarlig for at administrere fællesskabsordningen for så vidt angår en luftfartøjsoperatør, jf. artikel 18a

r) »tilskrevne luftfartsemissioner«: emissioner fra alle flyvninger henhørende under de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, som afgår fra en flyveplads på en medlemsstats område, og de som ankommer til en sådan flyveplads fra et tredjeland

s) »historiske luftfartsemissioner«: den gennemsnitlige middelværdi af de årlige emissioner i kalenderårene 2004, 2005 og 2006 fra luftfartøjer, der udfører en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter.«

4) Efter artikel 3 indsættes følgende kapitel:

»KAPITEL II

LUFTFART

Artikel 3a

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på tildeling og udstedelse af kvoter for de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter.

Artikel 3b

Luftfartsaktiviteter

Senest den 2. august 2009 udarbejder Kommissionen efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2, retningslinjer for den nærmere fortolkning af de i bilag I anførte luftfartsaktiviteter.

Artikel 3c

Samlet mængde kvoter til luftfart

1. For perioden fra den 1. januar 2012 til den 31. december 2012 svarer den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatørerne, til 97 % af de historiske luftfartsemissioner.
2. For den i artikel 11, stk. 2, nævnte periode, der begynder den 1. januar 2013, og, såfremt der ikke foretages nogen ændringer som følge af den i artikel 30, stk. 4, omhandlede revision, for hver efterfølgende periode svarer den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatørerne, til 95 % af de historiske luftfartsemissioner ganget med antallet af år i perioden.

Denne procentsats kan revideres som led i den generelle revision af dette direktiv.

3. Kommissionen tager den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatørerne, op til revision i overensstemmelse med artikel 30, stk. 4.
4. Senest den 2. august 2009 fastsætter Kommissionen de historiske luftfartsemissioner ud fra de bedste tilgængelige data, herunder beregninger baseret på faktisk trafikinformation. Denne beslutning overvejes i det i artikel 23, stk. 1, nævnte udvalg.

Artikel 3d

Metode til tildeling af kvoter til luftfarten ved auktion

1. I den i artikel 3c, stk. 1, nævnte periode bortauktioneres 15 % af kvoterne.
2. Fra 1. januar 2013 bortauktioneres 15 % af kvoterne. Denne procentdel kan blive forhøjet som led i den generelle revision af dette direktiv.
3. Der vedtages en forordning med nærmere bestemmelser om medlemsstaternes auktion af kvoter, der ikke skal tildeles gratis efter stk. 1 og 2 i denne artikel eller efter artikel 3f, stk. 8. Antallet af kvoter, der i hver periode skal bortauktioneres af hver enkelt medlemsstat, skal være proportional med medlemsstatens andel af de samlede tilskrevne luftfartsemissioner for alle medlemsstaterne for referenceåret, som rapporteret i medfør af artikel 14, stk. 3, og som verificeret i medfør af artikel 15. For den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, er referenceåret 2010, og for hver efterfølgende periode, der er nævnt i artikel 3c, er referenceåret det kalenderår, der udløber 24 måneder inden begyndelsen af den periode, auktionen vedrører.

Den nævnte forordning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

4. Hver medlemsstat fastsætter, hvad proventet fra auktioner af kvoter skal anvendes til. Dette provenu bør anvendes til imødegåelse af klimaændringer i EU og tredjelande, bl.a. til nedsættelse af drivhusgasemissioner, til tilpasning til virkningerne af klimaændringer i EU og tredjelande, særlig udviklingslande, til finansiering af forskning og udvikling med henblik på begrænsning og tilpasning, herunder navnlig inden for flyteknik og lufttransport, til at nedsætte emissionerne ved hjælp af transport med lav emission og til dækning af omkostninger til administration af fællesskabsordningen. Auktionsproventet bør også anvendes til at finansiere bidrag til Verdensfonden for Energieffektivitet og Vedvarende Energi og foranstaltninger til at forebygge skovrydning.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke tiltag der er gennemført i henhold til dette stykke.

5. Oplysninger, der meddeles Kommissionen i medfør af dette direktiv, fritager ikke medlemsstaterne for underretningspligten i traktatens artikel 88, stk. 3.

Artikel 3e

Tildeling og udstedelse af kvoter til luftfartøjsoperatører

1. For hver af de i artikel 3c nævnte perioder kan hver luftfartøjsoperatør ansøge om en tildeling af kvoter, der skal tildeles gratis. Ansøgning kan indgives ved at forelægge den kompetente myndighed i den administrerende medlemsstat verificerede tonkilometerdata for de luftfartsaktiviteter, der er opført i bilag I og udført af den pågældende luftfartøjsoperatør for overvågningsåret. I denne artikel er overvågningsåret det kalenderår, der udløber 24 måneder inden begyndelsen af den periode, ansøgningen vedrører, jf. bilag IV og V, eller, i relation til den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, 2010. En ansøgning skal indgives senest 21 måneder inden begyndelsen af den periode, den vedrører, eller, i relation til den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, senest den 31. marts 2011.

2. Senest 18 måneder inden begyndelsen af den periode, ansøgningen vedrører, eller, i relation til den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, senest den 30. juni 2011, forelægger medlemsstaterne Kommissionen de ansøgninger, de har modtaget i medfør af stk. 1.

3. Senest 15 måneder inden begyndelsen af hver periode som nævnt i artikel 3c, stk. 2, eller, i relation til den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, senest den 30. september 2011, udfører Kommissionen beregninger og vedtager en beslutning om:

- a) den samlede mængde kvoter, der skal tildeles for den pågældende periode efter artikel 3c
- b) det antal kvoter, der skal bortauktioneres i den pågældende periode efter artikel 3d
- c) det antal kvoter i den særlige reserve for luftfartøjsoperatører i den pågældende periode efter artikel 3f, stk. 1
- d) det antal kvoter, der skal tildeles gratis i den pågældende periode, ved at trække antallet af kvoter som omhandlet i litra b) og c) fra det samlede antal kvoter, som der træffes beslutning om efter litra a), og
- e) den benchmarking, der skal anvendes til at tildele kvoter gratis til luftfartøjsoperatører, hvis ansøgninger er forelagt Kommissionen i overensstemmelse med stk. 2.

Den benchmarking, der er nævnt i litra e), udtrykt som kvoter pr. tonkilometer, beregnes ved at dividere antallet af kvoter som nævnt i litra d) med summen af tonkilometerdata som anført i de ansøgninger, der er forelagt Kommissionen i overensstemmelse med stk. 2.

4. Inden tre måneder efter den dato, hvor Kommissionen vedtager en beslutning i medfør af stk. 3, beregner og offentliggør hver administrerende medlemsstat:

a) den samlede tildeling af kvoter for perioden til hver luftfartøjsoperatør, hvis ansøgning er forelagt Kommissionen i overensstemmelse med stk. 2, beregnet ved at gange de i ansøgningen anførte tonkilometerdata med den benchmarking, der er omhandlet i stk. 3, litra e), og

b) den tildeling af kvoter til hver luftfartøjsoperatør for hvert år, som beregnes ved at dividere luftfartøjsoperatørens samlede tildeling af kvoter for perioden som beregnet i medfør af litra a) med antallet af år i den periode, hvori luftfartøjsoperatøren udfører en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter.

5. Senest den 28. februar 2012 og senest den 28. februar i hvert efterfølgende år udsteder den kompetente myndighed i den administrerende medlemsstat til hver luftfartøjsoperatør det antal kvoter, der er tildelt den pågældende luftfartøjsoperatør for det pågældende år i henhold til denne artikel eller artikel 3f.

Artikel 3f

Særlig reserve for visse luftfartøjsoperatører

1. I hver af de i artikel 3c, stk. 2, nævnte perioder sættes 3 % af den samlede mængde kvoter, der skal tildeles, til side i en særlig reserve for luftfartøjsoperatører:

a) der påbegynder en luftfartsaktivitet henhørende under bilag I efter det overvågningsår, for hvilket der blev indgivet tonkilometerdata, jf. artikel 3e, stk. 1, for en periode som omhandlet i artikel 3c, stk. 2, eller

b) hvis tonkilometerdata i gennemsnit stiger med mere end 18 % om året mellem det overvågningsår, for hvilket der blev indgivet tonkilometerdata, jf. artikel 3e, stk. 1, for en periode som omhandlet i artikel 3c, stk. 2, og det andet kalenderår i denne periode

og hvis aktivitet i henhold til litra a) eller supplerende aktivitet i henhold til litra b) ikke helt eller delvis er en fortsættelse af en luftfartsaktivitet, som tidligere blev udført af en anden luftfartøjsoperatør.

2. En luftfartøjsoperatør, der er omfattet af stk. 1, kan ansøge om gratis tildeling af kvoter fra den særlige reserve ved at indgive en ansøgning til den kompetente myndighed i den administrerende medlemsstat. En ansøgning skal indgives senest den 30. juni i det tredje år af den i artikel 3c, stk. 2, omhandlede periode, som den vedrører.

En luftfartøjsoperatørs kvotetildeling i henhold til stk. 1, litra b), må ikke overstige 1 000 000 kvoter.

3. En ansøgning i henhold til stk. 2 skal:

a) omfatte verificerede tonkilometerdata, jf. bilag IV og V, for de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, der udføres af luftfartøjsoperatøren i det andet kalenderår i den i artikel 3c, stk. 2, omhandlede periode, som ansøgningen vedrører

b) indeholde dokumentation for, at tildelingskriterierne i stk. 1 er opfyldt, og

c) i tilfælde af, at luftfartøjsoperatøren er omfattet af stk. 1, litra b, angive

i) den procentvise stigning i tonkilometer, som denne luftfartøjsoperatør registrerede mellem det overvågningsår, for hvilket der blev indgivet tonkilometerdata, jf. artikel 3e, stk. 1, for en periode som omhandlet i artikel 3c, stk. 2, og det andet kalenderår i denne periode

ii) den samlede stigning i tonkilometer i absolutte tal, som denne luftfartøjsoperatør registrerede mellem det overvågningsår, for hvilket der blev indgivet tonkilometerdata, jf. artikel 3e, stk. 1, for en periode som omhandlet i artikel 3c, stk. 2, og det andet kalenderår i denne periode, og

iii) den samlede stigning i tonkilometer i absolutte tal, som denne luftfartøjsoperatør registrerede mellem det overvågningsår, for hvilket der blev indgivet tonkilometerdata, jf. artikel 3e, stk. 1, for en periode som omhandlet i artikel 3c, stk. 2, og det andet kalenderår i denne periode, der overstiger procentsatsen i stk. 1, litra b).

4. Senest seks måneder efter udløbet af ansøgningsfristen, jf. stk. 2, sender medlemsstaterne de ansøgninger, de har modtaget i henhold til det nævnte stykke, til Kommissionen.

5. Senest 12 måneder efter udløbet af ansøgningsfristen, jf. stk. 2, træffer Kommissionen beslutning om den benchmarking, der skal anvendes for gratis tildeling af kvoter til luftfartøjsoperatører, hvis ansøgninger er indgivet til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 4.

Med forbehold af stk. 6 beregnes benchmarkingen ved at dividere antallet af kvoter i den særlige reserve med summen af:

a) de tonkilometerdata for luftfartøjsoperatører omfattet af stk. 1, litra a), som er medtaget i ansøgningerne sendt til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3, litra a), og stk. 4, og

b) den samlede stigning i tonkilometer i absolutte tal, der overstiger procentsatsen i stk. 1, litra b), for luftfartøjsoperatører omfattet af stk. 1, litra b), som er medtaget i ansøgningerne til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3, litra c), nr. iii), og stk. 4.

6. Den benchmarking, der er nævnt i stk. 5, må ikke resultere i en årlig tildeling pr. tonkilometer, som er større end den årlige tildeling pr. tonkilometer til luftfartøjsoperatører i henhold til artikel 3e, stk. 4.

7. Senest tre måneder efter den dato, hvor Kommissionen vedtager en beslutning i medfør af stk. 5, beregner og offentliggør hver administrerende medlemsstat:

a) tildelingen af kvoter fra den særlige reserve til hver luftfartøjsoperatør, hvis ansøgning den sendte til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 4. Denne tildeling beregnes ved at gange den benchmarking, som er nævnt i stk. 5, med:

i) de tonkilometerdata, der er medtaget i ansøgningen til Kommissionen, jf. stk. 3, litra a), og stk. 4, for så vidt angår en luftfartøjsoperatør, der er omfattet af stk. 1, litra a)

ii) den samlede stigning i tonkilometer i absolutte tal, der overstiger procentsatsen i stk. 1, litra b), som er medtaget i ansøgningen til Kommissionen, jf. stk. 3, litra c), nr. iii), og stk. 4, for så vidt angår en luftfartøjsoperatør, der er omfattet af stk. 1, litra b), og

b) tildelingen af kvoter til de enkelte luftfartøjsoperatører for hvert år, som bestemmes ved at dividere tildelingen af kvoter, jf. litra a), med antallet af resterende fulde kalenderår i den i artikel 3c, stk. 2, omhandlede periode, som tildelingen vedrører.

8. Eventuelle ikke-tildelte kvoter i den særlige reserve bortauktioneres af medlemsstaterne.

9. Kommissionen kan fastsætte nærmere regler for administrationen af den særlige reserve som omhandlet i denne artikel, herunder en vurdering af overensstemmelsen med udvælgelseskriterierne i stk. 1. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

Artikel 3g

Overvågnings- og rapporteringsplaner

Den administrerende medlemsstat sikrer, at hver luftfartøjsoperatør indsender en overvågningsplan til den kompetente myndighed i denne medlemsstat, hvori der redegøres for foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissioner og tonkilometerdata med henblik på en ansøgning i henhold til artikel 3e, samt at sådanne planer godkendes af den kompetente myndighed efter de retningslinjer, der er vedtaget i medfør af artikel 14.«

5) Følgende overskrift og artikel indsættes:

»KAPITEL III

STATIONÆRE ANLÆG

Artikel 3h

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på drivhusgasemissionstilladelser og tildeling og udstedelse af kvoter til aktiviteterne i bilag I, bortset fra luftfartsaktiviteter.«

6) Artikel 6, stk. 2, litra e), affattes således:

»e) en forpligtelse til at returnere kvoter, bortset fra kvoter udstedt efter kapitel II, svarende til anlæggets samlede emissioner i hvert kalenderår, som verificeret efter artikel 15, senest fire måneder efter udgangen af det omhandlede år«

7) Følgende overskrift indsættes efter artikel 11:

»KAPITEL IV

BESTEMMELSER FOR LUFTFART OG STATIONÆRE ANLÆG«

8) I artikel 11a indsættes følgende stykke:

»1a. For den i artikel 3c, stk. 1, omhandlede periode kan luftfartøjsoperatører anvende CER og ERU op til 15 % af det antal kvoter, de er forpligtet til at returnere efter artikel 12, stk. 2a.

For de efterfølgende perioder revideres den procentsats for CER og ERU, der kan anvendes i forbindelse med luftfartsaktiviteter, som led i den generelle revision af dette direktiv og under hensyntagen til udviklingen i den internationale klimaændringsordning.

Kommissionen offentliggør procentsatsen mindst seks måneder inden begyndelsen af hver periode som omhandlet i artikel 3c.«

9) I artikel 11b, stk. 2, erstattes ordet »anlæg« med »aktiviteter«.

10) Artikel 12 ændres således:

a) I stk. 2 indsættes efter »med henblik på« ordene »opfyldelse af en luftfartøjsoperatørs forpligtelser efter stk. 2a eller«

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. De administrerende medlemsstater sørger for, at hver luftfartøjsoperatør senest den 30. april hvert år returnerer et antal kvoter svarende til de samlede emissioner i det foregående kalenderår fra luftfartsaktiviteter i bilag I, for hvilke den er luftfartøjsoperatør, som verificeret efter artikel 15. Medlemsstaterne sørger for, at kvoter, der returneres i overensstemmelse med dette stykke, derefter annulleres.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne sørger for, at driftslederen for hvert anlæg senest den 30. april hvert år returnerer et antal kvoter, bortset fra kvoter udstedt efter kapitel II, svarende til de samlede emissioner fra det pågældende anlæg i det foregående kalenderår, som verificeret efter artikel 15, og at disse kvoter derefter annulleres.«

11) I artikel 13, stk. 3, erstattes ordene »artikel 12, stk. 3« med ordene »artikel 12, stk. 2a, eller stk. 3«.

12) Artikel 14 ændres således:

a) I stk. 1, første punktum:

i) indsættes efter ordene »de pågældende aktiviteter« ordene », og af tonkilometerdata med henblik på en ansøgning i medfør af artikel 3e eller artikel 3f«

ii) udgår ordene »senest den 30. september 2003«.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne sørger for, at hver driftsleder eller luftfartøjsoperatør i hvert kalenderår rapporterer emissionerne fra det anlæg eller, fra den 1. januar 2010, fra det luftfartøj, operatøren driver, til den kompetente myndighed efter udgangen af det pågældende år i overensstemmelse med retningslinjerne.«

13) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

Verifikation

Medlemsstaterne sørger for, at de rapporter, driftslederne og luftfartøjsoperatørerne forelægger i henhold til artikel 14, stk. 3, verificeres efter kriterierne i bilag V, og efter eventuelle nærmere bestemmelser vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med denne artikel, og at den kompetente myndighed underrettes herom.

Medlemsstaterne sørger for, at en driftsleder eller luftfartøjsoperatør, hvis rapport ikke er verificeret som tilfredsstillende efter kriterierne i bilag V og efter eventuelle nærmere bestemmelser vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med denne artikel senest den 31. marts hvert år, ikke kan overdrage yderligere kvoter, før en rapport fra den pågældende driftsleder eller luftfartøjsoperatør er verificeret som tilfredsstillende.

Kommissionen kan efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2, vedtage nærmere bestemmelser om verifikation af rapporter forelagt af luftfartøjsoperatører i medfør af artikel 14, stk. 3, og af ansøgninger forelagt i medfør af artikel 3e og artikel 3f, herunder om de verifikationsprocedurer, som verifikatorerne skal benytte.«

14) Artikel 16 ændres således:

a) I stk. 1 udgår ordene »senest den 31. december 2003«.

b) Stk. 2 og 3 affattes således:

»2. Medlemsstaterne sørger for at offentliggøre navnene på driftsledere og luftfartøjsoperatører, der ikke overholder kravene om returnering af tilstrækkelige kvoter i henhold til dette direktiv.

3. Medlemsstaterne sørger for, at en driftsleder eller luftfartøjsoperatør, der ikke returnerer tilstrækkelige kvoter senest den 30. april hvert år til dækning af sine emissioner i det foregående år, pålægges en bøde for overskridelse af emissionskvoterne. Bøden for overskridelse af emissionskvoter andrager 100 EUR for hvert emitteret ton kuldioxidækvivalent, for hvilket driftslederen eller luftfartøjsoperatøren ikke har returneret kvoter. Betaling af bøden for overskridelse af emissionskvoter fritager ikke driftslederen eller luftfartøjsoperatøren for forpligtelsen til at returnere en kvotemængde svarende til de kvoteoverskridende emissioner, når vedkommende returnerer kvoter for det følgende kalenderår.«

c) Følgende stykker indsættes:

»5. Såfremt en luftfartøjsoperatør ikke opfylder kravene i dette direktiv, og andre håndhævelsesforanstaltninger ikke har kunnet sikre opfyldelsen, kan den administrerende medlemsstat anmode Kommissionen om at træffe afgørelse om nedlæggelse af et driftsforbud over for den pågældende luftfartøjsoperatør.

6. En anmodning fra en administrerende medlemsstat i henhold til stk. 5 skal indeholde:

- a) dokumentation for, at luftfartøjsoperatøren ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til dette direktiv
- b) nærmere oplysninger om håndhævelsesforanstaltninger, som medlemsstaten har truffet
- c) en begrundelse for pålæggelsen af et driftsforbud på fællesskabsplan, og
- d) en henstilling vedrørende omfanget af et driftsforbud på fællesskabsplan og eventuelle betingelser, der skal gælde.

7. Når anmodninger som dem, der er omhandlet i stk. 5, sendes til Kommissionen, underretter denne de andre medlemsstater via deres repræsentanter i udvalget i artikel 23, stk. 1, i overensstemmelse med udvalgets forretningsorden.

8. Før der i henhold til en anmodning, jf. stk. 5, træffes en beslutning, konsulteres om nødvendigt, og hvor det er muligt, de myndigheder, der har ansvaret for det lovpligtige tilsyn med den pågældende luftfartøjsoperatør. Hvor det er muligt, gennemføres konsultationen af Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab.

9. Når Kommissionen overvejer at træffe en beslutning vedrørende en anmodning, jf. stk. 5, underretter Kommissionen den pågældende luftfartøjsoperatør om de væsentlige kendsgerninger og betragtninger, der danner grundlag for en sådan beslutning. Den pågældende luftfartøjsoperatør har en frist på ti arbejdsdage fra dagen for underretningen til at fremsætte skriftlige bemærkninger til Kommissionen.

10. Kommissionen kan efter anmodning fra en medlemsstat vedtage en beslutning om at nedlægge et driftsforbud over for den pågældende luftfartøjsoperatør efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2.

11. Hver medlemsstat håndhæver på sit territorium enhver beslutning vedtaget i henhold til stk. 10. Medlemsstaten underretter Kommissionen om alle foranstaltninger, der træffes for at gennemføre sådanne beslutninger.

12. Der fastsættes i givet fald nærmere regler for de procedurer, der er omhandlet i denne artikel. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.«

15) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 18a

Administrerende medlemsstat

1. Den administrerende medlemsstat for en luftfartøjsoperatør er:

- a) når det drejer sig om en luftfartøjsoperatør med en gyldig licens udstedt af en medlemsstat efter bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23. juli 1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber ⁽¹²⁾, den medlemsstat, der har udstedt licensen til den pågældende luftfartøjsoperatør, og
- b) i alle andre tilfælde, den medlemsstat, der har de største skønsvist tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger udført af den pågældende luftfartøjsoperatør i basisåret.

2. Når ingen af de tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger udført af en luftfartøjsoperatør, jf. stk. 1, litra b), i de første to år af en periode som omhandlet i artikel 3c, er tilskrevet den administrerende medlemsstat, overføres luftfartøjsoperatøren til en anden administrerende medlemsstat i den næste periode. Den nye administrerende medlemsstat er den medlemsstat, der havde de største skønsvist tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger udført af den pågældende luftfartøjsoperatør i de første to år af den foregående periode.

3. Kommissionen skal ud fra de bedste tilgængelige oplysninger:

a) inden den 1. februar 2009 offentliggøre en liste over luftfartøjsoperatører, som den 1. januar 2006 udførte eller derefter har udført en luftfartsaktivitet i bilag I, med angivelse af den administrerende medlemsstat for hver luftfartøjsoperatør, jf. stk. 1, og

b) inden den 1. februar i hvert efterfølgende år opdatere listen ved at supplere den med luftfartøjsoperatører, som siden har udført en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter.

4. Kommissionen kan efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2, udarbejde retningslinjer for de administrerende medlemsstaters administration af luftfartøjsoperatører i medfør af dette direktiv.

5. Ved anvendelse af stk. 1 forstås ved »basisår« det første driftsår (kalenderår), når det drejer sig om en luftfartøjsoperatør, som har indledt sin virksomhed i Fællesskabet efter den 1. januar 2006, og i alle andre tilfælde det kalenderår, der begynder den 1. januar 2006.

Artikel 18b

Bistand fra Eurocontrol

Kommissionen kan anmode Eurocontrol eller en anden relevant organisation om bistand med henblik på at opfylde sine forpligtelser i medfør af artikel 3c, stk. 4, og artikel 18a og kan i dette øjemed indgå passende aftaler med disse organisationer.

16) Artikel 19, stk. 3, ændres således:

a) Sidste punktum affattes således:

»Den nævnte forordning skal også indeholde bestemmelser om anvendelse og identifikation af CER og ERU i fællesskabsordningen og om overvågning af niveauet for denne anvendelse samt bestemmelser der tager hensyn til inddragelsen af luftfartsaktiviteter i fællesskabsordningen.«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Forordningen om et standardiseret og sikkert system af registre sikrer, at kvoter, CER og ERU, der returneres af luftfartøjsoperatører, kun overføres til medlemsstaternes returneringskonti for Kyotoprotokollens første forpligtelsesperiode i den udstrækning, disse kvoter, CER og ERU svarer til emissioner, der er inkluderet i de samlede nationale mængder i medlemsstaternes nationale opgørelser for den pågældende periode.«

17) I artikel 23 affattes stk. 3 således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1 til 4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

18) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 25a

Tredjelandes foranstaltninger til at mindske luftfartens påvirkning af klimaet

1. Hvis et tredjeland træffer foranstaltninger til at mindske klimapåvirkningen fra flyvninger, der afgang fra det pågældende tredjeland og ankommer til Fællesskabet, overvejer Kommissionen efter at have ført samråd med det pågældende tredjeland og med medlemsstaterne i udvalget i artikel 23, stk. 1, hvilke muligheder der er for at skabe optimalt samspil mellem fællesskabsordningen og det pågældende lands foranstaltninger.

Kommissionen kan om nødvendigt vedtage ændringer med henblik på, at flyvninger fra det pågældende tredjeland udelukkes fra luftfartsaktiviteterne i bilag I, eller med henblik på andre ændringer af de i bilag I

opførte luftfartsaktiviteter, som kræves ved en aftale i henhold til afsnit 4. Disse foranstaltninger, som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, som henvises til i artikel 23, stk. 3.

Kommissionen kan stille forslag om andre ændringer af dette direktiv til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen kan endvidere, hvor det er passende, i overensstemmelse med traktatens artikel 300, stk. 1, rette henstillinger til Rådet om at indlede forhandlinger med henblik på indgåelse af en aftale med det pågældende tredjeland.

2. Fællesskabet og dets medlemsstater skal fortsat søge at nå til enighed om globale foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissionerne fra luftfarten. På baggrund af en sådan enighed overvejer Kommissionen, om det er nødvendigt at foretage ændringer i den måde hvorpå dette direktiv gælder for luftfartøjsoperatører.«

19) Artikel 28 ændres således:

a) Stk. 3, litra b), affattes således:

»b) får ansvaret for at returnere kvoter, bortset fra kvoter udstedt efter kapitel II, svarende til de samlede emissioner fra anlæggene i puljen, uanset artikel 6, stk. 2, litra e), og artikel 12, stk. 3, og«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Puljeforvalteren pålægges sanktioner ved overtrædelse af kravet om at returnere tilstrækkelige kvoter, bortset fra kvoter udstedt efter kapitel II, til at dække de samlede emissioner fra anlæggene i puljen, uanset artikel 16, stk. 2, 3 og 4.«

20) I artikel 30 tilføjes følgende stykke:

»4. Senest den 1. december 2014 foretager Kommissionen, på grundlag af overvågningen af og erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv, en vurdering af, hvorledes direktivet fungerer for så vidt angår de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, og kan, hvis det er formålstjenligt, forelægge Europa-Parlamentet og Rådet forslag, jf. traktatens artikel 251. Kommissionen tager især hensyn til:

a) hvilke konsekvenser og virkninger direktivet har for hele den måde, hvorpå fællesskabsordningen fungerer

b) hvordan luftfartskvotemarkedet fungerer, herunder navnlig eventuelle markedsforstyrrelser

c) hvor miljøeffektiv fællesskabsordningen er, og i hvilket omfang, den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatører i henhold til artikel 3c, bør reduceres i overensstemmelse med EU's samlede emissionsreduktionsmål

d) hvilken indvirkning fællesskabsordningen har på luftfartssektoren, herunder på konkurrenceevneaspekter, særlig under hensyntagen til virkningen af klimaændringspolitik, der uden for EU gennemføres for luftfarten

e) om den særlige reserve for luftfartøjsoperatører skal videreføres, under hensyn til den sandsynlige konvergens mellem vækstrater på tværs af sektoren

f) hvilken indvirkning fællesskabsordningen har på den strukturelle afhængighed af lufttransport i Fællesskabets ømråder, indlandsområder, yderområder og regioner i Fællesskabets yderste periferi

g) hvorvidt der skal indføres et gatewaysystem til at lette handelen med kvoter mellem luftfartøjsoperatører og driftsledere af anlæg, samtidig med at det sikres, at der ikke er nogen transaktioner, der fører til en nettooverdragelse af kvoter fra luftfartøjsoperatører til driftsledere af anlæg

h) hvilke følger undtagelsestærsklerne, jf. bilag I, har for den højst tilladte startmasse og antallet af flyvninger om året, der udføres af en luftfartøjsoperatør

i) hvilken indvirkning undtagelsen fra fællesskabsordningen af visse flyvninger, der udføres inden for rammerne af forpligtelserne til offentlig tjeneste, som pålægges i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet ⁽¹³⁾

j) udviklingen, herunder fremtidens udviklingspotentiale, i luftfartens effektivitet og navnlig fremskridt til opfyldelse af det mål, som Det Rådgivende Udvalg for Luftfartsforskning i Europa (ACARE) har fastlagt, nemlig at udvikle og demonstrere teknologi, som kan nedbringe brændstofforbruget med 50 % senest i 2020, og hvorvidt der er behov for yderligere foranstaltninger til forøgelse af effektiviteten

k) udviklingen i den videnskabelige viden om den klimaændrende virkning fra kondensationsstriber og cirruskyer forårsaget af flyvning, med henblik på at foreslå effektive begrænsningsforanstaltninger.

Kommissionen aflægger derefter rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

21) Følgende overskrift indsættes efter artikel 30:

»KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER«

22) Bilag I, IV og V ændres som angivet i bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 2. februar 2010. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 19. november 2008.

På Europa-Parlamentets vegne
H. -G. PÖTTERING

På Rådets vegne
J. -P. JOUYET

⁽¹⁾ EUT C 175 af 27.7.2007, s. 47.

⁽²⁾ EUT C 305 af 15.12.2007, s. 15.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13.11.2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 18.4.2008 (EUT C 122 E af 20.5.2008, s. 19) og Europa-Parlamentets holdning af 8.7.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 24.10.2008.

⁽⁴⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

⁽⁵⁾ EFT L 33 af 7.2.1994, s. 11.

⁽⁶⁾ EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 344.

⁽⁷⁾ EFT L 130 af 15.5.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT C 303 E af 13.12.2006, s. 119.

⁽¹⁰⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽¹¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

⁽¹²⁾ EFT L 240 af 24.8.1992, s. 1.«

⁽¹³⁾ EFT L 240 af 24.8.1992, s. 8.«

BILAG

I bilag I, IV og V til direktiv 2003/87/EF foretages følgende ændringer:

1) I bilag I foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»KATEGORIER AF AKTIVITETER, DER ER OMFATTET AF DETTE DIREKTIV«

b) I punkt 2 tilføjes følgende afsnit før tabellen:

»Fra den 1. januar 2012 medtages alle flyvninger, der ankommer til eller afgår fra en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse.«

c) Følgende aktivitetskategori tilføjes:

»Luftfart

Flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse	Kuldioxid
---	-----------

Denne aktivitet omfatter ikke:

a) flyvninger, der udføres udelukkende med det formål at transportere en regerende monark og dennes nærmeste familie, statsoverhoveder, regeringschefer eller ministre fra et tredjeland på officiel tjenesterejse, når dette formål fremgår af en relevant statusindikator i flyveplanen

b) militære flyvninger, der udføres af militærfly, og toldmyndighedernes og politiets flyvninger

c) eftersøgnings- og redningsflyvninger, brandslukningsflyvninger, humanitære flyvninger og medicinske nødflyvninger, der er godkendt af den relevante kompetente myndighed

d) flyvninger, der udelukkende udføres efter visuelflyvereglerne som defineret i bilag 2 til Chicago-konventionen

e) flyvninger, der afsluttes på den flyveplads, hvorfra luftfartøjet er startet, og som ikke indebærer nogen mellemlanding

f) træningsflyvninger, der udføres udelukkende med det formål at opnå et certifikat, eller, hvis der er tale om flyvebesætningsmedlemmer, en rating af certifikat, når dette fremgår af en passende bemærkning i flyveplanen, forudsat at flyvningen ikke tjener til transport af passagerer og/eller fragt, eller til positionering eller transport af luftfartøjet

g) flyvninger, der udføres udelukkende som led i videnskabelig forskning eller med det formål at kontrollere, afprøve eller certificere et luftfartøj eller udstyr, uanset om dette er luftbårent eller jordbaseret

h) flyvninger, der udføres med luftfartøjer med en højst tilladt startmasse på under 5 700 kg

i) flyvninger, der udføres inden for rammerne af forpligtelser til offentlig tjeneste, som i henhold til forordning (EØF) nr. 2408/92 pålægges ruter i regionerne i den yderste periferi som defineret i artikel 299, stk. 2, i traktaten eller på ruter, hvor den udbudte kapacitet ikke overstiger 30 000 sæder pr. år, og

j) flyvninger, som, hvis det ikke var for dette punkt, ville falde ind under denne aktivitet, og som foretages af en erhvervsmæssig lufttransportoperatør, der enten:

— i tre på hinanden følgende perioder på fire måneder foretager under 243 flyvninger pr. periode, eller

— foretager flyvninger med samlede årlige emissioner på under 10 000 tons.

Flyvninger, der udføres udelukkende med det formål at transportere en regerende monark og dennes nærmeste familie, statsoverhoveder, regeringschefer eller ministre fra en medlemsstat på officiel tjenesterejse, kan ikke undtages i henhold til dette punkt.«

2) I bilag IV foretages følgende ændringer:

a) Følgende titel indsættes efter titlen på bilaget:

»DEL A — Overvågning og rapportering af emissioner fra stationære anlæg«

b) Følgende del tilføjes:

»DEL B — Overvågning og rapportering af emissioner fra luftfartsaktiviteter

Overvågning af kuldioxidemissioner

Emissionerne overvåges på grundlag af beregninger. Til beregning af emissionerne anvendes følgende formel:

Brændstofforbrug × emissionsfaktor

I brændstofforbruget indgår også brændstof til hjælpemotoren. Så vidt muligt anvendes det faktiske brændstofforbrug for hver flyvning, der beregnes ved hjælp af følgende formel:

Mængde brændstof i luftfartøjets brændstoftanke efter endt brændstofpåfyldning til flyvningen – mængde brændstof i luftfartøjets brændstoftanke efter endt brændstofpåfyldning til den efterfølgende flyvning + brændstofpåfyldning til denne efterfølgende flyvning.

Foreligger der ikke data om det faktiske brændstofforbrug, anvendes en standardiseret metode med forskellige nøjagtighedsniveauer til skønsvis beregning af brændstofforbrugsdataene på grundlag af de bedste tilgængelige oplysninger.

IPCC's standardemissionsfaktorer (fra IPCC-retningslinjerne for drivhusgasopgørelser fra 2006 eller senere ajourføringer af disse retningslinjer) finder anvendelse, medmindre aktivitetsspecifikke emissionsfaktorer, som uafhængige akkrediterede laboratorier har identificeret ved hjælp af godkendte analysemetoder, er mere nøjagtige. Emissionsfaktoren for biomasse er nul.

Der foretages en særskilt beregning for hver flyvning og for hvert brændstof.

Rapportering af emissioner

Hver luftfartøjsoperatør medtager følgende oplysninger i sin rapport i medfør af artikel 14, stk. 3:

A. Identifikationsdata for luftfartøjsoperatøren, herunder:

- luftfartøjsoperatørens navn
- den administrerende medlemsstat
- luftfartøjsoperatørens adresse, herunder postnummer og land og, hvis forskellig herfra, operatørens kontaktsadresse i den administrerende medlemsstat

- registreringsnumre for og typer af luftfartøjer, der er anvendt i rapportperioden til udførelse af luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for
- nummer og udstedende myndighed for AOC'en (air operator's certificate) og licensen til udførelse af luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for
- adresse, telefonnummer, faxnummer og e-mail-adresse på en kontaktperson, og
- navnet på luftfartøjets ejer.

B. For hver brændstoftype, for hvilken emissionerne beregnes:

- brændstofforbrug
- emissionsfaktor
- de samlede aggregerede emissioner fra alle flyvninger i rapportperioden, som henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for
- aggregerede emissioner fra:
 - alle flyvninger, der er udført i rapportperioden og henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for, og som er afgang fra en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, og ankommet til en flyveplads, der er beliggende på samme medlemsstats område
 - alle andre flyvninger, der er udført i rapportperioden og henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for
- de samlede aggregerede emissioner fra alle flyvninger i rapportperioden, som henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for, og som
- er afgang fra hver medlemsstat, og
- ankommet til hver medlemsstat fra et tredjeland
- usikkerhed.

Overvågning af tonkilometerdata ved anvendelse af artikel 3e og 3f

Ved ansøgning om en tildeling af kvoter i overensstemmelse med artikel 3e, stk. 1, eller artikel 3f, stk. 2, beregnes omfanget af luftfartsaktiviteter i tonkilometer ved hjælp af følgende formel:

$$\text{tonkilometer} = \text{flyvestrækning} \times \text{nyttelast}$$

hvor:

»flyvestrækning« er storcirkelafstanden mellem afgangsflyvepladsen og ankomstflyvepladsen plus en yderligere fast faktor på 95 km, og

»nyttelast« er den samlede masse af transporteret fragt, post og passagerer.

Til beregning af nyttelasten gælder følgende:

- antallet af passagerer er antallet af personer om bord, bortset fra besætningsmedlemmerne
- en luftfartøjsoperatør kan vælge at anvende enten den faktiske masse eller standardmassen for passagerer og indcheckede bagage som angivet i masse- og balancedokumenterne for de pågældende flyvninger eller en fast værdi på 100 kg for hver passager og dennes indcheckede bagage.

Rapportering af tonkilometerdata ved anvendelse af artikel 3e og 3f

Hver luftfartøjsoperatør medtager følgende oplysninger i sin ansøgning i medfør af artikel 3e, stk. 1, eller artikel 3f, stk. 2:

A. Identifikationsdata for luftfartøjsoperatøren, herunder:

- luftfartøjsoperatørens navn
- den administrerende medlemsstat
- luftfartøjsoperatørens adresse, herunder postnummer og land og, hvis forskellig herfra, operatørens kontaktsadresse i den administrerende medlemsstat
- registreringsnumre for og typer af luftfartøjer, der i det af ansøgningen omfattede år er anvendt til udførelse af luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for
- nummer og udstedende myndighed for AOC'en (air operator's certificate) og licensen til udførelse af luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for
- adresse, telefonnummer, faxnummer og e-mail-adresse på en kontaktperson, og
- navnet på luftfartøjets ejer.

B. Tonkilometerdata:

- antal flyvninger pr. flyvepladspar
- antal passagerkilometer pr. flyvepladspar
- antal tonkilometer pr. flyvepladspar
- den valgte beregningsmetode for massen af passagerer og indchecket bagage
- samlet antal tonkilometer for alle flyvninger foretaget i rapportåret, som henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for.«

3) I bilag V foretages følgende ændringer:

a) Følgende titel indsættes efter titlen på bilaget:

»DEL A — Verifikation af emissioner fra stationære anlæg«

b) Følgende del tilføjes:

»DEL B — Verifikation af emissioner fra luftfartsaktiviteter

13) De generelle principper og metoder i dette bilag finder anvendelse ved verifikation af rapporter om emissioner fra flyvninger, der henhører under en luftfartsaktivitet, jf. bilag I.

I den forbindelse gælder følgende:

- a) i punkt 3) læses henvisningen til driftslederen som en henvisning til en luftfartøjsoperatør, og i nævnte punkts litra c) læses henvisningen til anlægget som en henvisning til det luftfartøj, der er anvendt til udførelse af de af rapporten omfattede luftfartsaktiviteter
- b) i punkt 5) læses henvisningen til anlægget som en henvisning til luftfartøjsoperatøren
- c) i punkt 6) læses henvisningen til de aktiviteter, der udføres i anlægget, som en henvisning til de af rapporten omfattede luftfartsaktiviteter, der er udført af luftfartøjsoperatøren
- d) i punkt 7) læses henvisningen til anlægsområdet som en henvisning til de områder, luftfartøjsoperatøren har anvendt til udførelse af de af rapporten omfattede luftfartsaktiviteter
- e) i punkt 8) og 9) læses henvisningerne til anlæggets emissionskilder som en henvisning til det luftfartøj, luftfartøjsoperatøren er ansvarlig for, og
- f) i punkt 10) og 12) læses henvisningen til driftslederen som en henvisning til en luftfartøjsoperatør.

Yderligere bestemmelser om verifikation af luftfartsemissionsrapporter

14) Verifikator sikrer sig navnlig følgende:

a) at alle flyvninger, der henhører under en luftfartsaktivitet, jf. bilag I, er medtaget. I denne forbindelse anvender verifikator data fra fartplaner og andre data om luftfartøjsoperatørens trafik, herunder data fra Eurocontrol, som operatøren har anmodet om

b) at der er generel sammenhæng mellem dataene om det samlede brændstofforbrug og dataene om brændstof, der er indkøbt eller på anden måde leveret til det luftfartøj, der udfører luftfartsaktiviteten.

Yderligere bestemmelser om verifikation af tonkilometerdata indgivet ved anvendelse af artikel 3e og 3f

15) De i dette bilag anførte generelle principper for og metoder til verifikation af emissionsrapporter efter artikel 14, stk. 3, finder i givet fald tilsvarende anvendelse på verifikation af luftfartstonkilometerdata.

16) Verifikator sikrer sig navnlig, at kun faktisk foretagne flyvninger, der henhører under en luftfartsaktivitet, jf. bilag I, som luftfartøjsoperatøren er ansvarlig for, er medtaget i den pågældende operatørs ansøgning efter artikel 3e, stk. 1, og artikel 3f, stk. 2. I denne forbindelse anvender verifikator data om luftfartøjsoperatørens trafik, herunder data fra Eurocontrol, som operatøren har anmodet om. Herudover sikrer verifikator sig, at nyttelasten som rapporteret af operatøren svarer til de optegnelser over nyttelast, som luftfartøjsoperatøren fører af sikkerhedsgrunde.«

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 219/2009

af 11. marts 2009

om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol

Tilpasning til forskriftsproceduren med kontrol — Del To

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37, artikel 44, stk. 1, artikel 71, artikel 80, stk. 2, artikel 95, artikel 152, stk. 4, litra b), artikel 175, stk. 1, artikel 179 og artikel 285,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets afgørelse 2006/512/EF ⁽⁴⁾ om ændring af Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁵⁾, indførtes forskriftsproceduren med kontrol, som skal anvendes i forbindelse med vedtagelse af generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i en basisretsakt, som er vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251, herunder ved at lade visse sådanne bestemmelser udgå eller ved at supplere retsakten med nye ikke-væsentlige bestemmelser.

(2) I overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring ⁽⁶⁾ vedrørende afgørelse 2006/512/EF skal en række retsakter vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251, som allerede er trådt i kraft, tilpasses efter de gældende procedurer, for at forskriftsproceduren med kontrol kan finde anvendelse på dem.

(3) Eftersom de ændringer, der foretages i retsakterne er af teknisk art og kun vedrører udvalgsprocedurerne, er der intet krav om, at de, når det drejer sig om direktiver, skal gennemføres af medlemsstaterne —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De retsakter, der er omhandlet i bilaget, tilpasses, som angivet i bilaget, til afgørelse 1999/468/EF, som ændret ved afgørelse 2006/512/EF.

Artikel 2

Henvisninger til bestemmelser i de retsakter, der er omhandlet i bilaget, skal betragtes som henvisninger til de pågældende bestemmelser som tilpasset ved denne forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. marts 2009.

På Europa-Parlamentets vegne
H. -G. PÖTTERING
Formand

På Rådets vegne
A. VONDRA
Formand

(1) EUT C 224 af 30.8.2008, s. 35.

(2) EUT C 117 af 14.5.2008, s. 1.

(3) Europa-Parlamentets udtalelse af 23.9.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 16.2.2009.

(4) EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11.

(5) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(6) EUT C 255 af 21.10.2006, s. 1.

BILAG

1. HUMANITÆR BISTAND

Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand ⁽¹⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 1257/96 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger til nævnte forordning. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 1257/96 ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 1257/96 foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 13, stk. 4, affattes således:

»Kommissionen træffer afgørelse om forlængelse af foranstaltninger, der er iværksat efter nødhjælpsproceduren, efter forvaltningsproceduren i artikel 17, stk. 2, og inden for grænsen i artikel 15, stk. 2, andet led.«

2) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesforanstaltninger til denne forordning. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 17, stk. 4.

2. Kommissionen handler efter forskriftsproceduren i artikel 17, stk. 3, når den:

— træffer afgørelse om Fællesskabets finansiering af de beskyttelsesforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 2, litra c), som led i gennemførelsen af de humanitære foranstaltninger

— træffer afgørelse om Kommissionens direkte intervention eller finansiering af medlemsstaternes specialiserede organisationers interventioner.

3. Kommissionen handler efter forvaltningsproceduren i artikel 17, stk. 2, når den:

— godkender samlede planer, der skal danne grundlag for foranstaltninger i et land eller en bestemt egn, hvor den humanitære krise vil være langvarig, navnlig på grund af dens omfang og kompleksitet, og godkender den finansielle bevillingsramme for disse planer. I den forbindelse drøfter Kommissionen og medlemsstaterne hvilke forhold, der skal prioriteres ved gennemførelsen af de samlede planer

— træffer afgørelse om projekter, til et beløb på over 2 mio. ECU, jf. bestemmelserne i artikel 13.«

3) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

2. VIRKSOMHED

2.1. Rådets direktiv 75/324/EØF af 20. maj 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler ⁽²⁾

Med hensyn til direktiv 75/324/EØF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de nødvendige tekniske tilpasninger af direktivet og de nødvendige ændringer for at tilpasse bilaget til den tekniske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 75/324/EØF, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 75/324/EØF foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Kommissionen vedtager de ændringer, som er nødvendige for at tilpasse direktivets bilag til den tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 7, stk. 2.«

2) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

b) Stk. 3 udgår.

3) Artikel 10, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen kan vedtage nødvendige tekniske tilpasninger af dette direktiv. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 7, stk. 2.

I så fald kan den medlemsstat, som har vedtaget beskyttelsesforanstaltninger, opretholde disse, indtil tilpasningerne træder i kraft.«

2.2. Rådets direktiv 93/15/EØF af 5. april 1993 om harmonisering af bestemmelserne om markedsføring af og kontrol med eksplosivstoffer til civil brug ⁽³⁾

Med hensyn til direktiv 93/15/EØF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at tilpasse direktivet for at tage hensyn til fremtidige ændringer af De Forenede Nationers henstillinger og for at fastsætte betingelserne for anvendelse af artikel 14, stk. 2. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 93/15/EØF ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 93/15/EØF foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 13 affattes således:

»*Artikel 13*

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Udvalget behandler ethvert spørgsmål om gennemførelsen af dette direktiv.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesforanstaltninger efter forvaltningsproceduren i stk. 3, især for at tage hensyn til fremtidige ændringer af De Forenede Nationers henstillinger.«

2) Artikel 14, stk. 2, affattes således:

»Medlemsstaterne sikrer sig, at disse operatører har et system, der gør det muligt at holde regnskab med, hvilke personer der til enhver tid er i besiddelse af eksplosivstoffer. Kommissionen kan vedtage foranstaltninger, der fastsætter betingelserne for anvendelse af dette stykke. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 4.«

2.3. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/14/EF af 8. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om støjmission i miljøet fra maskiner til udendørs brug ⁽⁴⁾

Med hensyn til direktiv 2000/14/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger med henblik på tilpasning af bilag III til den tekniske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2000/14/EF, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 2000/14/EF foretages således følgende ændringer:

1) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

b) Stk. 3 udgår.

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 18a

Kommissionen vedtager gennemførelsesforanstaltninger med henblik på tilpasning af bilag III til den tekniske udvikling, for så vidt de ikke har nogen direkte virkning på det målte lydeffektniveau, der er omhandlet i artikel 12, og navnlig gennem indføjeelse af henvisninger til relevante europæiske standarder.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 2.«

3) Artikel 19, litra b), affattes således:

»b) bistår Kommissionen med tilpasningen af bilag III til den tekniske udvikling«.

2.4. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2003/2003 af 13. oktober 2003 om gødninger ⁽⁵⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 2003/2003 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at tilpasse bilagene hertil til den tekniske udvikling, at tilpasse målemetoder, prøveudtagningsmetoder og analysemetoder, at vedtage regler for kontrolforanstaltninger og at optage nye typer af EF-gødninger. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 2003/2003, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 2003/2003 foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 29, stk. 4, affattes således:

»4. Kommissionen tilpasser og moderniserer målemetoder, prøveudtagningsmetoder og analysemetoder og anvender så vidt muligt europæiske standarder. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 32, stk. 3. Samme procedure anvendes ved vedtagelse af de gennemførelsesbestemmelser, der er nødvendige for at specificere kontrolforanstaltninger efter denne artikel og artikel 8, 26 og 27 i denne forordning. Sådanne bestemmelser skal navnlig vedrøre hyppigheden for gentagelse af prøverne samt foranstaltninger, der skal sikre, at den gødning, der markedsføres, er identisk med den afprøvede gødning.«

2) I artikel 31 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Kommissionen tilpasser bilag I for at optage nye typer af gødninger.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Kommissionen tilpasser bilagene for at tage hensyn til den tekniske udvikling.«

c) Følgende stykke indsættes:

»4. De i stk. 1 og 3 nævnte foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 32, stk. 3.«

3) Artikel 32 affattes således:

»Artikel 32

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

2.5. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/9/EF af 11. februar 2004 om inspektion og verifikation af god laboratoriepraksis (GLP) (kodificeret udgave) ⁽⁶⁾

Med hensyn til direktiv 2004/9/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at tilpasse bilag I til den tekniske udvikling og ændre formuleringen i artikel 2, stk. 2. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2004/9/EF, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 2004/9/EF foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 6, stk. 3, affattes således:

»3. Hvis Kommissionen finder, at ændringer af dette direktiv er nødvendige for at løse de i stk. 1 nævnte problemer, vedtager den disse ændringer.

Sådanne foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 7, stk. 3.«

2) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

1. Kommissionen består af det udvalg, der er nedsat ved artikel 29, stk. 1, i Rådets direktiv 67/548/EØF⁽⁷⁾, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3) Artikel 8, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen vedtager gennemførelsesforanstaltninger for følgende:

- a) tilpasning af den i artikel 2, stk. 2, omhandlede formulering
- b) tilpasning af bilag I til den tekniske udvikling.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 7, stk. 3.«

2.6. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/10/EF af 11. februar 2004 om indbyrdes tilnærmedelse af lovgivning om anvendelsen af principper for god laboratoriepraksis og om kontrol med deres anvendelse ved forsøg med kemiske stoffer (kodificeret udgave) ⁽⁸⁾

Med hensyn til direktiv 2004/10/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at tilpasse bilag I til den tekniske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2004/10/EF, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 2004/10/EF foretages således følgende ændringer:

1) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 3a*

Kommissionen kan tilpasse bilag I til den tekniske udvikling, for så vidt angår principperne for GLP.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 4, stk. 2.«

2) Artikel 4 affattes således:

»*Artikel 4*

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 29, stk. 1, i Rådets direktiv 67/548/EØF⁽⁹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3) Artikel 5, stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»Kommissionen kan vedtage gennemførelsesforanstaltninger til indførelse af nødvendige tekniske tilpasninger af dette direktiv.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 4, stk. 2.

I det i tredje afsnit omhandlede tilfælde kan den medlemsstat, som har vedtaget beskyttelsesforanstaltninger, opretholde disse, indtil tilpasningerne træder i kraft.«

2.7. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 273/2004 af 11. februar 2004 om narkotikapräkursorer ⁽¹⁰⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 273/2004 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 273/2004, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 273/2004 foretages således følgende ændringer:

1) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) Indledningen affattes således:

»Hvor det er nødvendigt, vedtager Kommissionen gennemførelsesforanstaltninger vedrørende følgende:«

b) Følgende stykker indsættes:

»De i stk. 1, litra a)-e), omhandlede foranstaltninger til ændring af ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3.

De i stk. 1, litra f), omhandlede foranstaltninger vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 15, stk. 2.«

2) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 30 i Rådets forordning (EF) nr. 111/2005⁽¹¹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

2.8. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2004 af 31. marts 2004 om vaske- og rengøringsmidler ⁽¹²⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 648/2004 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at tilpasse bilagene hertil og vedtage alle ændringer og tilføjelser, der er nødvendige for anvendelsen af nævnte forordning på vaske- og rengøringsmidler, der er baseret på opløsningsmidler, når det er nødvendigt. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 648/2004, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 648/2004 foretages således følgende ændringer:

1) Betragtning 27 udgår.

2) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
 2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.
 3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«
- 3) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

Tilpasning af bilagene

1. Kommissionen vedtager alle ændringer, der er nødvendige for at tilpasse bilagene, og følger i videst muligt omfang europæiske standarder.
 2. Kommissionen vedtager alle ændringer og tilføjelser, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning på vaske- og rengøringsmidler, der er baseret på opløsningsmidler.
 3. De i stk. 1 og 2 nævnte foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.«
- 4) Bilag VII, litra A, sjette afsnit, affattes således:

»Hvis der efterfølgende af SCCNFP opstilles individuelle risikobaserede koncentrationsgrænser for allergene parfumestoffer, foreslår Kommissionen, at sådanne grænser vedtages for at erstatte ovennævnte grænse på 0,01 %. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.«

2.9. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur ⁽¹³⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 726/2004 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at tilpasse visse bestemmelser og bilag, at vedtage nye bestemmelser og at fastlægge specifikke betingelser for anvendelse. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 726/2004, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 726/2004 foretages således følgende ændringer:

- 1) Artikel 3, stk. 4, affattes således:

»4. Efter at det relevante udvalg under agenturet er blevet hørt, kan Kommissionen tilpasse bilaget til den tekniske og videnskabelige udvikling og kan vedtage nødvendige ændringer uden at udvide anvendelsesområdet for den centraliserede procedure.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 87, stk. 2a.«

- 2) Artikel 14, stk. 7, tredje afsnit, affattes således:

»Kommissionen vedtager en forordning med bestemmelser om udstedelse af en sådan tilladelse. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 87, stk. 2a.«

3) Artikel 16, stk. 4, affattes således:

»4. Kommissionen vedtager efter høring af agenturet relevante bestemmelser for undersøgelse af ændringer af markedsføringstilladelsen i form af en forordning. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 87, stk. 2a.«

4) I artikel 24 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»Indehaveren af markedsføringstilladelsen til et humanmedicinsk lægemiddel sikrer, at alle formodede alvorlige, uventede bivirkninger og alle formodede overførsler via et lægemiddel af infektiøse agenser, som viser sig på et tredjelands område, indberettes til medlemsstaterne og agenturet straks og under alle omstændigheder senest 15 dage efter, at oplysningen er modtaget. Kommissionen vedtager bestemmelser om indberetning af formodede uventede bivirkninger, der ikke er alvorlige, uanset om de har vist sig i Fællesskabet eller i et tredjeland. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 87, stk. 2a.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Kommissionen kan fastsætte bestemmelser om ændring af stk. 3 på baggrund af erfaringerne med anvendelse af stykket. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 87, stk. 2a.«

5) Artikel 29 affattes således:

»Artikel 29

Kommissionen kan vedtage ændringer, som er nødvendige for at ajourføre bestemmelserne i dette kapitel for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 87, stk. 2a.«

6) Artikel 41, stk. 6, affattes således:

»6. Kommissionen vedtager efter høring af agenturet relevante bestemmelser for undersøgelse af ændringer af markedsføringstilladelsen i form af en forordning. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 87, stk. 2a.«

7) I artikel 49 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»Indehaveren af markedsføringstilladelsen til et veterinærlægemiddel sikrer, at alle formodede alvorlige, uventede bivirkninger og bivirkninger hos mennesker samt alle formodede overførsler via et lægemiddel af infektiøse agenser, som viser sig på et tredjelands område, indberettes til medlemsstaterne og agenturet straks og senest 15 dage efter, at oplysningen er modtaget. Kommissionen vedtager bestemmelser om indberetning af formodede uventede bivirkninger, der ikke er alvorlige, uanset om de har vist sig i Fællesska-

bet eller i et tredjeland. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 87, stk. 2a.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Kommissionen kan fastsætte bestemmelser om ændring af stk. 3 på baggrund af erfaringerne med anvendelse af stykket. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 87, stk. 2a.«

8) Artikel 54 affattes således:

»Artikel 54

Kommissionen kan vedtage ændringer, som er nødvendige for at ajourføre bestemmelserne i dette kapitel for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 87, stk. 2a.«

9) Artikel 70, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen vedtager imidlertid bestemmelser om betingelserne for, at små og mellemstore virksomheder kan få gebyrudsættelse, udsættelse med gebyrbetalingen eller administrativ bistand. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 87, stk. 2a.«

10) Artikel 84, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»Efter anmodning fra agenturet kan Kommissionen pålægge indehaverne af markedsføringstilladelser, der er udstedt i henhold til denne forordning, økonomiske sanktioner, hvis de ikke overholder bestemte forpligtelser, der er fastsat i de pågældende tilladelser. Sanktionernes maksimale størrelse samt betingelserne og de nærmere regler for inkassering heraf fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 87, stk. 2a.«

11) I artikel 87 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»2a. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

b) Stk. 4 udgår.

3. MILJØ

3.1. Rådets direktiv 82/883/EØF af 3. december 1982 om metoder til overvågning af og kontrol med miljøer, der berøres af udledninger fra titandioxidindustrien ⁽¹⁴⁾

Med hensyn til direktiv 82/883/EØF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at tilpasse indholdet af bilagene med hensyn til parametre angivet i rubrikken »frivillig bestemmelse« og referencemålemetoder til den tekniske og videnskabelige udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 82/883/EØF, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 82/883/EØF foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Kommissionen vedtager de fornødne ændringer for at tilpasse bilagene til den tekniske og videnskabelige udvikling for så vidt angår parametre i rubrikken »frivillig bestemmelse« og referencemålemetoder.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 2.«

2) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

1. Kommissionen bistås af Udvalget.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

3.2. Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg ⁽¹⁵⁾

Med hensyn til direktiv 86/278/EØF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at tilpasse bestemmelserne i bilagene til den tekniske og videnskabelige udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 86/278/EØF, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 86/278/EØF foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

Kommissionen foretager tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling af bestemmelserne i bilagene til dette direktiv bortset fra parametrene og værdierne i bilag I A, I B og I C, fra enhver faktor, som kan forventes at påvirke vurderingen af disse værdier, samt fra de parametre, som skal analyseres, og som er omhandlet i bilag II A og II B.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 2.«

2) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

1. Kommissionen bistås af Udvalget.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

3.3. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald ⁽¹⁶⁾

Med hensyn til direktiv 94/62/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at behandle og om nødvendigt revidere de illustrative eksempler med henblik på definition af emballage og at fastsætte, under hvilke betingelser koncentrationsniveauer af tungmetaller i emballage ikke finder anvendelse på nogle materialer og produktcyklusser, hvilke typer emballage der er undtaget fra kravet vedrørende koncentrationsniveauer, og hvilke tekniske foranstaltninger der er nødvendige for at løse eventuelle vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af dette direktivs bestemmelser. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 94/62/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 94/62/EF foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 3, nr. 1), fjerde afsnit, affattes således:

»Kommissionen behandler efter behov og reviderer om nødvendigt de illustrative eksempler med henblik på definition af emballage, som omhandlet i bilag I. Behandlingen af følgende artikler prioriteres: cd- og videoomslag, urtepotter, rør og ruller, hvorom fleksibelt materiale er spolet, release paper til selvklæbende etiketter og indpaknings- og gavepapir. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 21, stk. 3.«

2) Artikel 11, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen fastsætter, under hvilke betingelser de i stk. 1 nævnte koncentrationsniveauer ikke finder anvendelse på genvundne materialer eller på produktcyklusser inden for en lukket og kontrolleret kæde, og hvilke typer emballage der er undtaget fra kravet i stk. 1, tredje led.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 21, stk. 3.«

3) Artikel 12, stk. 3, affattes således:

»3. For at harmonisere dataenes karakteristika og præsentation og for at gøre medlemsstaternes data indbyrdes kompatible leverer medlemsstaterne deres disponible data til Kommissionen ved hjælp af skemaer, som vedtages på grundlag af bilag III efter forskriftsproceduren i artikel 21, stk. 2.«

4) Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

Tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling

1. De nødvendige ændringer for at tilpasse identifikationssystemet (jf. artikel 8, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, sidste led) og skemaerne i relation til databaserne (jf. artikel 12, stk. 3, og bilag III) til den videnskabelige og tekniske udvikling vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 21, stk. 2.

2. Kommissionen vedtager de ændringer, der er nødvendige for at tilpasse de illustrative eksempler med henblik på definition af emballage (jf. bilag I) til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 21, stk. 3.«

5) Artikel 20, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen fastsætter, hvilke tekniske foranstaltninger der er nødvendige for at løse eventuelle vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af dette direktivs bestemmelser på navnlig inerte emballa-

gematerialer, der findes i meget små mængder (dvs. ca. 0,1 vægtprocent) på fællesskabsmarkedet, primæremballager til medicinske anordninger og lægemidler, små emballager og luksusemballager. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 21, stk. 3.«

6) Artikel 21, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

3.4. Rådets direktiv 1999/32/EF af 26. april 1999 om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer ⁽¹⁷⁾

Med hensyn til direktiv 1999/32/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at fastsætte kriterier for anvendelsen af teknologier til emissionsreduktion for skibe uanset flag i beskyttede trafikhavne, anløbssteder og flodmundinger i Fællesskabet og at vedtage ændringer, der er nødvendige for den tekniske tilpasning af nogle af bestemmelserne på baggrund af den videnskabelige og tekniske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 1999/32/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 1999/32/EF foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 4c, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen fastsætter kriterier for anvendelsen af teknologier til emissionsreduktion for skibe uanset flag i beskyttede trafikhavne, anløbssteder og flodmundinger i Fællesskabet. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 9, stk. 2. Kommissionen meddeler disse kriterier til IMO.«

2) Artikel 7, stk. 4, affattes således:

»4. De ændringer, der er nødvendige for den tekniske tilpasning af artikel 2, nr. 1), 2), 3), 3a), 3b) og 4), eller artikel 6, stk. 2, på baggrund af den videnskabelige og tekniske udvikling, vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 9, stk. 2. Tilpasningen må ikke resultere i nogen direkte ændringer i dette direktivs anvendelsesområde eller de grænseværdier for svovlindholdet i brændstoffer, der er fastlagt i dette direktiv.«

3) Artikel 9 affattes således:

»*Artikel 9*

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

3.5. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF af 23. oktober 2001 om nationale emissionslofter for visse luftforurenende stoffer ⁽¹⁸⁾

Med hensyn til direktiv 2001/81/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at ajourføre de metoder, der skal anvendes i henhold til bilag III. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2001/81/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 2001/81/EF foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 7, stk. 4, affattes således:

»4. Enhver ajourføring af de metoder, der skal anvendes i henhold til bilag III, vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 3.«

2) Artikel 13, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

3.6. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet ⁽¹⁹⁾

Med hensyn til direktiv 2003/87/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 11b, stk. 5, at vedtage retningslinjer for overvågning og rapportering af emissioner, at vedtage en forordning om et standardiseret og sikkert system med registre, herunder bestemmelser om anvendelse og identifikation af CER og ERU i fællesskabsordningen og om overvågning af denne anvendelse, at ændre bilag III som fastsat i artikel 22, at godkende medtagelse af aktiviteter og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I, at udarbejde de fornødne bestemmelser om gensidig anerkendelse af kvoter i henhold til aftaler med tredjelande og at vedtage standardiserede eller anerkendte metoder til overvågning af emissioner af andre drivhusgasser. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2003/87/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 2003/87/EF foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 11b, stk. 7, affattes således:

»7. Bestemmelser om gennemførelsen af stk. 3 og 4, særlig med hensyn til undgåelse af dobbelttælling, vedtages af Kommissionen efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2. Kommissionen vedtager bestemmelser om gennemførelsen af denne artikels stk. 5, når værtsparten opfylder alle krav for, at JI-projektaktiviteter kan komme i betragtning. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.«

2) Artikel 14, stk. 1, første punktum, affattes således:

»Kommissionen vedtager retningslinjer for overvågning og rapportering af emissioner fra aktiviteterne i bilag I af de drivhusgasser, der er anført for de pågældende aktiviteter. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.«

3) Artikel 19, stk. 3, affattes således:

»3. Med henblik på at gennemføre dette direktiv vedtager Kommissionen en forordning om et standardiseret og sikkert system med registre i form af standardiserede elektroniske databaser, der indeholder fælles data til sporing af udlevering, besiddelse, overdragelse og annullering af kvoter, til sikring af offentlig adgang, henholdsvis den fornødne fortrolighed og til sikring af, at overdragelser ikke er i strid med forpligtelser, der følger af Kyotoprotokollen. Denne forordning skal også indeholde bestemmelser om anvendelse og identifikation af CER og ERU i fællesskabsordningen og om overvågning af denne anvendelse. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.«

4) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Ændringer til bilag III

Kommissionen kan ændre bilag III, med undtagelse af kriterium 1), 5) og 7), for perioden 2008-2012, på baggrund af de i artikel 21 nævnte rapporter og erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.«

5) Artikel 23, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

6) I artikel 24 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Idet der skal tages hensyn til alle relevante kriterier, herunder navnlig virkningerne for det indre marked, mulig konkurrenceforvridning, ordningens miljømæssige integritet og pålideligheden af det planlagte overvågnings- og rapporteringssystem, kan medlemsstaterne fra 2008 anvende handel med emissionskvoter i overensstemmelse med dette direktiv på:

a) anlæg, der ikke er anført i bilag I, forudsat at medtagelsen af sådanne anlæg godkendes af Kommissionen efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2, og

b) aktiviteter og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I, forudsat at medtagelsen af sådanne aktiviteter og drivhusgasser godkendes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

Fra 2005 kan medlemsstaterne på samme vilkår anvende handel med emissionskvoter på anlæg, der udfører aktiviteter, der er anført i bilag I, under kapacitetsgrænser, der er omhandlet i dette bilag.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Kommissionen kan på eget initiativ eller skal efter anmodning fra en medlemsstat vedtage overvågnings- og rapporteringsretningslinjer for emissioner fra aktiviteter, installationer og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I, hvis overvågningen af og rapporteringen om disse emissioner kan foretages tilstrækkelig præcist.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.«

7) Artikel 25, stk. 2, affattes således:

»2. Er der indgået en af de i stk. 1 omhandlede aftaler, vedtager Kommissionen de fornødne bestemmelser om gensidig anerkendelse af kvoter i henhold til den pågældende aftale. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.«

8) I bilag IV affattes afsnittet under overskriften »Overvågning af emissioner af andre drivhusgasser« således:

»Der anvendes standardiserede eller anerkendte metoder, som udvikles af Kommissionen i samarbejde med samtlige relevante interessenter. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.«

3.7. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 850/2004 af 29. april 2004 om persistente organiske miljøgifte ⁽²⁰⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 850/2004 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at fastlægge nogle koncentrationsgrænser i bilagene, at ændre bilag, når et stof optages på listen i konventionen eller protokollen, at ændre eksisterende positioner og at tilpasse bilag til den videnskabelige og tekniske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 850/2004, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 850/2004 foretages således følgende ændringer:

1) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4, litra a), affattes således:

»a) affald, der indeholder eller er forurenset med stoffer, der er opført i bilag IV, kan bortskaffes eller nyttiggøres på anden måde i overensstemmelse med relevant fællesskabslovgivning, forudsat at indholdet af listestofferne i affaldet er lavere end koncentrationsgrænserne i bilag IV. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 17, stk. 3. Indtil koncentrationsgrænserne er fastsat efter denne procedure, vedtager eller anvender den kompetente myndighed i en medlemsstat koncentrationsgrænser eller specifikke tekniske krav med hensyn til bortskaffelse eller nyttiggørelse af affald efter dette litra.«

b) Stk. 5, første afsnit, affattes således:

»Koncentrationsgrænserne i bilag V, del 2, fastsættes af Kommissionen med henblik på stk. 4, litra b), i denne artikel. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 17, stk. 3.«

2) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Ændring af bilagene

1. Når et stof optages på listen i konventionen eller protokollen, ændrer Kommissionen i givet fald tilsvarende bilag I, II og III.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 16, stk. 3.

2. Når et stof optages på listen i konventionen eller protokollen, ændrer Kommissionen i givet fald tilsvarende bilag IV.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 17, stk. 3.

3. Kommissionen vedtager ændringer af de eksisterende positioner i bilag I, bilag II og bilag III, herunder tilpasning heraf til den videnskabelige og tekniske udvikling.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 16, stk. 3.

4. Kommissionen vedtager ændringer af de eksisterende positioner i bilag IV og ændringer af bilag V, herunder tilpasning heraf til den videnskabelige og tekniske udvikling.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 17, stk. 3.«

3) Artikel 16, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

4) Artikel 17, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

3.8. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/107/EF af 15. december 2004 om arsen, cadmium, kviksølv, nikkel og polycykliske aromatiske kulbrinter i luften ⁽²¹⁾

Med hensyn til direktiv 2004/107/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at tilpasse visse bestemmelser og bilag til den videnskabelige og tekniske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2004/107/EF, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 2004/107/EF foretages således følgende ændringer:

1) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 9 affattes således:

»9. Uanset koncentrationsniveauet bør der placeres et baggrundsprøveudtagningssted for hver 100 000 km² til indikativ måling i luften af arsen, cadmium, nikkel, kviksølv på dampform i alt, benzo(a)pyren og de øvrige polycykliske aromatiske kulbrinter, der er nævnt i stk. 8 samt den samlede deposition af arsen, cadmium, kviksølv, nikkel, benzo(a)pyren og de øvrige polycykliske aromatiske kulbrinter, der er nævnt i stk. 8. Hver medlemsstat opretter mindst én målestation. Medlemsstaterne kan dog efter aftale og i overensstemmelse med retningslinjer, der fastlægges efter forskriftsproceduren i artikel 6, stk. 2, oprette en eller flere fælles målestationer, der dækker nabozoner i medlemsstater, der støder op til hinanden, for at opnå den nødvendige rumlige opløsning. Det anbefales også at måle partikler og divalent kviksølv på dampform. Når det er hensigtsmæssigt, bør overvågningen koordineres med EMEP's (samarbejdspro-

gram for overvågning og vurdering af transport af luftforurenende stoffer over store afstande i Europa) overvågningsstrategi og måleprogram. Prøveudtagningsstederne for disse forurenende stoffer placeres på en sådan måde, at det er muligt at påvise geografiske variationer og langtidstendenser. Bilag III, afsnit I, II og III, finder anvendelse.«

b) Stk. 15 affattes således:

»15. Eventuelle ændringer med henblik på at tilpasse bestemmelserne i denne artikel og i bilag II, afsnit II, og i bilag III, IV og V til den videnskabelige og tekniske udvikling vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 6, stk. 3. De må ikke medføre nogen direkte eller indirekte ændringer af målværdierne.«

2) Artikel 5, stk. 4, affattes således:

»4. Kommissionen vedtager efter forskriftsproceduren i artikel 6, stk. 2, de nærmere detaljer om, hvorledes de i stk. 1 i denne artikel krævede oplysninger skal indgives.«

3) Artikel 6, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

4) Bilag V, punkt V, affattes således:

»V. Referencemodellerings teknikker for luftkvalitet

Referencemodellerings teknikker for luftkvalitet kan ikke angives på nuværende tidspunkt. Kommissionen kan foretage ændringer for at tilpasse dette punkt til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 6, stk. 3.«

3.9. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald ⁽²²⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 1013/2006 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at ændre bilagene, som fastsat i artikel 58 i forordning (EF) nr. 1013/2006, og at vedtage visse yderligere foranstaltninger, som fastsat i artikel 59 i forordning (EF) nr. 1013/2006. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 1013/2006, herunder ved supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 1013/2006 foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 11, stk. 3, tredje afsnit, affattes således:

»Hvis der ikke findes en tilfredsstillende løsning, kan hver af medlemsstaterne forelægge sagen for Kommissionen. Der vil så blive truffet afgørelse efter forskriftsproceduren i artikel 59a, stk. 2.«

2) Artikel 58 affattes således:

»Artikel 58

Ændring af bilag

1. Kommissionen kan ændre bilagene for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 59a, stk. 3. Desuden gælder følgende:

a) bilag I, II, III, IIIA, IV og V ændres for at tage hensyn til ændringer, der aftales under Baselkonventionen og OECD-beslutningen

b) uklassificeret affald kan midlertidigt tilføjes i bilag IIIB, IV eller V, indtil der er truffet afgørelse om dets indplacering i de relevante bilag til Baselkonventionen eller OECD-beslutningen

c) på anmodning fra en medlemsstat kan det i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, overvejes, om blandet affald bestående af to eller flere af de affaldstyper, der er anført i bilag III, midlertidigt skal tilføjes i bilag IIIA, indtil der er truffet afgørelse om dette affalds indplacering i de relevante bilag til Baselkonventionen eller OECD-beslutningen. Bilag IIIA kan indeholde en bestemmelse om, at en eller flere af indgangene deri ikke finder anvendelse på eksport til lande, som OECD's beslutning ikke finder anvendelse på

d) de undtagelsestilfælde, der er nævnt i artikel 3, stk. 3, defineres, og om nødvendigt indsættes sådant affald i bilag IVA og V og udgår fra bilag III

e) bilag V ændres for at afspejle aftalte ændringer vedrørende den liste over farligt affald, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 1, stk. 4, i direktiv 91/689/EØF

f) bilag VIII ændres for at afspejle relevante internationale konventioner og aftaler.

2. Når bilag IX ændres, deltager det udvalg, der er nedsat i medfør af Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver ⁽²³⁾ fuldt ud i drøftelserne.

3) Artikel 59 affattes således:

»Artikel 59

Yderligere foranstaltninger

1. Kommissionen kan efter forskriftsproceduren i artikel 59a, stk. 2, vedtage følgende yderligere foranstaltninger i forbindelse med gennemførelse af denne forordning:

a) retningslinjer for anvendelse af artikel 12, stk. 1, litra g)

b) retningslinjer for anvendelse af artikel 15 i forbindelse med identifikation og sporing af affald, der undergår væsentlige forandringer under den midlertidige nyttiggørelse eller bortskaffelse

c) retningslinjer for de kompetente myndigheders samarbejde i forbindelse med ulovlige overførsler som omhandlet i artikel 24

d) tekniske og organisationsmæssige krav til den praktiske gennemførelse af elektronisk dataudveksling ved forelæggelse af dokumenter og oplysninger i overensstemmelse med artikel 26, stk. 4

e) yderligere retningslinjer for anvendelsen af sprog som omhandlet i artikel 27

f) præcisering af de proceduremæssige krav i afsnit II for så vidt angår deres anvendelse på eksport, import og transit af affald fra, til og gennem Fællesskabet

g) yderligere henstillinger vedrørende udefinerede juridiske begreber.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesforanstaltninger for følgende:

- a) en metode til beregning af den finansielle sikkerhed eller tilsvarende forsikring, som fastsat i artikel 6
- b) yderligere betingelser og krav i forbindelse med forhåndsgodkendte nyttiggørelsesanlæg som omhandlet i artikel 14.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 59a, stk. 3.«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 59a

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18, stk. 1, i direktiv 2006/12/EF.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

5) I artikel 63 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»Med undtagelse af glasaffald, papiraffald og brugte bildæk kan denne periode forlænges til senest den 31. december 2012 efter forskriftsproceduren i artikel 59a, stk. 2.«

b) Stk. 4, tredje afsnit, affattes således:

»Denne periode kan forlænges til senest den 31. december 2012 efter forskriftsproceduren i artikel 59a, stk. 2.«

c) I stk. 5 foretages følgende ændringer:

i) Tredje afsnit affattes således:

»Denne periode kan forlænges til senest den 31. december 2015 efter forskriftsproceduren i artikel 59a, stk. 2.«

ii) Femte afsnit affattes således:

»Denne periode kan forlænges til senest den 31. december 2015 efter forskriftsproceduren i artikel 59a, stk. 2.«

4. EUROSTAT

4.1. Rådets forordning (EØF) nr. 3924/91 af 19. december 1991 om iværksættelse af en fællesskabsundersøgelse vedrørende industriproduktionen ⁽²⁴⁾

Med hensyn til forordning (EØF) nr. 3924/91 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at ajourføre den i denne forordning omhandlede vareliste. Den bør også tillægges beføjelser til at vedtage de nærmere regler med hensyn til repræsentativitet og perioder for bestemte varer og at fastsætte undersøgelser og gennemførelsesforanstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende tilpasning til den tekniske udvikling for

indsamling af oplysninger og behandling af resultaterne. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EØF) nr. 3924/91, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EØF) nr. 3924/91 foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 6, affattes således:

»6. Prodcom-listen og de faktisk indsamlede oplysninger om hver enkelt rubrik ajourføres af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10, stk. 3.«

2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 ændres udtrykket »efter fremgangsmåden i artikel 10« til »efter forvaltningsproceduren i artikel 10, stk. 2«.

b) Stk. 5 affattes således:

»5. De nærmere regler for anvendelse af stk. 3, herunder foranstaltninger med henblik på tilpasning til den tekniske udvikling, vedtages, hvor det er nødvendigt, af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10, stk. 3.«

3) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Undersøgelsesperiode

Undersøgelsesperioden er et kalenderår.

For bestemte rubrikker på Prodcom-listen kan Kommissionen dog bestemme, at undersøgelsesperioden skal være en måned eller et kvartal. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10, stk. 3.«

4) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. De nødvendige oplysninger indsamles af medlemsstaterne ved hjælp af spørgeskemaer, hvis indhold skal være i overensstemmelse med regler, der fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10, stk. 3.«

5) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Udarbejdelse af resultater

Medlemsstaterne bearbejder oplysningerne i de udfyldte spørgeskemaer, som nævnt i artikel 5, stk. 1, eller oplysninger fra de andre kilder, som nævnt i artikel 5, stk. 3, efter nærmere regler, som fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10, stk. 3.«

6) I artikel 7, stk. 2, ændres udtrykket »efter fremgangsmåden i artikel 10« til »efter forvaltningsproceduren i artikel 10, stk. 2«.

7) Artikel 9 udgår.

8) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Det Statistiske Program, der er nedsat ved Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom ⁽²⁵⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

4.2. Rådets direktiv 96/16/EF af 19. marts 1996 om statistiske undersøgelser af mælk og mejeriprodukter ⁽²⁶⁾

Med hensyn til direktiv 96/16/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage definitioner vedrørende de landbrugsbedrifter, hvor medlemsstaterne foretager opgørelser over produktionen af mælk og dens anvendelse, at vedtage en fortegnelse over de mejeriprodukter, der er omfattet af undersøgelserne, og at fastlægge ensartede definitioner for de indberetninger af resultater, der skal fremsendes til Kommissionen. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 96/16/EF ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 96/16/EF foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 1, nr. 2), affattes således:

»2) foretager hvert år hos landbrugsbedrifterne, som defineret af Kommissionen, opgørelser over produktionen af mælk og dens anvendelse. Foranstaltninger vedrørende definition af landbrugsbedrifterne, som er foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 7, stk. 3.«

2) Artikel 3, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Fortegnelsen over de mejeriprodukter, der er omfattet af undersøgelserne, opstilles af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 7, stk. 3.

3. Ensartede definitioner af de mål, der skal anvendes ved indberetningen af resultaterne, fastlægges af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 7, stk. 3.«

3) I artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 1, ændres udtrykket »efter proceduren i artikel 7« til »efter forskriftsproceduren i artikel 7, stk. 2«.

4) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

1. Kommissionen bistås af Den Stående Landbrugsstatistiske Komité, der er nedsat ved afgørelse 72/279/EØF.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

4.3. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/109/EF af 19. december 2001 om statistiske undersøgelser, der skal foretages for at bestemme produktionskapaciteten i plantager med visse arter af frugttræer ⁽²⁷⁾

Med hensyn til direktiv 2001/109/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at ændre listen over arterne af frugttræer samt tabellen over de arter, der skal undersøges i de forskellige medlemsstater, at fastsætte gennemførelsesbestemmelser til visse artikler og at fastsætte den produktionsområdeafgrænsning, der skal anvendes af medlemsstaterne. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2001/109/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 2001/109/EF foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»Listen over de pågældende arter og den pågældende tabel kan ændres af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 8, stk. 2.«

2) Artikel 2, stk. 2, affattes således:

»2. De nærmere regler for gennemførelsen af undersøgelser, der kan give relevante resultater, fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 8, stk. 2.«

3) Artikel 3, stk. 4, affattes således:

»4. De nærmere regler for anvendelsen af stikprøveundersøgelser fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 8, stk. 2.«

4) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

»2. De i stk. 1 omhandlede resultater indberettes efter produktionsområder. Den produktionsområdeafgrænsning, der skal anvendes af medlemsstaterne, fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 8, stk. 2.«

5) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

1. Kommissionen bistås af Den Stående Landbrugsstatistiske Komité, der er nedsat ved Rådets afgørelse 72/279/EØF ⁽²⁸⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4 og stk. 5, litra a), og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

4.4. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 91/2003 af 16. december 2002 om statistik over jernbanetransport ⁽²⁹⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 91/2003 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at tilpasse definitionerne samt til at vedtage supplerende bestemmelser, at tilpasse bilagens indhold og at angive de oplysninger, der skal fremlægges i forbindelse med rapporterne om kvaliteten og sammenligneligheden af resultaterne. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 91/2003, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 91/2003 foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»2. Definitionerne i stk. 1 kan tilpasses, og supplerende definitioner, som måtte være nødvendige for at sikre en harmonisering af statistikkerne, kan vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 3.«

2) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. I bilag B og D er angivet kravene til forenklet indberetning, der kan anvendes af medlemsstaterne som alternativ til den normale detaljerede indberetning efter bilag A og C, for virksomheder, hvis samlede gods- eller passagertransport udgør mindre end henholdsvis 500 mio. ton-km eller 200 mio. passager-km. Disse tærskler kan tilpasses af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 3.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Bilagens indhold kan tilpasses af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 3.«

3) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Gennemførelsesprocedurer

1. Procedurerne for indberetning af data til Eurostat vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 11, stk. 2.

2. Kommissionen vedtager følgende gennemførelsesforanstaltninger:

a) tilpasning af tærsklerne for forenklet indberetning (artikel 4)

b) tilpasning af definitionerne og vedtagelse af yderligere definitioner (artikel 3, stk. 2)

c) tilpasning af bilagenes indhold (artikel 4)

d) angivelse af de oplysninger, der skal fremlægges i forbindelse med rapporter om kvaliteten og sammenligneligheden af resultaterne (artikel 8, stk. 2).

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 3.«

4) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Det Statistiske Program, der er nedsat ved afgørelse 89/382/EØF, Euratom.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4 og stk. 5, litra a), og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

5) I bilag H, punkt 5, erstattes udtrykket »efter proceduren i artikel 11, stk. 2« med »efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 3«.

4.5. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 437/2003 af 27. februar 2003 om indberetning af statistiske oplysninger om passager-, fragt- og postflyvning ⁽³⁰⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 437/2003 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at fastsætte normer for nøjagtigheden, fastlægge datafiler og vedtage visse gennemførelsesforanstaltninger. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 437/2003, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 437/2003 foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Statistikernes nøjagtighed

Dataindsamlingen baseres på totaltællinger, medmindre der udarbejdes andre normer for nøjagtigheden af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 3.«

2) Artikel 7, stk. 2, affattes således:

»2. Resultaterne indberettes i overensstemmelse med de i bilag I anførte datafiler. Datafilerne fastlægges af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 3.

Det medium, der skal anvendes til indberetningen, fastlægges af Kommissionen efter forskriftsproceduren i artikel 11, stk. 2.«

3) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Gennemførelsesforanstaltninger

1. Følgende gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 11, stk. 2:

- fortegnelsen over EF-lufthavnene, jf. artikel 3, stk. 2
- beskrivelse af de datakoder og det medium, der skal anvendes til indberetning af resultaterne til Kommissionen (artikel 7)
- formidling af de statistiske resultater (artikel 8).

2. Kommissionen vedtager følgende gennemførelsesforanstaltninger:

- tilpasning af specifikationerne i bilagene til denne forordning
- tilpasning af dataindsamlingens karakteristika (artikel 3)
- statistikkernes nøjagtighed (artikel 5)
- beskrivelse af datafiler (artikel 7).

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 3.«

4) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Det Statistiske Program, der er nedsat ved afgørelse 89/382/EØF, Euratom.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4 og stk. 5, litra a), og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

4.6. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 48/2004 af 5. december 2003 om udarbejdelse af årlige EF-statistikker om stålindustrien for referenceårene 2003-2009⁽³¹⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 48/2004 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at ajourføre listen over kendetegn, som er berørt af denne forordning. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 48/2004, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 48/2004 foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Gennemførelsesforanstaltninger

1. Følgende foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedrørende indberetningsformater og den første indberetningsperiode vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 8, stk. 2.

2. Foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedrørende ajourføring af listen over kendetegn, og som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 8, stk. 3, under forudsætning af at medlemsstaterne ikke derved pålægges væsentlige yderligere byrder.«

2) Artikel 8, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

5. DET INDRE MARKED

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud ⁽³²⁾

Med hensyn til direktiv 2004/25/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesbestemmelser til artikel 6, stk. 3, vedrørende indholdet af tilbudsdokumentet. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2004/25/EF, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 2004/25/EF fastsættes en tidsbegrænsning for de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen understregede i deres erklæring vedrørende afgørelse 2006/512/EF, som ændrer afgørelse 1999/468/EF, at afgørelse 2006/512/EF på en horisontal og tilfredsstillende måde imødekommer Europa-Parlamentets ønsker om at kontrollere gennemførelsen af retsakter, der er vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure, og at gennemførelsesbeføjelserne derfor bør tillægges Kommissionen uden tidsbegrænsning. Efter indførelsen af forskriftsproceduren med kontrol bør bestemmelsen om tidsfristen i direktiv 2004/25/EF udgå.

I direktiv 2004/25/EF foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 6, stk. 4, affattes således:

»4. Kommissionen kan vedtage bestemmelser om ændring af listen i stk. 3. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 2.«

2) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

b) Stk. 3 udgår.

6. SUNDHED OG FORBRUGERBESKYTTELSE

6.1. Rådets direktiv 79/373/EØF af 2. april 1979 om handel med foderblandinger ⁽³³⁾

Med hensyn til direktiv 79/373/EØF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage undtagelser fra bestemmelserne vedrørende emballagen til foder og til at ændre bilaget. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 79/373/EØF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 79/373/EØF foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen vedtager undtagelserne fra principperne i stk. 1, der skal tillades på fællesskabsplan. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 3, for så vidt som foderblandingsens identificering og kvalitet sikres.«

2) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Under hensyn til udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden skal Kommissionen:

- a) opstille kategorier, som omfatter flere fodermidler
- b) fastlægge metoder til beregning af foderblandingers energiværdi
- c) vedtage de ændringer, der skal foretages i bilaget.

Alle de ovennævnte foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 3.«

3) Artikel 13, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

6.2. Rådets direktiv 82/471/EØF af 30. juni 1982 om visse produkter, der anvendes i foderstoffer ⁽³⁴⁾

Med hensyn til direktiv 82/471/EØF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage ændringer og at fastlægge de kriterier, der er nødvendige for at karakterisere de i dette direktiv omhandlede produkter. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 82/471/EØF ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF. På grund af sagens hastende karakter er det nødvendigt at anvende hasteproceduren i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, til vedtagelse af ændringerne af direktivet.

I direktiv 82/471/EØF foretages således følgende ændringer:

1) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. De ændringer af bilaget, som skal foretages af hensyn til den videnskabelige eller tekniske udvikling, vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 3. For så vidt angår de i bilaget, punkt 1.1 og 1.2, nævnte produkter, hører Kommissionen med henblik herpå Den Videnskabelige Komité for Foder og Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler.

For så vidt angår de i artikel 4, stk. 1, omhandlede produkter fremstillet på basis af gærarterne »Candida« dyrket på n-alkaner, træffer Kommissionen afgørelse senest to år efter meddelelsen af dette direktiv og efter høring af Den Videnskabelige Komité for Foder og Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. De kriterier, der gør det muligt at karakterisere de i dette direktiv omhandlede produkter, især kriterierne for sammensætning og renhed samt de fysisk-kemiske og biologiske egenskaber, kan under hensyntagen til den videnskabelige og tekniske viden fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 3.«

2) I artikel 7, stk. 2, andet afsnit, ændres udtrykket »efter fremgangsmåden i artikel 13« til »efter forskriftsproceduren i artikel 13, stk. 2«.

3) Artikel 8, stk. 3, affattes således:

»3. Såfremt Kommissionen finder, at det er nødvendigt at foretage ændringer i direktivet for at afhjælpe de i stk. 1 omhandlede vanskeligheder og for at sikre beskyttelsen af menneskers og dyrs sundhed, vedtager den sådanne foranstaltninger. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter hasteproceduren i artikel 13, stk. 4. I dette tilfælde kan den medlemsstat, som har indført beskyttelsesforanstaltninger, opretholde dem, indtil ændringerne er trådt i kraft.«

4) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

b) Følgende stykke indsættes:

»4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

5) Artikel 14 udgår.

6.3. Rådets direktiv 96/25/EF af 29. april 1996 om omsætning og anvendelse af fodermidler ⁽³⁵⁾

Med hensyn til direktiv 96/25/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at fastsætte og ændre listen over stoffer, hvis omsætning eller anvendelse som fodermidler er underlagt restriktioner eller er forbudt, og at ændre bilaget under hensyn til udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 96/25/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

Når de frister, der normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, i særligt hastende tilfælde ikke kan overholdes, bør Kommissionen have mulighed for at bringe hasteproceduren i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, i anvendelse til at ændre listen over stoffer, hvis omsætning eller anvendelse som fodermidler er underlagt restriktioner eller er forbudt.

Af effektivitetshensyn bør de frister, som normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, afkortes, for så vidt angår vedtagelse af de ændringer, der skal foretages i bilaget under hensyn til udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden.

I direktiv 96/25/EF foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 5, stk. 1, litra g), andet led, affattes således:

»— fællesskabsforanstaltninger anført på en liste, der skal udarbejdes af Kommissionen. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 3«.

2) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

1. Der kan efter forskriftsproceduren i artikel 13, stk. 2, vedtages et kodenummersystem for de på listen anførte fodermidler baseret på glossarer, der angiver fodermidlernes oprindelse, den anvendte del af produktet/biproduktet, forarbejdningsprocessen samt modenhed og/eller kvalitet med henblik på international foderidentifikation, især ved hjælp af navn og beskrivelse.

2. Listen over stoffer, hvis omsætning eller anvendelse som fodermidler er underlagt restriktioner eller er forbudt for at sikre, at bestemmelserne i artikel 3 overholdes, fastsættes af Kommissionen. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 3.

3. Den i stk. 2 omhandlede liste ændres af Kommissionen under hensyn til udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 13, stk. 5, i anvendelse med henblik på vedtagelse af sådanne ændringer.

4. De ændringer af bilaget, som skal foretages af hensyn til udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden, fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 4.«

3) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

b) Følgende stykker indsættes:

»4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4 og stk. 5, litra b), og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioderne i artikel 5a, stk. 3, litra c), og artikel 5a, stk. 4, litra b) og e), i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til henholdsvis to måneder, en måned og to måneder.

5. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

6.4. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/32/EF af 7. maj 2002 om uønskede stoffer i foderstoffer ⁽³⁶⁾

Med hensyn til direktiv 2002/32/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at ændre bilag I og II og at tilpasse dem til udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden og til at fastsætte supplerende kriterier for rensningsprocesser. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2002/32/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

Når de frister, der normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, i særligt hastende tilfælde ikke kan overholdes, bør Kommissionen have mulighed for at bringe hasteproceduren i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, i anvendelse til tilpasning af bilag I og II til udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden.

I direktiv 2002/32/EF foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 7, stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Det afgøres straks, om bilag I og II skal ændres. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter hasteproceduren i artikel 11, stk. 4.«

2) Artikel 8, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. På baggrund af udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden tilpasser Kommissionen bilag I og II. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 11, stk. 4, i anvendelse med henblik på vedtagelse af sådanne ændringer.

2. Desuden

— vedtager Kommissionen regelmæssigt konsoliderede udgaver af bilag I og II, hvori alle tilpasninger i henhold til stk. 1 indsættes, efter forskriftsproceduren i artikel 11, stk. 2

— kan Kommissionen fastsætte kriterier for godkendelse af rensningsprocesser for produkter bestemt til foder samt for godkendelse af de produkter, der har gennemgået sådanne processer. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 3.«

3) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

1. Kommissionen bistås af Den Stående Foderstofkomité, der er nedsat ved artikel 1 i Rådets afgørelse 70/372/EØF⁽³⁷⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

4) Artikel 12 udgår.

6.5. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 998/2003 af 26. maj 2003 om dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr ⁽³⁸⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 998/2003 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at ændre listen over dyr af de arter, der er opført i bilag I, del C, og listerne over de lande og områder, der er opført i bilag II, del B og C, opstille særlige krav med hensyn til andre sygdomme end rabies for så vidt angår medlemsstater eller områder, der er nævnt i bilag II, del B, afdeling 2, fastlægge betingelser for transport af dyr af de arter, der er opført i bilag I, del C, fra tredjelande og fastlægge krav af teknisk karakter for så vidt angår transport af dyr af de arter, der er opført i bilag I, del A og B. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

Af effektivitetshensyn bør de frister, som normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, afkortes for så vidt angår vedtagelse af listen over visse tredjelande.

I forordning (EF) nr. 998/2003 foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Transport mellem medlemsstater eller fra et område, der er nævnt i bilag II, del B, afdeling 2, af dyr af de arter, der er opført i bilag I, del C, er ikke undergivet noget krav om rabiesvaccination. Om nødvendigt opstiller Kommissionen med hensyn til andre sygdomme særlige krav — herunder en eventuel begrænsning af antallet af dyr. Sådanne foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 24, stk. 4. Der kan udarbejdes en model til en attest, der skal ledsage dyrene, efter forskriftsproceduren i artikel 24, stk. 2.«

2) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Betingelserne for transport af dyr af de arter, der er opført i bilag I, del C, fra tredjelande fastlægges af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 24, stk. 4. Modellen til den attest, der skal ledsage dyretransporter, fastlægges efter forskriftsproceduren i artikel 24, stk. 2.«

3) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Indledningen affattes således:

»Listen over de tredjelande, der er omhandlet i bilag II, del C, opstilles af Kommissionen. For at blive opført på denne liste skal et tredjeland først dokumentere sin status for så vidt angår rabies og godtgøre:«.

b) Følgende afsnit indsættes:

»Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 24, stk. 5.«

4) Artikel 17, stk. 1, affattes således:

»For så vidt angår transport af dyr af de arter, der er opført i bilag I, del A og B, kan Kommissionen fastlægge andre krav af teknisk karakter end kravene i denne forordning. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 24, stk. 4.«

5) Artikel 19 affattes således:

»*Artikel 19*

Bilag I, del C, og bilag II, del B og C, kan ændres af Kommissionen under hensyn til udviklingen i Fællesskabet eller i tredjelande i sygdomssituationen for de arter, der er omhandlet i denne forordning, navnlig for så vidt angår rabies, og der fastsættes i givet fald et begrænset antal dyr, som kan transporteres i medfør af denne forordning. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 24, stk. 4.«

6) Artikel 21 affattes således:

»*Artikel 21*

Eventuelle midlertidige bestemmelser kan vedtages af Kommissionen med henblik på overgang fra den nugældende ordning til ordningen efter denne forordning. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 24, stk. 4.«

7) I artikel 24 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

b) Følgende stykke indsættes:

»5. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4 og stk. 5, litra b), og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioderne i artikel 5a, stk. 3, litra c), og artikel 5a, stk. 4, litra b) og e), i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til henholdsvis to måneder, en måned og to måneder.«

6.6. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/99/EF af 17. november 2003 om overvågning af zoonoser og zoonotiske agenser ⁽³⁹⁾

Med hensyn til direktiv 2003/99/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at tilrettelægge samordnede overvågningsprogrammer for zoonoser og zoonotiske agenser. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2003/99/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

På grund af sagens hastende karakter er det nødvendigt at bringe hasteproceduren i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF i anvendelse til vedtagelse af ændringer til bilag I til direktiv 2003/99/EF for at indsætte zoonoser og zoonotiske agenser i listerne heri eller for at slette dem.

I direktiv 2003/99/EF foretages således følgende ændringer:

1) I artikel 4, stk. 4, foretages følgende ændringer:

a) Indledningen affattes således:

»Bilag I kan ændres af Kommissionen, idet der kan indsættes eller slettes zoonoser eller zoonotiske agenser i listerne i bilaget, især under hensyntagen til følgende kriterier:«.

b) Følgende afsnit indsættes:

»Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter hasteproceduren i artikel 12, stk. 4.«

2) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. Såfremt data indsamlet gennem rutinemæssig overvågning i overensstemmelse med artikel 4 ikke er tilstrækkelige, kan der af Kommissionen tilrettelægges samordnede overvågningsprogrammer for en eller flere zoonoser og/eller zoonotiske agenser, især når det fastslås, at der er et særligt behov for at vurdere risici, eller når der skal fastlægges basisværdier for zoonoser eller zoonotiske agenser i medlemsstaterne eller på fællesskabsplan. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.«

3) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Ændringer af bilag og overgangs- og gennemførelsesforanstaltninger

Bilag II, III og IV kan ændres af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.

Overgangsforanstaltninger af generel karakter, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, navnlig i form af en uddybning af kravene heri, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.

Der kan vedtages andre gennemførelses- eller overgangsbestemmelser efter forskriftsproceduren i artikel 12, stk. 2.«

4) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

b) Følgende stykke indsættes:

»4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

6.7. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarehygiejne ⁽⁴⁰⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 852/2004 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage bestemmelser om særlige hygiejneforanstaltninger og om autorisation af visse virksomheder og under særlige betingelser at godkende fravigelser af bilag I og II. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 852/2004 ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 852/2004 foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 4, affattes således:

»4. De kriterier, krav og mål, der er omhandlet i stk. 3, samt prøveudtagnings- og analyseprocedurer i tilknytning hertil fastlægges af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

2) Artikel 6, stk. 3, litra c), affattes således:

»c) en afgørelse vedtaget af Kommissionen. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

3) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Overgangsforanstaltninger af generel karakter, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, navnlig i form af en uddybning af kravene heri, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.

Der kan vedtages andre gennemførelses- eller overgangsbestemmelser efter forskriftsproceduren i artikel 14, stk. 2.«

4) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

»Bilag I og II kan tilpasses eller ajourføres af Kommissionen under hensyntagen til:«

ii) Følgende afsnit indsættes:

»Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Der kan af Kommissionen indrømmes fravigelser af bilag I og II, navnlig for at lette gennemførelsen af artikel 5 for små virksomheder, under hensyn til de relevante risikofaktorer, hvis fravigelserne ikke er til hinder for at nå forordningens mål. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

5) Artikel 14, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

6.8. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer ⁽⁴¹⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 853/2004 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage bestemmelser om almindelige forpligtelser for ledere af fødevarer virksomheder og særlige garantier for markedsføring af animalske fødevarer i Sverige og i Finland og under visse betingelser at godkende fravigelser af bilagene. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige

bestemmelser i forordning (EF) nr. 853/2004, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 853/2004 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 2, første punktum, affattes således:

»Lederen af en fødevarer virksomhed må ikke anvende andre stoffer end drikkevand — eller rent vand, såfremt det er tilladt i henhold til forordning (EF) nr. 852/2004 eller til nærværende forordning — til at fjerne overfladeforurening fra animalske produkter, medmindre anvendelsen af stoffet er godkendt af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.«

2) Artikel 8, stk. 3, affattes således:

»3. a) Kravene i stk. 1 og 2 kan ajourføres af Kommissionen for navnlig at tage hensyn til ændringer i medlemsstaternes kontrolprogrammer eller til vedtagelse af mikrobiologiske kriterier i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 852/2004. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.

b) Efter forskriftsproceduren i artikel 12, stk. 2, kan bestemmelserne i stk. 2 i nærværende artikel vedrørende de i stk. 1 i nærværende artikel nævnte fødevarer udvides helt eller delvis til at omfatte enhver medlemsstat eller enhver region i en medlemsstat, som har et kontrolprogram for animalske fødevarer, der er anerkendt som ligestillet med det, der er godkendt for Sverige og Finland.«

3) Artikel 9 affattes således:

»*Artikel 9*

Overgangsforanstaltninger af generel karakter, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, navnlig i form af en uddybning af kravene heri, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.

Der kan vedtages andre gennemførelses- eller overgangsbestemmelser efter forskriftsproceduren i artikel 12, stk. 2.«

4) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

»Bilag II og III kan tilpasses eller ajourføres af Kommissionen under hensyntagen til:«

ii) Følgende afsnit indsættes:

»Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Der kan af Kommissionen indrømmes fravigelser af bilag II og III, hvis fravigelserne ikke er til hinder for at nå forordningens mål. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.«

5) I artikel 11 affattes indledningen således:

»Uden at det berører den generelle anvendelse af artikel 9 og artikel 10, stk. 1, kan der fastsættes gennemførelsesforanstaltninger efter forskriftsproceduren i artikel 12, stk. 2, og ændringer af bilag II eller III, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, kan vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3:«.

6) Artikel 12, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

6.9. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum⁽⁴²⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 854/2004 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at ændre eller tilpasse bilagene og vedtage overgangsforanstaltninger, navnlig i form af en uddybning af kravene i forordningen. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 854/2004, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 854/2004 foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

Overgangsforanstaltninger af generel karakter, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, navnlig i form af en uddybning af kravene heri, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 19, stk. 3.

Der kan vedtages andre gennemførelses- eller overgangsbestemmelser efter forskriftsproceduren i artikel 19, stk. 2.«

2) Artikel 17, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Bilag I, II, III, IV, V og VI kan ændres eller suppleres af Kommissionen for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 19, stk. 3.

2. Der kan af Kommissionen indrømmes fravigelser af bilag I, II, III, IV, V og VI, hvis fravigelserne ikke er til hinder for at nå forordningens mål. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 19, stk. 3.«

3) I artikel 18 affattes indledningen således:

»Uden at det berører den generelle anvendelse af artikel 16 og artikel 17, stk. 1, kan der fastsættes gennemførelsesforanstaltninger efter forskriftsproceduren i artikel 19, stk. 2, og ændringer af bilag I, II, III, IV, V eller VI, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, kan vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 19, stk. 3, vedrørende:«.

4) Artikel 19, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

6.10. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 183/2005 af 12. januar 2005 om krav til foderstofhygiejne ⁽⁴³⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 183/2005 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at fastlægge de mikrobiologiske kriterier og de specifikke mål, som lederen af en foderstofvirksomhed skal opfylde, til at vedtage foranstaltninger for godkendelse af virksomheder, til at ændre bilag I, II og III og til at give dispensationer fra bestemmelserne i nævnte bilag. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 183/2005, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 183/2005 foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 5, stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»De kriterier og mål, der er omhandlet i litra a) og b), vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 31, stk. 3.«

2) Artikel 10, nr. 3), affattes således:

»3) godkendelse kræves i henhold til en forordning vedtaget af Kommissionen. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 31, stk. 3.«

3) Artikel 27 affattes således:

»Artikel 27

Ændringer af bilag I, II og III

Bilag I, II og III kan ændres for at tage hensyn til:

- a) udvikling af kodekser for god praksis
 - b) erfaringerne fra gennemførelsen af HACCP-baserede systemer, jf. artikel 6
 - c) den teknologiske udvikling
 - d) videnskabelig rådgivning, især nye risikovurderinger
 - e) fastsættelse af mål for foderstofsikkerhed
- og
- f) udvikling af krav, der er relaterede til specifikke aktiviteter.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 31, stk. 3.«

4) Artikel 28 affattes således:

»Artikel 28

Dispensationer fra bestemmelserne i bilag I, II og III

Der kan af Kommissionen af særlige grunde gives dispensation fra bestemmelserne i bilag I, II og III, hvis sådanne dispensationer ikke er til hinder for at nå forordningens mål. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 31, stk. 3.«

5) Artikel 31, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

7. ENERGI OG TRANSPORT

7.1. Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport ⁽⁴⁴⁾

Med hensyn til forordning (EØF) nr. 3821/85 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at foretage de nødvendige ændringer for at tilpasse bilagene til den tekniske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EØF) nr. 3821/85, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EØF) nr. 3821/85 foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 5, andet afsnit, affattes således:

»Systemets sikkerhed skal være i overensstemmelse med de tekniske forskrifter i bilag I B. Kommissionen sørger for, at bilaget kommer til at indeholde bestemmelser om, at EF-typegodkendelse kun meddeles kontrolapparater, når det er godtgjort, at hele systemet (selve kontrolapparatet, førerkort og elektriske forbindelser til gearkassen) kan modstå forsøg på manipulation eller ændring af data vedrørende køretiden. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 2. De nødvendige test i denne forbindelse skal udføres af eksperter med den nyeste tekniske viden inden for manipulation.«

2) Artikel 17, stk. 1, affattes således:

»1. De ændringer, der er nødvendige for tilpasning af bilagene til den tekniske udvikling, og som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 2.«

3) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

7.2. Rådets direktiv 97/70/EF af 11. december 1997 om etablering af harmoniserede sikkerhedsforskrifter for fiskeskibe med en længde på 24 meter og derover ⁽⁴⁵⁾

Med hensyn til direktiv 97/70/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage bestemmelser om dels harmoniseret fortolkning af visse bestemmelser i bilaget til Torremolinos-protokollen og dels gennemførelse af direktivet. Kommissionen bør ligeledes tillægges beføjelser til at ændre visse bestemmelser

i direktivet samt bilagene hertil med henblik på gennemførelse i direktivet af senere ændringer til Torremolinos-protokollen, som træder i kraft efter direktivets vedtagelse. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 97/70/EF, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 97/70/EF foretages således følgende ændringer:

1) I artikel 4, stk. 4, litra b), ændres udtrykket »efter proceduren i artikel 9« til »efter forskriftsproceduren i artikel 9, stk. 2«.

2) Artikel 8, stk. 1, affattes således:

»Følgende tilpasninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 9, stk. 3:

a) Der kan vedtages og indarbejdes bestemmelser om:

— harmoniseret fortolkning af de bestemmelser i bilaget til Torremolinos-protokollen, som er overladt til de enkelte kontraherende parters administrationers fortolkning, i det omfang det er nødvendigt for at sikre ensartet gennemførelse i Fællesskabet

— gennemførelse af dette direktiv uden at udvide dets anvendelsesområde.

b) Artikel 2, 3, 4, 6 og 7 i dette direktiv kan tilpasses og bilagene dertil ændres med henblik på gennemførelse i direktivet af senere ændringer til Torremolinos-protokollen, som træder i kraft efter direktivets vedtagelse.«

3) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Sikkerhed til Søs og Forebyggelse af Forurening fra Skibe (USS), der er nedsat ved artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002⁽⁴⁶⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (47), jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til to måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

7.3. Rådets direktiv 1999/35/EF af 29. april 1999 om en ordning med obligatoriske syn med henblik på sikker drift af ro-ro-færger og højhastighedspassagerfartøjer⁽⁴⁸⁾

Med hensyn til direktiv 1999/35/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at tilpasse bilagene, definitionerne samt henvisningerne til fællesskabsretsakter og til instrumenter fra Den Internationale Søfartorganisation (IMO) for at bringe dem i overensstemmelse med gældende fællesskabs- og IMO-regler, som træder i kraft på et senere tidspunkt. Kommissionen bør ligeledes tillægges beføjelser til at ændre bilagene for at forbedre den ved direktivet fastsatte ordning. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 1999/35/EF, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 1999/35/EF foretages således følgende ændringer:

1) I artikel 4, stk. 1, litra d), sidste punktum, i artikel 11, stk. 6 og 8, og i artikel 13, stk. 3, andet og sidste punktum, ændres udtrykket »proceduren i artikel 16« til »forskriftsproceduren i artikel 16, stk. 2«.

2) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Sikkerhed til Søs og Forebyggelse af Forurening fra Skibe (USS), der er nedsat ved artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002⁴⁹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til to måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

Ændringsprocedure

Bilagene til dette direktiv, definitionerne, henvisninger til fællesskabsretsakter og henvisninger til IMO-resolutioner kan tilpasses, i det omfang det er nødvendigt for at bringe dem i overensstemmelse med gældende fællesskabs- og IMO-regler, forudsat at direktivets anvendelsesområde ikke udvides.

Bilagene til dette direktiv kan også tilpasses, når det er nødvendigt for at forbedre den ved direktivet fastsatte ordning, forudsat at direktivets anvendelsesområde ikke udvides.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 16, stk. 3.

Ændringer af de internationale instrumenter, der er nævnt i artikel 2, kan udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 2099/2002.«

7.4. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 417/2002 af 18. februar 2002 om fremskyn- det indfasning af krav om dobbeltskyg- eller tilsvarende design for olietankskibe med enkeltskyg (50)

Med hensyn til forordning (EF) nr. 417/2002 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at ændre visse henvisninger til relevante forordninger i MARPOL 73/78 og til MEPC-resolution 111(50) og 94(46) for at tilpasse henvisningerne til ændringer af disse forordninger og resolutioner, som er vedtaget i Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), for så vidt sådanne ændringer ikke udvider forordningens anvendelsesområde. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 417/2002, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 417/2002 foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Sikkerhed til Søs og Forebyggelse af Forurening fra Skibe (USS), der er nedsat ved artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 ⁽⁵¹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

2) Artikel 11, stk. 1, affattes således:

»Kommissionen kan ændre henvisningerne i denne forordning til forordningerne i bilag I til MARPOL 73/78 samt til MEPC-resolution 111(50) og 94(46) som ændret ved MEPC-resolution 99(48) og 112(50) for at tilpasse henvisningerne til ændringer af disse forordninger og resolutioner, som er vedtaget i IMO, for så vidt sådanne ændringer ikke udvider denne forordnings anvendelsesområde. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10, stk. 2.«

7.5. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 782/2003 af 14. april 2003 om forbud mod organiske tinforbindinger på skibe ⁽⁵²⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 782/2003 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at fastsætte en harmoniseret syns- og certificeringsordning for visse skibe, at træffe passende foranstaltninger vedrørende skibe, der fører en tredjestats flag, at fastsætte procedurer for havnestatskontrol og at ændre visse henvisninger og bilag for at tage hensyn til udviklingen på internationalt plan, navnlig i IMO, eller for at forbedre forordningens effektivitet på grundlag af erfaringerne. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 782/2003, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 782/2003 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra b), andet afsnit, affattes således:

»Kommissionen kan fastsætte en harmoniseret syns- og certificeringsordning for disse skibe, hvis dette er påkrævet. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 9, stk. 2.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Hvis AFS-konventionen ikke er trådt i kraft den 1. januar 2007, vedtager Kommissionen passende foranstaltninger, så skibe, der fører en tredjestats flag, kan vise, at de overholder bestemmelserne i artikel 5. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 9, stk. 2.«

2) Artikel 7, stk. 2, affattes således:

»Hvis AFS-konventionen ikke er trådt i kraft den 1. januar 2007, fastsætter Kommissionen hensigtsmæssige procedurer for denne kontrol. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 9, stk. 2.«

3) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Kommissionen kan ændre henvisningerne til AFS-konventionen, AFS-certifikatet, AFS-erklæringen og AFS-overensstemmelseserklæringen og bilagene i nærværende forordning, herunder de relevante retningslinjer fra Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) vedrørende artikel 11 i AFS-konventionen, for at tage hensyn til udviklingen på internationalt plan, navnlig i IMO, eller for at forbedre forordningens effektivitet på grundlag af erfaringerne. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 9, stk. 2.«

4) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Sikkerhed til Søs og Forebyggelse af Forurening fra Skibe (USS), der er nedsat ved artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 ⁽⁵³⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

7.6. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked ⁽⁵⁴⁾

Med hensyn til direktiv 2004/8/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at undersøge de harmoniserede referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion af el og varme, at tilpasse tærskelværdierne i artikel 13 til den tekniske udvikling, og at fastlægge detaljerede retningslinjer for gennemførelsen og anvendelsen af bilag II til nævnte direktiv, herunder for bestemmelse af el/varmeforholdet, og tilpasse dem til den tekniske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2004/8/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 2004/8/EF foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen undersøger de harmoniserede referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion af el og varme, jf. stk. 1, første gang den 21. februar 2011 og derefter hvert fjerde år under hensyntagen til den teknologiske udvikling og ændringer i energikildernes andele. Alle foranstaltninger, som udspringer af denne undersøgelse, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 2.«

2) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

Tilpasning til den tekniske udvikling

1. Kommissionen tilpasser de tærskelværdier, der benyttes til beregning af elektricitetsmængden fra kraftvarmeproduktion, jf. bilag II, litra a), til den tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 2.

2. Kommissionen tilpasser de tærskelværdier, der benyttes til beregning af effektiviteten ved kraftvarmeproduktion og primærenergibesparelser, jf. bilag III, litra a), til den tekniske udvikling. Disse foranstalt-

ninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 2.

3. Kommissionen tilpasser retningslinjerne for bestemmelse af el/varmeforholdet som omhandlet i bilag II, litra d), til den tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 2.«

3) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

4) Bilag II, litra e), affattes således:

»e) Kommissionen fastlægger detaljerede retningslinjer for gennemførelsen og anvendelsen af bilag II, herunder for bestemmelse af el/varmeforholdet. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 2.«

7.7. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/52/EF af 29. april 2004 om interoperabilitet mellem elektroniske bompengesystemer i Fællesskabet ⁽⁵⁵⁾

Med hensyn til direktiv 2004/52/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at tilpasse bilaget og at træffe beslutninger vedrørende definitionen af den europæiske bompengetjeneste. Kommissionen bør også bemyndiges til at træffe tekniske beslutninger vedrørende gennemførelsen af den europæiske elektroniske bompengetjeneste. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2004/52/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 2004/52/EF foretages således følgende ændringer:

1) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Bilaget kan om nødvendigt ændres af tekniske årsager. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5, stk. 2.«

b) Stk. 4, 5 og 6 affattes således:

»4. Beslutninger vedrørende definitionen af den europæiske elektroniske bompengetjeneste træffes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5, stk. 2. Sådanne beslutninger træffes kun, hvis alle forudsætninger, som evalueres med udgangspunkt i relevante undersøgelser, er til stede, for at interoperabilitet kan fungere ud fra alle synspunkter, herunder tekniske, juridiske og kommercielle forudsætninger.

5. Tekniske beslutninger vedrørende gennemførelsen af den europæiske elektroniske bompengetjeneste træffes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5, stk. 2.«

2) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg for elektronisk opkrævning af bompenge.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

7.8. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 725/2004 af 31. marts 2004 om bedre sikring af skibe og havnefaciliteter ⁽⁵⁶⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 725/2004 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at beslutte, om ændringer af bilagene, som vedrører visse særlige tiltag til fremme af maritim sikring i den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen og i den internationale kode for sikring af skibe og havnefaciliteter, som automatisk finder anvendelse på international skibsfart, også skal finde anvendelse på skibe, der sejler i national fart, samt de tilhørende havnefaciliteter. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 725/2004, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

Forordning (EF) nr. 725/2004 fastlægger sikringskrav og -foranstaltninger og er baseret på internationale instrumenter, der kan ændres. Når de frister, der normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, i særligt hastende tilfælde ikke kan overholdes, bør Kommissionen have mulighed for at bringe hasteproceduren i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, i anvendelse.

I forordning (EF) nr. 725/2004 foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 10, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen træffer beslutning om integration af ændringer til de internationale instrumenter, der henvises til i artikel 2, for så vidt angår skibe i indenlandsk fart og de havnefaciliteter, der betjener dem, som er omfattet af denne forordning, for så vidt der er tale om en teknisk ajourføring af SOLAS-konventionens og ISPS-kodens bestemmelser. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 4; i særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 11, stk. 5, i anvendelse. Proceduren for overensstemmelseskontrol i stk. 5 i denne artikel finder ikke anvendelse i disse tilfælde.«

2) Artikel 10, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen kan vedtage bestemmelser med henblik på at fastsætte harmoniserede procedurer for anvendelse af ISPS-kodens obligatoriske bestemmelser uden at gøre denne forordnings anvendelsesområde bredere. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 4.

I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 11, stk. 5, i anvendelse.«

3) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8. Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 6 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8. Perioderne i artikel 6, litra b) og c), i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.
4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
5. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

7.9. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 789/2004 af 21. april 2004 om overflytning af last- og passagerskibe mellem registrene i Fællesskabet ⁽⁵⁷⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 789/2004 bør Kommissionen tillægges beføjelser til at ændre visse definitioner for at tage hensyn til den internationale udvikling, navnlig i Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), og for at gøre forordningen mere effektiv ud fra de indhøstede erfaringer og den tekniske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 789/2004, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 789/2004 foretages således følgende ændringer:

- 1) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Sikkerhed til Søs og Forebyggelse af Forurening fra Skibe (USS), der er nedsat ved artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 ⁽⁵⁸⁾.
 2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8. Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til to måneder.
 3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
- 2) Artikel 9, stk. 1, affattes således:

»1. For at tage hensyn til den internationale udvikling, navnlig i Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), og gøre denne forordning mere effektiv ud fra de indhøstede erfaringer og den tekniske udvikling kan Kommissionen ændre de i artikel 2 anførte definitioner, for så vidt disse ændringer ikke går ud over anvendelsesområdet for denne forordning. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 7, stk. 3.«

7.10. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/44/EF af 7. september 2005 om harmoniserede flodinformationstjenester (RIS) på de indre vandveje i Fællesskabet ⁽⁵⁹⁾

Med hensyn til direktiv 2005/44/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at tilpasse bilagene til den tekniske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2005/44/EF, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 2005/44/EF foretages således følgende ændringer:

1) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Ændringsprocedure

Bilag I og II kan ændres på grundlag af erfaringerne med dette direktivs anvendelse og tilpasses til den tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 4.«

2) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 7 i Rådets direktiv 91/672/EØF af 16. december 1991 om gensidig anerkendelse af nationale bådførercertifikater for transport af varer og personer ad indre vandveje ⁽⁶⁰⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

5. Kommissionen hører regelmæssigt repræsentanter for sektoren.

7.11. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/65/EF af 26. oktober 2005 om bedre havnesikring ⁽⁶¹⁾

Med hensyn til direktiv 2005/65/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at tilpasse bilagene. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2005/65/EF, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

Direktiv 2005/65/EF fastlægger sikringskrav og -foranstaltninger og er baseret på internationale instrumenter, der kan ændres. Når de frister, der normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, i særligt hastende tilfælde ikke kan overholdes, bør Kommissionen have mulighed for at bringe hasteproceduren i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, i anvendelse.

I direktiv 2005/65/EF affattes artikel 14 og 15 således:

»Artikel 14

Tilpasninger

Kommissionen kan tilpasse bilag I-IV uden at udvide direktivets anvendelsesområde. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 2.

I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 15, stk. 3, i anvendelse.

Artikel 15

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved forordning (EF) nr. 725/2004.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

⁽¹⁾ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 147 af 9.6.1975, s. 40.

⁽³⁾ EFT L 121 af 15.5.1993, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT L 162 af 3.7.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 304 af 21.11.2003, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 50 af 20.2.2004, s. 28.

⁽⁷⁾ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1. Den danske specialudgave 1967 I, s. 211.«

⁽⁸⁾ EUT L 50 af 20.2.2004, s. 44.

⁽⁹⁾ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1. Den danske specialudgave 1967 I, s. 211.«

⁽¹⁰⁾ EUT L 47 af 18.2.2004, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 22 af 26.1.2005, s. 1.«

⁽¹²⁾ EUT L 104 af 8.4.2004, s. 1.

⁽¹³⁾ EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1.

⁽¹⁴⁾ EFT L 378 af 31.12.1982, s. 1.

⁽¹⁵⁾ EFT L 181 af 4.7.1986, s. 6.

⁽¹⁶⁾ EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10.

⁽¹⁷⁾ EFT L 121 af 11.5.1999, s. 13.

- (18) EFT L 309 af 27.11.2001, s. 22.
- (19) EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.
- (20) EUT L 229 af 29.6.2004, s. 5.
- (21) EUT L 23 af 26.1.2005, s. 3.
- (22) EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1.
- (23) EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48.«
- (24) EFT L 374 af 31.12.1991, s. 1.
- (25) EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.«
- (26) EFT L 78 af 28.3.1996, s. 27.
- (27) EFT L 13 af 16.1.2002, s. 21.
- (28) EFT L 179 af 7.8.1972, s. 1.«
- (29) EFT L 14 af 21.1.2003, s. 1.
- (30) EUT L 66 af 11.3.2003, s. 1.
- (31) EUT L 7 af 13.1.2004, s. 1.
- (32) EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12.
- (33) EFT L 86 af 6.4.1979, s. 30.
- (34) EFT L 213 af 21.7.1982, s. 8.
- (35) EFT L 125 af 23.5.1996, s. 35.
- (36) EFT L 140 af 30.5.2002, s. 10.
- (37) EFT L 170 af 3.8.1970, s. 1.«
- (38) EUT L 146 af 13.6.2003, s. 1.
- (39) EUT L 325 af 12.12.2003, s. 31.
- (40) EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget i EUT L 226 af 25.6.2004, s. 3.
- (41) EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55. Berigtiget i EUT L 226 af 25.6.2004, s. 22.
- (42) EUT L 139 af 30.4.2004, s. 206. Berigtiget i EUT L 226 af 25.6.2004, s. 83.
- (43) EUT L 35 af 8.2.2005, s. 1.
- (44) EFT L 370 af 31.12.1985, s. 8.
- (45) EFT L 34 af 9.2.1998, s. 1.

- (46) EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1.
- (47) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.«
- (48) EFT L 138 af 1.6.1999, s. 1.
- (49) EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1.«
- (50) EFT L 64 af 7.3.2002, s. 1.
- (51) EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1.«
- (52) EUT L 115 af 9.5.2003, s. 1.
- (53) EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1.«
- (54) EUT L 52 af 21.2.2004, s. 50.
- (55) EUT L 166 af 30.4.2004, s. 124. Berigtiget i EUT L 200 af 7.6.2004, s. 50.
- (56) EUT L 129 af 29.4.2004, s. 6.
- (57) EUT L 138 af 30.4.2004, s. 19.
- (58) EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1.«
- (59) EUT L 255 af 30.9.2005, s. 152.
- (60) EFT L 373 af 31.12.1991, s. 29.«
- (61) EUT L 310 af 25.11.2005, s. 28.

Kronologisk fortegnelse

- 1) Rådets direktiv 75/324/EØF af 20. maj 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler
- 2) Rådets direktiv 79/373/EØF af 2. april 1979 om handel med foderblandinger
- 3) Rådets direktiv 82/471/EØF af 30. juni 1982 om visse produkter, der anvendes i foderstoffer
- 4) Rådets direktiv 82/883/EØF af 3. december 1982 om metoder til overvågning af og kontrol med miljøer, der berøres af udledninger fra titandioxidindustrien
- 5) Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport
- 6) Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg
- 7) Rådets forordning (EØF) nr. 3924/91 af 19. december 1991 om iværksættelse af en fællesskabsundersøgelse vedrørende industriproduktionen
- 8) Rådets direktiv 93/15/EØF af 5. april 1993 om harmonisering af bestemmelserne om markedsføring af og kontrol med eksplosivstoffer til civil brug

- 9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald
- 10) Rådets direktiv 96/16/EF af 19. marts 1996 om statistiske undersøgelser af mælk og mejeriprodukter
- 11) Rådets direktiv 96/25/EF af 29. april 1996 om omsætning af fodermidler
- 12) Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand
- 13) Rådets direktiv 97/70/EF af 11. december 1997 om etablering af harmoniserede sikkerhedsforskrifter for fiskeskibe med en længde på 24 meter og derover
- 14) Rådets direktiv 1999/32/EF af 26. april 1999 om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer
- 15) Rådets direktiv 1999/35/EF af 29. april 1999 om en ordning med obligatoriske syn med henblik på sikker drift af ro-ro-færger og højhastighedspassagerfartøjer
- 16) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/14/EF af 8. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om støjemission i miljøet fra maskiner til udendørs brug
- 17) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF af 23. oktober 2001 om nationale emissionslofter for visse luftforurenende stoffer
- 18) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/109/EF af 19. december 2001 om statistiske undersøgelser, der skal foretages for at bestemme produktionskapaciteten i plantager med visse arter af frugttræer
- 19) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 417/2002 af 18. februar 2002 om fremskyndet indfasning af krav om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design for olietankskibe med enkeltskrog
- 20) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/32/EF af 7. maj 2002 om uønskede stoffer i foderstoffer
- 21) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 91/2003 af 16. december 2002 om statistik over jernbanetransport
- 22) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 437/2003 af 27. februar 2003 om indberetning af statistiske oplysninger om passager-, fragt- og postflyvning
- 23) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 782/2003 af 14. april 2003 om forbud mod organiske tinforbindelser på skibe
- 24) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 998/2003 af 26. maj 2003 om dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr
- 25) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2003/2003 af 13. oktober 2003 om gødninger
- 26) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet
- 27) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/99/EF af 17. november 2003 om overvågning af zoonoser og zoonotiske agenser
- 28) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 48/2004 af 5. december 2003 om udarbejdelse af årlige EF-statistikker om stålindustrien for referenceårene 2003-2009

- 29) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 273/2004 af 11. februar 2004 om narkotikapre-kursorer
- 30) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked
- 31) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/9/EF af 11. februar 2004 om inspektion og verifikation af god laboratoriepraksis (GLP) (kodificeret udgave)
- 32) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/10/EF af 11. februar 2004 om indbyrdes tilnærmelse af lovgivning om anvendelsen af principper for god laboratoriepraksis og om kontrol med deres anvendelse ved forsøg med kemiske stoffer (kodificeret udgave)
- 33) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2004 af 31. marts 2004 om vaske- og rengøringsmidler
- 34) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 725/2004 af 31. marts 2004 om bedre sikring af skibe og havnefaciliteter
- 35) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur
- 36) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 789/2004 af 21. april 2004 om overflytning af last- og passagerskibe mellem registrene i Fællesskabet
- 37) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud
- 38) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 850/2004 af 29. april 2004 om persistente organiske miljøgifte
- 39) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne
- 40) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer
- 41) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum
- 42) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/52/EF af 29. april 2004 om interoperabilitet mellem elektroniske bompengesystemer i Fællesskabet
- 43) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/107/EF af 15. december 2004 om arsen, cadmium, kviksølv, nikkel og polycykliske aromatiske kulbrinter i luften
- 44) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 183/2005 af 12. januar 2005 om krav til foderstofferhygiejne
- 45) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/44/EF af 7. september 2005 om harmoniserede flodinformationstjenester (RIS) på de indre vandveje i Fællesskabet
- 46) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/65/EF af 26. oktober 2005 om bedre havnesikring
- 47) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/29/EF**af 23. april 2009****om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der er med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽⁴⁾ indført en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (i det følgende benævnt »fællesskabsordningen«), som har til formål at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde.

(2) Endemålet for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), som blev godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 94/69/EF ⁽⁵⁾, er at opnå en stabilisering af koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren på et niveau, som kan forhindre farlig antropogen indvirkning på klimasystemet. Hvis dette mål skal kunne nås, må den globale årsmiddeltemperatur ved jordoverfladen ikke stige med mere end 2 °C over det førindustrielle niveau. Den seneste rapport fra Det Mellemlandslige Panel for Klimaændringer (IPCC) viser, at for at nå dette mål skal de globale drivhusgasemissioner toppe i 2020. Det indebærer en øget indsats fra Fællesskabets side, hurtig inddragelse af industrilandene og fremme af udviklingslandenes deltagelse i bestræbelserne på at reducere drivhusgasemissionerne.

(3) Det Europæiske Råd i marts 2007 gav et fast tilsagn om at reducere Fællesskabets samlede drivhusgasemissioner med mindst 20 % i forhold til 1990-niveauerne frem til 2020, og med 30 %, hvis andre industrilande giver tilsagn om lignende reduktioner, og de udviklingslande, der er længst fremme, yder et passende bidrag i overensstemmelse med deres ansvar og respektive kapaciteter. Frem til 2050 bør de globale drivhusgasemissioner reduceres med mindst 50 % i forhold til 1990-niveauerne. Alle økonomiske sektorer bør bidrage til at nå disse emissionsreduktioner, herunder international søfart og luftfart. Luftfart bidrager til disse reduktioner ved at være inddraget i fællesskabsordningen. Hvis medlemsstaterne ikke senest den 31. december 2011 har godkendt en international aftale indgået inden for rammerne af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) om medtagelse af emissionerne fra international søfart i reduktionsmålene, eller hvis Fællesskabet ikke inden samme dato har godkendt en sådan aftale inden for rammerne af UNFCCC, bør Kommissionen forelægge et forslag om medtagelse af emissionerne fra international søfart i overensstemmelse med harmoniserede regler i Fællesskabets reduktionsforpligtelse med henblik på den foreslåede retsakts ikrafttræden senest i 2013. Et sådant forslag bør begrænse eventuelle negative føl-

ger for Fællesskabets konkurrenceevne mest muligt og samtidig tage hensyn til de potentielle miljømæssige fordele.

(4) I sin beslutning af 31. januar 2008 om resultatet af Balikonferencen om klimaændringer (COP 13 og COP/MOP 3) ⁽⁶⁾ gentog Europa-Parlamentet sin holdning om, at industrilandene bør forpligte sig til at reducere deres drivhusgasemissioner med mindst 30 % frem til 2020 og med 60-80 % frem til 2050 i forhold til 1990-niveauerne. Eftersom Den Europæiske Union forventer et positivt resultat af COP 15-forhandlingerne, der skal afholdes i København i 2009, bør den begynde at forberede skrappe emissionsreduktionsmål for 2020 og årene herefter og forsøge at sikre, at fællesskabsordningen om nødvendigt giver mulighed for endnu lavere emissionslofter efter 2013 som led i Unionens bidrag til en kommende international aftale om klimaændringer (i det følgende benævnt »den internationale klimaafte«).

(5) Med sigte på at bidrage til at nå disse langsigtede mål er det hensigtsmæssigt at fastlægge en forudsigelig kurs for, hvordan emissionerne bør reduceres for anlæg, som er omfattet af fællesskabsordningen. En omkostningseffektiv gennemførelse af Fællesskabets tilsagn om en reduktion af drivhusgasemissionerne med mindst 20 % i forhold til 1990-niveauerne forudsætter, at emissionskvoterne for anlæggene senest i 2020 ligger 21 % under deres 2005-emissioner.

(6) Med henblik på at øge visheden og forudsigeligheden i forbindelse med fællesskabsordningen, bør der fastsættes bestemmelser, som øger fællesskabsordningens bidrag til en samlet reduktion på mere end 20 %, navnlig i betragtning af Det Europæiske Råds mål om en 30 %-reduktion frem til 2020, som fra videnskabeligt hold anses for nødvendig for at undgå farlige klimaændringer.

(7) Når Fællesskabet og tredjelande indgår en international klimaafte, i overensstemmelse med hvilken der træffes passende globale foranstaltninger i tiden efter 2012, bør der gives en betydelig støtte til kreditter for emissionsreduktioner, der gennemføres af disse lande. Inden en sådan aftale indgås, bør der dog være større vished for, at kreditter fra lande uden for Fællesskabet stadig kan anvendes.

(8) Selv om erfaringerne fra den første handelsperiode viser fællesskabsordningens potentiale, og færdiggørelsen af de nationale tildelingsplaner for den anden handelsperiode vil udløse betydelige emissionsreduktioner frem til 2012, bekræftede den revision, der blev foretaget i 2007, at en bedre harmoniseret fællesskabsordning er absolut nødvendig for bedre at kunne udnytte emissionshandelens fordele, for at undgå skævvridning af det indre marked og for at lette sammenkoblingen af emissionshandelsordninger. Herudover bør ordningen gøres mere forudsigelig, og dens anvendelsesområde bør udvides til at omfatte nye sektorer og gasser, både med henblik på at styrke drivhusgasprissignalet, som kan udløse de nødvendige investeringer, og på at give nye bekæmpelsesmuligheder, der kan sænke bekæmpelsesomkostningerne generelt og øge ordningens effektivitet.

(9) Definitionen af drivhusgasser bør bringes på linje med UNFCCC's definition, og der bør skabes klarhed om, hvordan de enkelte drivhusgassers bidrag til den globale opvarmning fastslås og ajourføres.

(10) Fællesskabsordningen bør udvides til at omfatte andre anlæg, hvis emissioner kan overvåges, rapporteres og verificeres med samme nøjagtighed, som gælder for den nuværende overvågning, rapportering og verifikation.

(11) Hvor der for små anlæg, hvis emissioner ikke overstiger 25 000 tons CO₂-ækvivalenter årligt, findes ækvivalente foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissioner, herunder navnlig beskatning, bør der være en procedure, som gør det muligt for medlemsstaterne at undtage sådanne små anlæg fra fællesskabsordningen, så længe de pågældende foranstaltninger anvendes. Hospitaler kan også undtages, hvis de træffer ækvivalente foranstaltninger. Relativt set giver denne tærskel den største gevinst, for så vidt angår reduktion af de administrative omkostninger pr. ton CO₂-ækvivalenter, som udgår af ordningen, for-

di administrationen forenkles. Eftersom man går væk fra femårstildelingsperioder, bør der med henblik på øget vished og forudsigelighed fastsættes bestemmelser for, hvor tit drivhusgasemissionstilladelser bør nyvurderes. Det er medlemsstaternes opgave at foreslå foranstaltninger for små anlæg, der vil medføre et bidrag til emissionsreduktionerne svarende til bidraget fra fællesskabsordningen. Sådanne foranstaltninger kan omfatte beskatning, aftaler med industrien og lovgivning. Under hensyn til behovet for at begrænse unødvendige administrative byrder for små emittenter kan medlemsstaterne indføre forenklede procedurer og foranstaltninger med henblik på overholdelsen af dette direktiv.

(12) Oplysninger om anvendelsen af dette direktiv bør være let tilgængelige, navnlig for små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

(13) Den samlede mængde kvoter i Fællesskabet bør mindskes lineært, beregnet fra midtpunktet af perioden fra 2008 til 2012, således at det sikres, at emissionshandelsordningen giver en gradvis og forudsigelig reduktion af emissionerne med tiden. Den årlige reduktion af kvoterne bør være lig med 1,74 % af de kvoter, som medlemsstaterne udsteder i henhold til Kommissionens beslutninger om medlemsstaternes nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012, så fællesskabsordningen på en omkostningseffektiv måde bidrager til opfyldelsen af Fællesskabets tilsagn om en samlet emissionsreduktion på mindst 20 % frem til 2020.

(14) Dette bidrag svarer til en reduktion af emissionerne under fællesskabsordningen i 2020 på 21 % i forhold til de rapporterede 2005-niveauer, og heri indgår også virkningen af det udvidede anvendelsesområde fra perioden fra 2005 til 2007 til perioden fra 2008 til 2012 og 2005-emissionstilladelse for handelssektoren, der er anvendt ved vurderingen af Bulgariens og Rumæniens nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012, og det giver en udstedelse på højst 1,72 mia. kvoter i 2020. De nøjagtige emissionsmængder beregnes, når medlemsstaterne har udstedt kvoter i henhold til Kommissionens beslutninger om deres nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012, idet godkendelsen af tildelinger til visse anlæg er betinget af, at deres emissioner er dokumenteret og verificeret. Når udstedelsen af kvoter for perioden fra 2008 til 2012 er afsluttet, offentliggør Kommissionen den samlede mængde kvoter for Fællesskabet. Den samlede mængde for Fællesskabet bør justeres i forbindelse med anlæg, som medtages i eller undtages fra fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012 eller fra 2013 og fremefter.

(15) Den ekstrainsats, som skal præsteres af Fællesskabets økonomi, forudsætter bl.a., at den reviderede fællesskabsordning fungerer med den størst mulige økonomiske effektivitet og på grundlag af fuldt harmoniserede vilkår for tildelingen i Fællesskabet. Auktionering bør derfor være det grundlæggende tildelingsprincip, da det er den enkleste ordning og generelt anses for at være den økonomisk mest effektive. Det burde også eliminere windfall-gevinster og give nyttilkomne anlæg og økonomier med en over gennemsnitlig vækstrate de samme konkurrencevilkår som de allerede omfattede anlæg.

(16) For at bevare fællesskabsordningens miljømæssige og administrative effektivitet, undgå konkurrenceforvriddning og tidlig opbrug af reserven for nyttilkomne bør reglerne for nyttilkomne harmoniseres med henblik på at sikre, at alle medlemsstaterne vedtager samme fremgangsmåde, navnlig med hensyn til betydningen af væsentlige udvidelser af anlæg. Der bør derfor medtages bestemmelser om vedtagelsen af harmoniserede regler for gennemførelsen af dette direktiv. Hvor det er hensigtsmæssigt, bør »væsentlig udvidelse« i disse regler defineres som en forøgelse på mindst 10 % af anlæggets nuværende installerede kapacitet eller en væsentlig stigning i anlæggets emissioner i forbindelse med forøgelsen af den installerede kapacitet. Tildeling fra reserven for nyttilkomne bør kun forekomme i forbindelse med en væsentlig udvidelse af anlægget.

(17) Alle medlemsstater vil skulle foretage betydelige investeringer for at reducere deres økonomiers kulstofintensitet frem til 2020, og de medlemsstater, hvor indkomsten pr. capita stadig ligger væsentligt un-

der fællesskabsgennemsnittet, og hvis økonomier søger at nå de mere velhavende medlemsstaters niveau, må gøre en stor indsats for at øge energieffektiviteten. Målene om at afskaffe konkurrenceforvridning i Fællesskabet og sikre den højeste grad af økonomisk effektivitet i forbindelse med omdannelsen af Fællesskabet til en sikker og bæredygtig økonomi med lave udledninger af drivhusgasser indebærer, at det er uhensigtsmæssigt at behandle økonomiske sektorer, der er omfattet af fællesskabsordningen, forskelligt i de enkelte medlemsstater. Derfor må der udvikles andre mekanismer til at støtte indsatsen i de medlemsstater, hvor indkomsten pr. capita er forholdsvis lav, men som har gode vækstperspektiver. 88 % af den samlede mængde kvoter, som skal auktioneres, bør fordeles blandt medlemsstaterne ud fra deres relative andel af emissionerne under fællesskabsordningen for 2005 eller gennemsnittet for perioden 2005-2007, alt efter hvilket tal der er det højeste. 10 % af den samlede mængde kvoter bør fordeles til visse medlemsstater med sigte på at fremme solidariteten og væksten i Fællesskabet og anvendes til at reducere emissionerne og tage højde for klimaændringernes virkninger. Fordelingen af de 10 % bør ske ud fra indkomst pr. capita i 2005 og medlemsstaternes vækstperspektiver, og medlemsstater med et lavt indkomstniveau, men gode vækstperspektiver, bør have mest. Medlemsstater med en gennemsnitsindkomst pr. capita, som er mindst 20 % højere end fællesskabsgennemsnittet, bør bidrage med kvoter til denne fordeling, medmindre de direkte omkostninger ved den samlede pakke som anslået i den konsekvensanalyse fra Kommissionen, som ledsager pakken af foranstaltninger til gennemførelse af EU's mål vedrørende klimaændringer og vedvarende energi for 2020 overstiger 0,7 % af BNP. Yderligere 2 % af den samlede mængde kvoter, der skal auktioneres, bør fordeles blandt medlemsstater, hvis drivhusgasemissioner i 2005 lå mindst 20 % under deres emissioner i det basisår, der i henhold til Kyotoprotokollen finder anvendelse på de pågældende medlemsstater.

(18) På baggrund af den betydelige indsats, der skal til for at bekæmpe klimaændringer og tilpasse sig deres uundgåelige virkninger, er det hensigtsmæssigt, at mindst 50 % af indtægterne fra kvoteauktioner anvendes til at reducere drivhusgasemissioner, til at tilpasse sig klimaændringer, til at finansiere forskning og udvikling med henblik på emissionsreduktion og tilpasning, til at udvikle vedvarende energi for at opfylde EU's tilsagn om at anvende 20 % energi fra vedvarende kilder senest 2020, til at opfylde Fællesskabets tilsagn om at øge sin energieffektivitet med 20 % frem til 2020, til at sikre en miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring af drivhusgasser, til at finansiere bidrag til Den Globale Fond for Energieffektivitet og Vedvarende Energi og til Tilpasningsfonden som iværksat af Poznankonferencen om klimaændringer (COP 14 og COP/MOP 4), til at træffe foranstaltninger til forebyggelse af skovrydning og lette tilpasningen i udviklingslandene og til at tage sociale forhold op, f.eks. potentielle elprisstigningers betydning for husstande med lave og middel indkomster. Denne andel er væsentligt mindre end de offentlige myndigheders forventede nettoindtægter fra auktionerne, under hensyntagen til eventuel lavere indkomst fra selskabsbeskatning. Herudover bør indtægterne fra auktioner anvendes til at dække de administrative udgifter i forbindelse med forvaltningen af fællesskabsordningen. Dette direktiv bør også indeholde bestemmelser om overvågning af brugen af auktionsmidler til disse formål. Fremlæggelse af oplysninger om brugen af auktionsmidler fritager ikke medlemsstaterne for forpligtelsen til at give underretning om visse nationale foranstaltninger, jf. traktatens artikel 88, stk. 3. Dette direktiv foregriber ikke resultatet af eventuelle fremtidige sager om statsstøtte, der ydes i henhold til traktatens artikel 87 og 88.

(19) Auktionering af alle kvoter bør derfor være reglen for elsektoren fra 2013 og fremefter, idet der tages hensyn til dens muligheder for at overvælte de øgede omkostninger i forbindelse med CO₂, og der bør ikke gives nogen gratistildelinger for opsamling og lagring af CO₂, da incitamentet hertil er, at der ikke skal returneres kvoter for emissioner, som lagres. For at undgå konkurrenceforvridning kan elproducerende anlæg modtage gratistildelinger for fjernvarme og fjernkøling og for varme og køling, der produceres ved højeffektiv kraftvarmeproduktion jf. definitionen i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme

på det indre energimarked ⁽⁷⁾, hvis sådan varme produceret af andre anlæg i andre sektorer modtager gratistildelinger.

(20) Det vigtigste langsigtede incitament for opsamling og -lagring af CO₂ og nye vedvarende energiteknologier er, at der ikke skal returneres kvoter for CO₂-emissioner, som lagres permanent eller undgås. For at fremskynde demonstrationen af de første kommercielle anlæg og af innovative vedvarende energiteknologier bør der desuden reserveres kvoter fra reserven for nytilkomne anlæg til at finansiere en garanteret belønning for det antal tons CO₂, der lagres eller undgås i fyldestgørende omfang, for de første sådanne anlæg i EU, forudsat at der er indgået en aftale om videndeling. Den ekstra finansiering bør gå til tilstrækkelig store projekter, som har innovativ karakter og i væsentligt omfang samfinansieres af driftslederen, således at driftslederens andel i princippet dækker mere end halvdelen af de relevante investeringsomkostninger, og idet der tages hensyn til projektets gennemførlighed.

(21) For andre sektorer, der er omfattet af fællesskabsordningen, bør der etableres en overgangsordning, som betyder, at de pågældende anlægs andel af den samlede tildelingsmængde i hele Fællesskabet i 2013 svarer til deres andel af alle emissioner i hele Fællesskabet i perioden 2005-2007, og at 80 % af deres tildeling i 2013 vil være gratis. Derefter bør gratistildelingen hvert år nedsættes med lige store mængder, således at den når 30 % i 2020 med henblik på at bringe den ned på nul i 2027.

(22) For at sikre, at kvote- og elmarkeder kan fungere efter hensigten, bør auktioneringen af kvoter for perioden fra 2013 og frem påbegyndes i 2011 og være baseret på klare og objektive principper, der fastsættes i god tid i forvejen.

(23) Midlertidige gratistildelinger til anlæg bør være omfattet af harmoniserede fællesskabsregler (ex ante-benchmarks) for at mindske konkurrenceforvridningen i Fællesskabet mest muligt. Disse regler bør tage hensyn til de mest effektive drivhusgas- og energieffektive teknikker, substitutter, alternative produktionsprocesser, anvendelse af biomasse og CO₂-opsamling og -lagring. Reglerne bør ikke tilskynde til at øge emissionerne og bør sikre, at en stadig større andel af disse kvoter auktioneres. Tildelinger fastsættes forud for handelsperioden, så markedet kan fungere korrekt. Disse harmoniserede regler kan også tage hensyn til emissioner, der er relateret til brugen af brændbare affaldsgasser, når produktionen af disse affaldsgasser ikke kan undgås i industriprocessen. I denne henseende kan reglerne tillade, at kvoter tildeles gratis til driftsledere på anlæg, der forbrænder de pågældende affaldsgasser, eller til driftsledere på de anlæg, hvorfra disse gasser stammer. De bør også sørge for at undgå unødigt konkurrenceforvridning på markederne for el og varme og køling, der leveres til industrianlæg. De bør endvidere sørge for at undgå unødigt konkurrenceforvridning mellem industriaktiviteter på anlæg drevet af én enkelt driftsleder og produktion på outsourcete anlæg. Reglerne bør gælde for nyomfattede anlæg, der udfører de samme aktiviteter som bestående anlæg, der modtager midlertidige gratistildelinger. Med sigte på at undgå konkurrenceforvridning på det indre marked bør der ikke gives gratistildelinger til nytilkomne anlægs elproduktion. Hvis der er resterende kvoter i reservebeholdningen til nytilkomne anlæg i 2020, bør disse auktioneres.

(24) Fællesskabet vil fortsat spille en ledende rolle i forhandlingerne om en ambitiøs international klimaaftale, som skal nå målet om at begrænse den globale temperaturstigning til 2 °C, og det er opmuntret af de fremskridt, der blev gjort på UNFCCC-parternes 13. konference og 3. møde for parterne i Kyotoprotokollen, der blev holdt på Bali, Indonesien, fra 3.-14. december 2007. Hvis andre industrilande og andre store drivhusgasemitterer ikke deltager i denne internationale aftale, vil det kunne føre til større drivhusgasemissioner i tredjelande, hvor der ikke er tilsvarende begrænsninger for drivhusgasemissioner («carbon leakage») og samtidig pålægge visse energiintensive sektorer og delsektorer i Fællesskabet, der er udsat for international konkurrence, et økonomisk pres. Det kan underminere integriteten af og fordelene ved Fællesskabets miljøforanstaltninger. For at løse problemer med carbon leakage bør Fællesskabet til-

dele 100 % gratiskvoter til sektorer eller delsektorer, som opfylder de relevante kriterier. Definitionen af disse sektorer og delsektorer og de nødvendige foranstaltninger bør genovervejes for at sikre, at der gribes ind, hvor det er nødvendigt, og at der ikke sker overkompensering. For de specifikke sektorer og delsektorer, hvor det er behørigt dokumenteret, at risikoen for carbon leakage ikke kan bekæmpes på anden vis, og hvor en stor andel af produktionsomkostningerne udgøres af el, og denne el produceres på en effektiv måde, kan den valgte foranstaltning tage elforbruget i produktionsprocessen med i betragtning, uden at den samlede mængde kvoter ændres. Vurderinger af risikoen for carbon leakage i disse sektorer eller delsektorer bør tage udgangspunkt i et trecifterniveau (NACE-3-kode) eller, om nødvendigt og hvor der forligger relevante data, til et fircifterniveau (NACE-4-kode).

(25) Kommissionen bør derfor nyvurdere situationen senest den 30. juni 2010, gennemføre drøftelser med alle relevante sociale partnere og ud fra resultaterne af forhandlingerne om en international aftale fremlægge en rapport, som ledsages af passende forslag. Kommissionen bør i denne forbindelse udpege de energiintensive industrisektorer eller delsektorer, som kan tænkes at være udsat for risiko for carbon leakage, senest den 31. december 2009. Kommissionen bør basere sin analyse på en vurdering af industriens manglende muligheder for at overvælte omkostningerne ved de krævede kvoter i produktpriserne, uden at der sker tab af betydelige markedsandele til anlæg uden for Fællesskabet, som ikke gennemfører tilsvarende foranstaltninger for at reducere deres emissioner. Energiintensive industrier, for hvilke det konstateres, at der er risiko for carbon leakage, kan få tildelt en større mængde gratistildelinger, eller der kan indføres et effektivt drivhusgasudligningssystem, således at fællesskabsanlæg, som har en væsentlig risiko for carbon leakage, og anlæg fra tredjelande konkurrerer på lige fod. Et sådan udligningssystem kunne stille krav til importører, som ville være lige så strenge som de krav, der stilles til fællesskabsanlæg, f.eks. et krav om returnering af kvoter. Alle foranstaltninger skal overholde UNFCCC's principper, herunder navnlig princippet om fælles, men differentieret ansvar og respektive kapaciteter, hvorved der også bør tages hensyn til den særlige situation i de mindst udviklede lande (LDC). Foranstaltningerne skal også stemme overens med Fællesskabets internationale forpligtelser, herunder forpligtelserne i henhold til WTO-aftalen.

(26) Det Europæiske Råds drøftelser vedrørende bestemmelsen af, hvilke sektorer eller delsektorer der er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, er af usædvanlig karakter og berører på ingen måde procedurerne for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der er tildelt Kommissionen i henhold til traktatens artikel 202.

(27) Medlemsstaterne kan finde det nødvendigt at yde midlertidig kompensation til visse anlæg, for hvilke det er konstateret, at de er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage som følge af omkostninger i forbindelse med drivhusgasemissioner videregivet i elpriserne, for disse omkostninger. En sådan støtte bør kun ydes, hvis den er nødvendig og står i forhold til behovet, og den bør sikre, at fællesskabsordningens incitament til at spare energi og fremme en forskydning i efterspørgslen fra »grå« til »grøn« elektricitet bevares.

(28) For at sikre lige konkurrencevilkår i Fællesskabet bør der ske en harmonisering af, hvordan emissionsreduktionskreditter uden for Fællesskabet kan anvendes af driftsledere i fællesskabsordningen. Kyoto-protokollen fastsætter kvantificerede emissionsmål for industrilandene for perioden fra 2008 til 2012 og indfører godkendte emissionsreduktioner (CER'er) fra projekter under mekanismen for bæredygtig udvikling (CDM) og emissionsreduktionsenheder (ERU'er) fra fælles gennemførelsesprojekter (JI) og industrilandes brug af dem for at opfylde en del af målene. Kyoto-protokollen giver ikke mulighed for at generere ERU'er fra 2013 og fremefter, uden at der fastsættes nye kvantificerede emissionsmål for værtslandene, men CDM-kreditter kan potentielt fortsat genereres. Der bør fastsættes bestemmelser for yderligere brug af CER'er og ERU'er, når der foreligger en international klimaaftale, fra lande, som har ratificeret aftalen. Hvis der ikke indgås sådan en aftale, vil muligheden for yderligere brug af CER'er og ERU'er undermi-

ner incitamentet og gøre det vanskeligt at nå Fællesskabets mål for øget brug af vedvarende energiformer. Brugen af CER'er og ERU'er bør ske i overensstemmelse med Fællesskabets mål om at udvinde 20 % af energien fra vedvarende kilder i 2020 og fremme energieffektivitet, innovation og teknologisk udvikling. Hvor det kan forenes med at nå disse mål, bør der være mulighed for at kunne indgå aftaler med tredjelande, som omfatter incitamenter til emissionsreduktioner i de pågældende lande, som fører til reelle, yderligere reduktioner af drivhusgasemissionerne, samtidig med at innovationen i fællesskabsvirksomheder og den teknologiske udvikling i tredjelande stimuleres. Sådanne aftaler kan ratificeres af mere end et land. Når Fællesskabet har godkendt en tilfredsstillende international klimaaftale, bør adgangen til kreditter fra projekter i tredjelande øges i takt med det stigende niveau for de emissionsreduktioner, der skal nås under fællesskabsordningen.

(29) For at sikre forudsigeligheden bør driftsledere have vished for, hvorvidt de efter 2012 kan anvende CER'er og ERU'er op til det niveau, der var tilladt i perioden fra 2008 til 2012, fra projektyper, som opfyldte kravene for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012. Da medlemsstaterne ikke kan overføre CER'er og ERU'er, der indehaves af driftsledere, mellem forpligtelsesperioderne i henhold til internationale aftaler (»hensættelse« af CER'er og ERU'er) før 2015, og kun hvis medlemsstaterne vælger at tillade hensættelser af sådanne CER'er og ERU'er i forbindelse med en begrænset ret til at hensætte sådanne kreditter, bør der skabes vished ved at kræve, at medlemsstaterne giver driftslederne mulighed for at ombytte CER'er og ERU'er, som er udstedt i forbindelse med emissionsreduktioner før 2012, til kvoter, der gælder fra 2013. Da medlemsstaterne dog ikke bør forpligtes til at acceptere CER'er og ERU'er, som det ikke er sikkert, de vil kunne bruge i forbindelse med deres bestående internationale forpligtelser, bør dette krav ikke opretholdes efter den 31. marts 2015. Driftslederne bør have samme vished i forbindelse med CER'er fra projekter, som er oprettet før 2013, for så vidt angår emissionsreduktioner fra 2013 og fremefter. Det er vigtigt, at driftsledere anvender kreditter fra projekter, der repræsenterer reelle, verificerbare, supplerende og permanente emissionsreduktioner og har klare fordele for en bæredygtig udvikling og ingen væsentlige negative miljømæssige eller sociale konsekvenser. Der bør indføres en procedure, der gør det muligt at undtage visse projektyper.

(30) Hvis indgåelsen af en international klimaaftale forsinkes, bør der tages højde for anvendelsen af kreditter fra projekter af høj kvalitet i fællesskabsordningen ved hjælp af aftaler med tredjelande. Sådanne aftaler, som kan være bilaterale eller multilaterale, kunne sørge for, at projekter, som genererede ERU'er frem til 2012, men ikke længere kan gøre dette inden for Kyotoprotokollens rammer, fortsat kan anerkendes i fællesskabsordningen.

(31) LDC er særlig sårbare over for klimaændringer og står kun for en meget ringe del af drivhusgasemissionerne. Der bør derfor lægges særlig vægt på at opfylde LDC's behov, når auktionsindtægter anvendes til at fremme udviklingslandes tilpasning til klimaændringer. Da der kun er oprettet få CDM-projekter i disse lande, vil det være passende at skabe sikkerhed for, at kreditter fra projekter, som oprettes i LDC efter 2012, vil blive accepteret, også hvis der ikke indgås en international klimaaftale, når disse projekter tydeligvis er supplerende og bidrager til bæredygtig udvikling. Denne ret bør gælde for LDC frem til 2020, forudsat at de til den tid enten har ratificeret en international klimaaftale eller en bilateral eller multilateral aftale med Fællesskabet.

(32) Når der er indgået en international klimaaftale, kan der anvendes supplerende kreditter på op til halvdelen af den yderligere reduktion, der finder sted inden for fællesskabsordningen, og CDM-kreditter af høj kvalitet fra tredjelande bør først accepteres i fællesskabsordningen fra og med 2013, når de pågældende lande har ratificeret den internationale aftale.

(33) Fællesskabet og medlemsstaterne bør kun godkende projektaktiviteter, hvor alle projektdeltagere har deres hovedsæder i lande, som har indgået den internationale aftale vedrørende sådanne projekter, således

at »snylteri« fra virksomheder i lande, der ikke har indgået en international aftale modvirkes, bortset fra tilfælde, hvor virksomhederne er etableret i tredjelande eller i subføderale eller regionale enheder, som er koblet til fællesskabsordningen.

(34) Den omstændighed, at visse bestemmelser i dette direktiv henviser til Fællesskabets godkendelse af en international klimaaf tale, er ikke til hinder for, at medlemsstaterne også kan indgå denne aftale.

(35) Set i lyset af erfaringerne bør fællesskabsordningens bestemmelser vedrørende overvågning, rapportering og verifikation af emissioner forbedres.

(36) EU bør bestræbe sig på at få etableret en internationalt anerkendt ordning for begrænsning af skovrydning og forøgelse af skovrejsning og skovgenplantning og i den forbindelse støtte den inden for UNFCCC fastlagte målsætning om under hensyntagen til allerede eksisterende ordninger at udvikle finansieringsmekanismer som led i etableringen af en effektiv, virkningsfuld, retfærdig og kohærent økonomisk struktur i den internationale klimaaf tale, der skal indgås på konferencen om klimaændringer i København (COP 15 og COP/MOP 5).

(37) Der bør tilføjes en definition af »forbrænding« i direktivet for at afklare, hvorvidt direktiv 2003/87/EF finder anvendelse på forskellige slags kedler, brændere, turbiner, varmeaggregater, industriovne, forbrændingsovne, sintringsovne, brændeovne, tørreovne, motorer, brændselsceller, kemisk looping forbrænding, gasflaring og termiske eller katalytiske efterbrændere.

(38) For at sikre, at kvoter kan overføres frit mellem personer i Fællesskabet uden nogen begrænsninger, og for at sikre, at fællesskabsordningen kan sammenkobles med emissionshandelsordninger i tredjelande og subføderale og regionale enheder fra januar 2012 og fremefter, bør alle kvoter være registreret i Fællesskabets register, der blev etableret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyotoprotokollen ⁽⁸⁾. Dette berører ikke forvaltningen af nationale registre for emissioner, der ikke er omfattet af fællesskabsordningen. Fællesskabets register bør levere ydelser af samme kvalitet som de nationale registre.

(39) Fra 2013 og fremefter bør den miljømæssigt forsvarlige opsamling, transport og geologiske lagring af CO₂ være omfattet af fællesskabsordningen på en ensartet måde.

(40) Der bør træffes foranstaltninger med henblik på gensidig anerkendelse af kvoter mellem fællesskabsordningen og andre obligatoriske ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner med absolutte emissionslofter i tredjelande eller i subføderale eller regionale enheder.

(41) Tredjelande, der grænser op til Den Europæiske Union, bør tilskyndes til at tilslutte sig fællesskabsordningen, hvis de overholder dette direktiv. Kommissionen bør ved forhandlingerne med og leveringen af økonomisk og teknisk bistand til kandidatlande, potentielle kandidatlande samt lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, på enhver måde bestræbe sig på at fremme dette mål. Dette vil lette overførsel af teknologi og viden til disse lande, hvilket er et vigtigt middel til at skabe økonomiske, miljømæssige og sociale fordele for alle.

(42) Dette direktiv bør åbne mulighed for indgåelse af aftaler om gensidig anerkendelse af kvoter mellem fællesskabsordningen og andre obligatoriske ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner med absolutte emissionslofter, der er forenelige med fællesskabsordningen, idet der må tages hensyn til miljøambitionsniveauet og tilstedeværelsen af en robust og sammenlignelig overvågnings-, rapporterings- og verifikationsmekanisme for emissioner og ordninger til sikring af overholdelse.

(43) Under hensyntagen til erfaringerne med fællesskabsordningen bør det være muligt at udstede kvoter vedrørende projekter, som mindsker drivhusgasemissioner, forudsat at de pågældende projekter gennemføres i overensstemmelse med harmoniserede regler, som vedtages på fællesskabsplan, og at projekterne ikke fører til dobbelttælling af emissionsreduktioner eller hindrer udvidelsen af fællesskabsordningen eller gennemførelsen af enhver anden politisk foranstaltning, der tager sigte på at reducere emissionerne, og som ikke er omfattet af fællesskabsordningen.

(44) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁹⁾.

(45) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at vedtage foranstaltninger i forbindelse med harmonisering af bestemmelser vedrørende definitionen af »nytilkommen«, auktionering af kvoter, midlertidig gratisdeling af kvoter i Fællesskabet, fastlæggelse af kriterier og fremgangsmåder for udvælgelsen af visse demonstrationsprojekter, opstilling af en liste over sektorer eller delsektorer, der er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, anvendelse af kreditter, overvågning, rapportering og verifikation af emissioner, akkreditering af verifikatorer, gennemførelse af harmoniserede regler for projekter samt ændring af visse bilag. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2003/87/EF, herunder ved at supplere direktivet med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

(46) Direktiv 2003/87/EF bør ændres i overensstemmelse hermed.

(47) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte en tidlig gennemførelse af de bestemmelser, som forbereder anvendelsen af den reviderede fællesskabsordning fra 2013 og fremefter.

(48) Med sigte på en korrekt afvikling af handelsperioden fra 2008 til 2012 bør bestemmelserne i direktiv 2003/87/EF, som ændret ved direktiv 2004/101/EF ⁽¹⁰⁾, direktiv 2008/101/EF ⁽¹¹⁾ og forordning (EF) nr. 219/2009 ⁽¹²⁾, fortsat anvendes, uden at dette berører Kommissionens muligheder for at vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for at kunne anvende den reviderede fællesskabsordning fra 2013 og fremefter.

(49) Anvendelsen af dette direktiv berører ikke anvendelsen af traktatens artikel 87 og 88.

(50) Dette direktiv er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(51) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af direktivets omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(52) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽¹³⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer til direktiv 2003/87/EF

I direktiv 2003/87/EF foretages hermed følgende ændringer:

1) I artikel 1 indsættes følgende stykker:

»Dette direktiv fastsætter også, at reduktionerne af drivhusgasemissioner skal øges for at bidrage til de reduktionsniveauer, som videnskabeligt anses for påkrævet for at undgå farlige klimaændringer.

Dette direktiv fastsætter ligeledes bestemmelser vedrørende vurdering og opfyldelse af en fællesskabsreduktionsforpligtelse ud over 20 %, som skal finde anvendelse efter Fællesskabets godkendelse af en international klimaafnåftale om større drivhusgasemissionsreduktioner end dem, der kræves i henhold til artikel 9, som afspejlet i den reduktionsforpligtelse på 30 %, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig i marts 2007.«

2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Litra c) affattes således:

»c) »drivhusgasser«: gasser opført i bilag II og andre gasformige bestanddele af atmosfæren, både natur- og menneskeskabte, som optager og genudsender infrarød stråling«.

b) Litra h) affattes således:

»h) »nytilkommen«:

— et anlæg, der udfører en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter, og som har fået en drivhusgasemissionstilladelse for første gang efter den 30. juni 2011

— et anlæg, der udfører en aktivitet, der for første gang er medtaget i fællesskabsordningen i henhold til artikel 24, stk. 1 eller 2, eller

— et anlæg, der udfører en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter eller en aktivitet, der er medtaget i fællesskabsordningen i henhold til artikel 24, stk. 1 eller 2, og som er udvidet væsentligt efter den 30. juni 2011, for så vidt angår denne udvidelse«.

c) Følgende litraer indsættes:

»t) »forbrænding«: enhver oxidering af brændsel, uanset hvorledes den varme og den elektriske eller mekaniske energi, der produceres ved denne proces, anvendes, og andre hermed direkte forbundne aktiviteter, herunder røggasrensning

u) »elektricitetsgenerator«: et anlæg, som den 1. januar 2005 eller derefter har produceret el med henblik på salg til tredjeparter, og hvor der ikke udføres andre af de i bilag I opførte aktiviteter end forbrænding af brændstof.«

3) I artikel 3c, stk. 2, erstattes »artikel 11, stk. 2« med »artikel 13, stk. 1«.

4) I artikel 3g erstattes »de retningslinjer, der er vedtaget i medfør af artikel 14« med »den i artikel 14 nævnte forordning«.

5) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Drivhusgasemissionstilladelser

Medlemsstaterne sikrer, at anlæg fra den 1. januar 2005 kun udfører de i bilag I opførte aktiviteter, hvorved der udledes en for den pågældende aktivitet anført gas, hvis anlæggets driftsleder er i besiddelse af en

tilladelse udstedt af en kompetent myndighed i overensstemmelse med artikel 5 og 6, eller anlægget er undtaget fra fællesskabsordningen i medfør af artikel 27. Dette gælder også for anlæg, der medtages i henhold til artikel 24.«

6) Artikel 5, litra d), affattes således:

»d) planlagte foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissionerne, jf. den i artikel 14 omhandlede forordning.«

7) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 indsættes følgende som tredje afsnit:

»Den kompetente myndighed nyvurderer mindst hvert femte år drivhusgasemissionstilladelsen og foretager ændringer efter behov.«

b) Stk. 2, litra c), affattes således:

»c) en overvågningsplan, der opfylder kravene i den i artikel 14 omhandlede forordning. Medlemsstaterne kan tillade driftsledere at ajourføre overvågningsplanerne uden at ændre tilladelsen. Driftslederne forelægger den kompetente myndighed eventuelle ajourførte overvågningsplaner til godkendelse«.

8) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Ændringer vedrørende anlæg

Driftslederen underretter den kompetente myndighed om alle planlagte ændringer i anlæggets art eller drift eller en eventuel udvidelse eller betydelig reduktion af dets kapacitet, som kan medføre, at drivhusgasemissionstilladelsen skal ajourføres. I påkommende tilfælde ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen. Hvis anlæggets driftsleder udskiftes, ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen med den nye driftsleders navn og adresse.«

9) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Den samlede kvotemængde i Fællesskabet

Den samlede kvotemængde i Fællesskabet, som udstedes hvert år begyndende i 2013, mindskes lineært fra midtpunktet af perioden fra 2008 til 2012. Mængden nedsættes med en lineær faktor på 1,74 % i forhold til den gennemsnitlige samlede årlige mængde kvoter, som medlemsstaterne udsteder i henhold til Kommissionens beslutninger om deres nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012.

Kommissionen offentliggør senest den 30. juni 2010 den absolutte kvotemængde i Fællesskabet for 2013, som baseres på den samlede mængde kvoter, som medlemsstaterne har udstedt eller vil udstede i henhold til Kommissionens beslutninger om deres nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012.

Kommissionen nyvurderer den lineære faktor og forelægger om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et forslag i eller efter 2020 med henblik på vedtagelse af en beslutning senest i 2025.«

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9a

Tilpasning af den samlede kvotemængde i Fællesskabet

1. For anlæg, som var omfattet af fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012 i henhold til artikel 24, stk. 1, tilpasses den mængde kvoter, der udstedes fra den 1. januar 2013, ved, at den gennemsnitlige årlige mængde kvoter, der er udstedt for de pågældende anlæg i den periode, hvor de har været omfattet af ordningen, justeres med den lineære faktor, der er omhandlet i artikel 9.

2. For anlæg, der udfører aktiviteter opført i bilag I, som først omfattes af fællesskabsordningen fra 2013, sikrer medlemsstaterne, at sådanne anlægs driftsledere forelægger den relevante kompetente myndighed behørigt dokumenterede og uafhængigt verificerede emissionsdata, således at der kan tages hensyn til dem i forbindelse med tilpasningen af den samlede mængde kvoter i Fællesskabet, der skal udstedes.

Sådanne emissionsdata skal forelægges den relevante kompetente myndighed senest den 30. april 2010 i overensstemmelse med de bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1.

Hvis de forelagte data er behørigt dokumenteret, underretter den kompetente myndighed Kommissionen herom inden den 30. juni 2010, hvorefter der foretages en tilpasning af den kvotemængde, der skal udstedes, justeret med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor. For anlæg, der udleder andre drivhusgasser end CO₂, kan den kompetente myndighed indberette en lavere mængde emissioner alt efter disse anlægs emissionsreduktionspotentialer.

3. Kommissionen offentliggør de i stk. 1 og 2 omhandlede tilpassede mængder senest den 30. september 2010.

4. For anlæg, der undtages fra fællesskabsordningen i henhold til artikel 27, nedjusteres den samlede kvotemængde i Fællesskabet, der skal udstedes fra den 1. januar 2013, således at den afspejler det årlige gennemsnit for verificerede emissioner fra disse anlæg i perioden 2008-2010, justeret med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor.«

11) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Auktionering af kvoter

1. Fra 2013 auktionerer medlemsstaterne alle kvoter, som ikke tildeles gratis i overensstemmelse med artikel 10a og 10c. Senest den 31. december 2010 fastlægger og offentliggør Kommissionen den anslåede kvotemængde, der skal auktioneres.

2. Den samlede mængde kvoter, som hver medlemsstat auktionerer, beregnes således:

a) 88 % af den samlede mængde kvoter, der skal auktioneres, fordeles til medlemsstaterne i form af andele, som for hver medlemsstat er lig med dens andel af de verificerede emissioner under fællesskabsordningen for 2005 eller gennemsnittet i perioden 2005-2007, alt efter hvilket tal der er det højeste

b) 10 % af den samlede mængde kvoter, der skal auktioneres, fordeles til visse medlemsstater for at skabe solidaritet og vækst i Fællesskabet; herved øges den kvotemængde, som de pågældende medlemsstater auktionerer i medfør af litra a), med de procentsatser, der er anført i bilag IIa, og

c) 2 % af den samlede mængde kvoter, der skal auktioneres, fordeles blandt medlemsstater, hvis drivhusgasemissioner i 2005 lå mindst 20 % under deres emissioner i det basisår, der i henhold til Kyotoprotokollen finder anvendelse for de pågældende medlemsstater. Fordelingen af denne procentdel blandt de pågældende medlemsstater fremgår af bilag IIb.

I forbindelse med litra a) beregnes andelen for medlemsstater, som ikke deltog i fællesskabsordningen i 2005, på grundlag af deres verificerede emissioner under fællesskabsordningen i 2007.

Om nødvendigt tilpasses de procentsatser, der er omhandlet i litra b) og c), forholdsmæssigt for at sikre, at fordelingen udgør henholdsvis 10 % og 2 %.

3. Medlemsstaterne afgør, hvorledes indtægterne fra auktionering af kvoter skal anvendes. Mindst 50 % af indtægterne fra auktioneringen af de i stk. 2 omhandlede kvoter, herunder alle indtægter fra den i stk. 2, litra b) og c), omhandlede auktionering, eller en til disse indtægter svarende økonomisk værdi, bør anvendes til en eller flere af følgende:

a) til reduktion af drivhusgasemissioner, herunder bl.a. ved at bidrage til Den Globale Fond for Energieffektivitet og Vedvarende Energi og til Tilpasningsfonden som iværksat af Poznankonferencen om klimaændringer (COP 14 og COP/MOP 4), til at tilpasse sig klimaændringer og til at finansiere forskning og udvikling samt demonstrationsprojekter med henblik på emissionsreduktion og tilpasning til klimaændringer, herunder ved at deltage i initiativer, der indgår i Fællesskabets strategiske energiteknologiplan og de europæiske teknologiplatforme

b) til at opfylde Fællesskabets tilsagn om at anvende 20 % energi fra vedvarende kilder senest i 2020, udvikle andre teknologier, der kan bidrage til overgangen til en sikker og bæredygtig økonomi med lave udledninger af drivhusgasser, og som medvirker til at opfylde Fællesskabets tilsagn om at øge sin energieffektivitet med 20 % frem til 2020

c) til forebyggelse af skovrydning og fremme af skovrejsning og skovgenplantning i udviklingslande, der har ratificeret den internationale klimaaftale, og til overførsel af teknologier samt til at lette tilpasningen til klimaændringernes skadelige virkninger i disse lande

d) til kulstofbinding i skove i Fællesskabet

e) til miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring af CO₂, herunder navnlig fra kraftværker, der anvender faste fossile brændstoffer, og en række industrisektorer og delsektorer, herunder også i tredjelande

f) til at fremme overgangen til transportformer med små emissioner og offentlig transport

g) til at finansiere forskning i og udvikling af energieffektivitet og rene teknologier i de sektorer, der er omfattet af dette direktiv

h) til foranstaltninger til at øge energieffektivitet og isolering eller til foranstaltninger af social karakter for husstande med lav og middel indkomst

i) til at dække de administrative udgifter i forbindelse med fællesskabsordningens forvaltning.

Medlemsstaterne har opfyldt bestemmelserne i dette stykke, hvis de allerede har indført eller gennemfører skattemæssige eller økonomiske støttepolitikker, herunder navnlig i udviklingslande, eller nationale reguleringspolitikker, der udløser økonomisk støtte, er etableret til de i første afsnit nævnte formål og har en værdi svarende til mindst 50 % af indtægterne fra auktioneringen af de i stk. 2 omhandlede kvoter, herunder alle indtægter fra den i stk. 2, litra b) og c), omhandlede auktionering.

Medlemsstaterne orienterer Kommissionen om anvendelsen af indtægterne og om de trufne foranstaltninger, jf. dette stykke, i de rapporter, som de indsender i medfør af beslutning nr. 280/2004/EF.

4. Kommissionen vedtager senest den 30. juni 2010 en forordning om auktioners tidsmæssige og administrative forløb og andre aspekter i forbindelse med auktioner for at sikre, at auktioner gennemføres på en åben, gennemsigtig, ensartet og ikke-diskriminerende måde. I dette øjemed bør processen være forudsigelig, navnlig hvad angår auktioners tidsmæssige forløb og rækkefølge og de anslåede kvotemængder, der skal stilles til rådighed.

Auktioner udformes således, at:

- a) driftsledere og navnlig SMV'er, som er omfattet af fællesskabsordningen, har uhindret, retfærdig og lige adgang
- b) alle deltagere har adgang til de samme oplysninger på samme tid, og at deltagere ikke underminerer auktionens forløb
- c) organisationen af og deltagelsen i auktioner er omkostningseffektiv, og at unødige administrative omkostninger undgås, og
- d) små drivhusgasudledere får adgang til kvoter.

Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

Medlemsstaterne udarbejder for hver auktion en rapport med oplysninger om den korrekte anvendelse af auktionsreglerne, navnlig med hensyn til lige og åben adgang, gennemsigtighed, prisfastsættelse og tekniske og gennemførelsesmæssige aspekter. Disse rapporter fremsendes senest en måned efter den pågældende auktion og offentliggøres på Kommissionens hjemmeside.

5. Kommissionen overvåger det europæiske kvotemarkeds funktion. Den forelægger en årlig rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om kvotemarkedets funktion, herunder om gennemførelsen af auktioner, likviditet og de handlede mængder. Medlemsstaterne sørger om nødvendigt for, at enhver relevant oplysning fremsendes til Kommissionen mindst to måneder før Kommissionens vedtagelse af rapporten.«

12) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 10a

Midlertidige fællesskabsregler for harmoniseret gratistildeling

1. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2010 fuldt harmoniserede gennemførelsesforanstaltninger for hele Fællesskabet med henblik på tildeling af de i stk. 4, 5, 7 og 12 omhandlede kvoter, herunder eventuelle nødvendige bestemmelser om harmoniseret anvendelse af stk. 19.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

De foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, skal så vidt muligt fastlægge ex ante-benchmarks for hele Fællesskabet for at sikre, at tildelingen sker på en måde, der skaber incitament til reduktion af drivhusgasemissioner og anvendelse af energieffektive teknikker ved at inddrage de mest effektive teknikker, substitutter, alternative produktionsprocesser, højeffektiv kraftvarmeproduktion, energieffektiv genvinding af affaldsgasser, anvendelse af biomasse og opsamling og lagring af CO₂, hvor sådanne anlæg forefindes, og må ikke tilskynde til at øge emissionerne. Der tildeles ingen gratiskvoter i forbindelse med nogen form for elproduktion, undtagen i tilfælde, der falder ind under artikel 10c, og til el produceret fra affaldsgasser.

For hver sektor og delsektor beregnes benchmarket i princippet for slutproduktet, frem for inputtet, for at maksimere drivhusgasreduktioner og energibesparelser i hele produktionsprocessen i den pågældende sektor eller delsektor.

Kommissionen rådfører sig i forbindelse med etablering af principperne for fastsættelse af ex ante-benchmarks i de enkelte sektorer og delsektorer med de relevante aktører, herunder de berørte sektorer og delsektorer.

Når Fællesskabet godkender en international klimaaf tale, som medfører obligatoriske reduktioner af drivhusgasemissioner svarende til Fællesskabets, gennemgår Kommissionen foranstaltningerne for at sørge for, at der kun sker gratistildeling, hvor dette er fuldt berettiget på baggrund af aftalen.

2. Ved fastlæggelsen af principperne for etablering af ex ante-benchmarks i de enkelte sektorer eller delsektorer skal udgangspunktet være den gennemsnitlige præstation for de 10 % mest effektive anlæg i en sektor eller delsektor i Fællesskabet i 2007-2008. Kommissionen rådfører sig med de relevante aktører, herunder de berørte sektorer og delsektorer.

De forordninger, der vedtages i henhold til artikel 14 og 15, fastlægger harmoniserede regler for overvågning, rapportering og verifikation af produktionsrelaterede drivhusgasemissioner med henblik på fastsættelse af ex ante-benchmarks.

3. Med forbehold af stk. 4 og 8 og uanset artikel 10c foretages der ingen gratistildeling til elektricitetsgeneratorer, CO₂-opsamlingsanlæg, rørledninger til transport af CO₂ eller CO₂-lagringssteder.

4. Der tildeles gratiskvoter til fjernvarme og til højeffektiv kraftvarmeproduktion som defineret i direktiv 2004/8/EF til dækning af økonomisk berettiget efterspørgsel for så vidt angår produktion af varme eller køling. Hvert år efter 2013 justeres den samlede tildeling til sådanne anlæg vedrørende varmeproduktion med den lineære faktor, der er omhandlet i artikel 9.

5. Den maksimale årlige kvotemængde, der ligger til grund for beregningen af tildelinger til anlæg, der ikke er omfattet af stk. 3, og som ikke er nytilkomne, må ikke overstige summen af:

a) Fællesskabets samlede årlige mængde opgjort i henhold til artikel 9, ganget med andelen af emissioner fra anlæg, der ikke er omfattet af stk. 3, i de samlede gennemsnitlige verificerede emissioner i perioden 2005-2007 fra anlæg, der er omfattet af fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012, og

b) de samlede gennemsnitlige årlige verificerede emissioner fra anlæg i perioden 2005-2007, der først omfattes af fællesskabsordningen i 2013 eller senere, og som ikke er omfattet af stk. 3, justeret med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor.

Der anvendes en ensartet, tværsektoriel korrektionsfaktor, hvor det er nødvendigt.

6. Medlemsstaterne kan endvidere vedtage økonomiske foranstaltninger til fordel for sektorer eller delsektorer, for hvilke det konstateres, at de er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage som følge af omkostninger i forbindelse med drivhusgasemissioner, der overvælttes i elpriserne, for at kompensere for sådanne omkostninger, og hvor sådanne økonomiske foranstaltninger er i overensstemmelse med gældende statsstøtteregler eller de statsstøtteregler, der skal vedtages på dette område.

Disse foranstaltninger baseres på ex ante-benchmarks for mængden af indirekte CO₂-emissioner pr. produktionsenhed. Disse ex ante-benchmarks beregnes for en given sektor eller delsektor som produktet af elforbruget pr. produceret enhed svarende til de mest effektive tilgængelige teknologier og af CO₂-emissionerne fra det relevante elproduktionsmix i EU.

7. Fem procent af den samlede mængde fællesskabskvoter, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 9 og 9a i perioden fra 2013 til 2020, sættes til side til nytilkomne som det maksimum, der kan tildeles nytilkomne, jf. de regler, der vedtages i henhold til stk. 1. Kvoter i denne fællesskabsreserve, som hverken tildeles nytilkomne eller anvendes i henhold til stk. 8, 9 eller 10 i denne artikel i perioden fra 2013 til 2020, auktioneres af medlemsstaterne under hensyntagen til, i hvilket omfang anlæg i medlemsstaterne har haft fordel af denne reserve, i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, og, hvad angår fremgangsmåde og tidsplan, artikel 10, stk. 4, samt de relevante gennemførelsesbestemmelser.

Tildelingerne justeres med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor.

Der tildeles ingen gratiskvoter til nogen form for elproduktion i forbindelse med nytilkomne.

Kommissionen vedtager senest den 31. december 2010 harmoniserede regler for anvendelsen af definitionen af »nytilkommen«, navnlig i forbindelse med definitionen af »væsentlige udvidelser«.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

8. Højst 300 mio. kvoter i reserven for nytilkomne er til rådighed frem til den 31. december 2015 som hjælp til at fremme opførelsen og driften af op til 12 kommercielle demonstrationsprojekter, som har til formål at sikre miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring (CCS) af CO₂, samt demonstrationsprojekter inden for innovative vedvarende energiteknologier på EU's område.

Kvoterne stilles til rådighed for støtte til demonstrationsprojekter med en ligelig geografisk fordeling, der gør det muligt at udvikle en lang række teknologier til kulstofopsamling og -lagring og innovative vedvarende energiteknologier, som endnu ikke er kommercielt rentable. Tildelingen afhænger af verificeret undgåelse af CO₂-emissioner.

Projekterne udvælges på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier, herunder krav om videndeling. Disse kriterier og foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3, og gøres offentligt tilgængelige.

Der reserveres kvoter til projekter, der opfylder de i tredje afsnit omhandlede kriterier. Støtte til disse projekter gives via medlemsstaterne og skal supplere væsentlig samfinansiering fra driftslederen af anlægget. De kan desuden samfinansieres af den berørte medlemsstat og gennem andre instrumenter. Intet projekt skal modtage mere støtte via denne mekanisme end 15 % af det samlede antal kvoter, der er til rådighed til dette formål. Der tages hensyn til disse kvoter i stk. 7.

9. Litauen, som i henhold til artikel 1 i protokol nr. 4 om Ignalina-atomkraftværket i Litauen, der er vedføjede tiltrædelsesakten af 2003 som bilag, har forpligtet sig til at lukke enhed 2 på Ignalina-atomkraftværket senest den 31. december 2009, kan, hvis landets samlede verificerede emissioner fra 2013 til 2015 inden for fællesskabsordningen overstiger summen af de gratiskvoter, der er udstedt til anlæg i Litauen til emissioner fra elproduktion i nævnte periode, og tre ottendedele af de kvoter, som Litauen skal auktionere i perioden fra 2013 til 2020, gøre krav på kvoter fra reserven for nytilkomne med henblik på auktionering i overensstemmelse med den i artikel 10, stk. 4, nævnte forordning. Den maksimale mængde af sådanne kvoter skal svare til de overskydende emissioner i denne periode, for så vidt som de overskydende mængder skyldes øgede emissioner fra elproduktion, fratrukket enhver mængde, hvormed tildelingerne i Litauen i perioden fra 2008 til 2012 oversteg verificerede emissioner inden for fællesskabsordningen i Litauen i denne periode. Der tages hensyn til sådanne eventuelle kvoter under stk. 7.

10. Enhver medlemsstat, der har et elnet, som er tilkoblet Litauens elnet, og som i 2007 importerede over 15 % af sit nationale elforbrug fra Litauen til eget forbrug, og hvor emissionerne er steget som følge af investeringer i ny elproduktion, kan anvende stk. 9 på de i nævnte stykke opstillede betingelser.

11. Med forbehold af artikel 10b skal den mængde gratiskvoter, der tildeles i medfør af stk. 4-7, i 2013 udgøre 80 % af den mængde, der er fastlagt i overensstemmelse med foranstaltningerne i stk. 1. Derefter mindskes gratistildelingen hvert år med lige store mængder, til den er 30 % i 2020 med henblik på at bringe den ned på nul i 2027.

12. I 2013 og hvert følgende år frem til 2020 tildeles anlæg i sektorer eller delsektorer med en betydelig risiko for carbon leakage, gratiskvoter på 100 % af den mængde, der er fastlagt i henhold til de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, jf. dog artikel 10b.

13. Senest den 31. december 2009 og hvert femte år derefter opstiller Kommissionen, efter drøftelser i Det Europæiske Råd, en liste over de sektorer eller delsektorer, der er omhandlet i stk. 12, på grundlag af kriterierne i stk. 14-17.

Hvert år kan Kommissionen på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat føje en sektor eller delsektor til den i første afsnit nævnte liste, hvis det i en analytisk rapport kan påvises, at denne sektor eller delsektor opfylder kriterierne i stk. 14-17, efter at der er sket en ændring, som har væsentlig indvirkning på sektorens eller delsektorens aktiviteter.

Med henblik på gennemførelsen af denne artikel hører Kommissionen medlemsstaterne, de berørte sektorer eller delsektorer og andre relevante aktører.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

14. Med henblik på at fastlægge de sektorer og delsektorer, der er omhandlet i stk. 12, vurderer Kommissionen på fællesskabsplan, i hvilket omfang den pågældende sektor eller delsektor på det relevante opdelingsniveau kan overvælde de direkte omkostninger vedrørende de krævede kvoter og de indirekte omkostninger fra de forhøjede elpriser, som bliver en konsekvens af dette direktiv, i produktpriserne, uden at der sker tab af betydelige markedsandele til mindre drivhusgaseffektive anlæg uden for Fællesskabet. Disse vurderinger baseres på en gennemsnitlig kulstofpris i henhold til den konsekvensanalyse fra Kommissionen, som ledsager pakken af foranstaltninger til gennemførelse af EU's mål vedrørende klimaændringer og vedvarende energi for 2020, og, hvis de er tilgængelige, på oplysninger om handel, produktion og merværdi fra de seneste tre år for de enkelte sektorer eller delsektorer.

15. En sektor eller delsektor anses for at være udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, hvis:

a) summen af direkte og indirekte ekstraomkostninger som følge af gennemførelsen af dette direktiv vil medføre en væsentlig stigning i produktionsomkostningerne, beregnet som en andel af bruttoværditilvæksten, på mindst 5 %, og

b) handelsintensiteten med tredjelande, defineret som forholdet mellem den samlede værdi af eksporten til tredjelande plus værdien af importen fra tredjelande og den samlede størrelse af Fællesskabets marked (årlig omsætning plus samlet import fra tredjelande) er over 10 %.

16. Uanset stk. 15 anses en sektor eller delsektor også for at være udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, hvis:

a) summen af direkte og indirekte ekstraomkostninger som følge af gennemførelsen af dette direktiv medfører en særlig stor stigning i produktionsomkostningerne, beregnet som en andel af bruttoværditilvæksten, på mindst 30 %, eller

b) handelsintensiteten med tredjelande, defineret som forholdet mellem den samlede værdi af eksporten til tredjelande plus værdien af importen fra tredjelande og den samlede størrelse af Fællesskabets marked (årlig omsætning plus samlet import fra tredjelande) er over 30 %.

17. Listen i stk. 13 kan suppleres efter gennemførelsen af en kvalitativ vurdering, der, når de relevante oplysninger er tilgængelige, tager højde for følgende kriterier:

a) hvorvidt de enkelte anlæg i den berørte sektor eller delsektor har mulighed for at reducere emissionsniveauerne eller elforbruget; herunder inddrages, hvor det er relevant, den stigning i produktionsomkost-

ningerne, som de dertilhørende investeringer kan medføre, f.eks. ved at anvende de mest effektive tekniker

b) nuværende og fremtidige markedskenetegn, bl.a. tilfælde, hvor handelsintensiteten eller stigningerne i direkte og indirekte omkostninger ligger tæt på en af de i stk. 16 nævnte tærskler

c) fortjenstmargenerne som en mulig indikator for langsigtede investeringer eller beslutninger om flytning.

18. Listen i stk. 13 fastsættes, når de relevante oplysninger er tilgængelige, under hensyntagen til følgende:

a) det omfang, hvori tredjelande, som repræsenterer en afgørende andel af den globale produktion af produkter i sektorer eller delsektorer, der anses for at være udsat for risiko for carbon leakage, fuldt og fast forpligter sig til at reducere drivhusgasemissionerne i de pågældende sektorer eller delsektorer og inden for samme tidsplan i et omfang, der svarer til Fællesskabets

b) det omfang, hvori kulstofeffektiviteten i anlæg beliggende i disse lande er sammenlignelig med Fællesskabets.

19. Der tildeles ingen gratiskvoter til anlæg, der har indstillet driften, medmindre driftslederen over for den kompetente myndighed godtgør, at dette anlæg vil genoptage produktionen inden for en nærmere angivet rimelig frist. Anlæg, hvis drivhusgasemissionstilladelse er udløbet eller er blevet inddraget, og anlæg, for hvilke drift eller genoptagelse af drift er teknisk umulig, anses for at have indstillet driften.

20. I de foranstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 1, medtager Kommissionen foranstaltninger til definition af anlæg, der delvist indstiller driften eller reducerer deres kapacitet væsentligt, og foranstaltninger til om nødvendigt at tilpasse mængden af de gratiskvoter, de er blevet tildelt, i overensstemmelse hermed.

Artikel 10b

Foranstaltninger til støtte for visse energiintensive industrisektorer i tilfælde af carbon leakage

1. Med udgangspunkt i resultaterne af de internationale forhandlinger og omfanget af deres bidrag til globale drivhusgasemissionsreduktioner og efter drøftelser med alle relevante sociale partnere forelægger Kommissionen senest den 30. juni 2010 en analyserapport for Europa-Parlamentet og Rådet om situationen i de energiintensive sektorer og delsektorer, for hvilke det er konstateret, at de er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage. Analyserapporten ledsages af eventuelle passende forslag, som kan omfatte:

a) en tilpasning af andelen af gratiskvoter, som de pågældende sektorer eller delsektorer modtager i medfør af artikel 10a

b) inddragelse i fællesskabsordningen af importører af produkter, som produceres af sektorer eller delsektorer, der er fastlagt i henhold til artikel 10a

c) en vurdering af risikoen for carbon leakages indvirkning på medlemsstaternes energisikkerhed, navnlig hvor elektricitetsforbindelserne med resten af Den Europæiske Union er utilstrækkelige, og hvor der er elektricitetsforbindelser med tredjelande, og passende foranstaltninger i denne henseende.

Ved vurderingen af, hvilke foranstaltninger der er passende, tages der også hensyn til bindende sektoraftaler, som fører til globale drivhusgasemissionsreduktioner i den størrelsesorden, der kræves for at modvirke klimaændringer på en effektiv måde, og som kan overvåges og verificeres og er underlagt obligatoriske håndhævelsesordninger.

2. Kommission vurderer senest den 31. marts 2011, hvorvidt der er sandsynlighed for, at de afgørelser, der træffes vedrørende den andel kvoter, som sektorer eller delsektorer modtager gratis i overensstemmelse

med stk. 1, herunder virkningen af fastsættelsen af ex ante-benchmarks i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 2, vil få betydelig indvirkning på den mængde kvoter, der skal auktioneres af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra b), sammenlignet med et scenarie med fuld auktionering for alle sektorer i 2020. Om nødvendigt forelægger den Europa-Parlamentet og Rådet passende forslag under hensyn til de mulige fordelingsvirkninger af sådanne forslag.

Artikel 10c

Mulighed for midlertidige gratistildelinger til modernisering af elproduktion

1. Som en undtagelse til artikel 10a, stk. 1-5, kan medlemsstaterne midlertidigt tildele gratiskvoter til anlæg for elproduktion, der er i drift senest den 31. december 2008, eller til anlæg for elproduktion, for hvilke investeringsprocessen var fysisk iværksat senest på samme dato, hvis én af følgende betingelser er opfyldt:

a) i 2007 var det nationale elnet ikke direkte eller indirekte forbundet med det net, der drives af Unionen for Koordinering af Transport af Elektricitet (UCTE)

b) i 2007 var det nationale elnet kun direkte eller indirekte forbundet med det net, der drives af UCTE, gennem en enkelt linje med en kapacitet på under 400 MW, eller

c) i 2006 blev mere end 30 % af elektriciteten produceret ved hjælp af ét enkelt fossilt brændstof, og BNP pr. capita i markedspriser oversteg ikke 50 % af Fællesskabets gennemsnitlige BNP pr. capita i markedspriser.

Den pågældende medlemsstat indsender en national plan til Kommissionen, som omfatter bestemmelser vedrørende investeringer i renovering og opgradering af infrastrukturen og rene teknologier. Den nationale plan omfatter også bestemmelser vedrørende diversificering af energimix og forsyningskilder til et beløb, der så vidt muligt svarer til markedsværdien af gratistildelingen for så vidt angår de påtænkte investeringer, idet der tages hensyn til behovet for så vidt muligt at begrænse hermed direkte forbundne prisstigninger. Den pågældende medlemsstat fremsender hvert år en rapport til Kommissionen om de investeringer, der er foretaget i opgradering af infrastruktur og rene teknologier. Investeringer, der foretages efter 25. juni 2009, kan medregnes til dette formål.

2. Midlertidige gratistildelinger fratrækkes den kvotemængde, som den pågældende medlemsstat ellers ville have auktioneret i henhold til artikel 10, stk. 2. I 2013 må de samlede midlertidige gratistildelinger ikke overstige 70 % af de gennemsnitlige årlige verificerede emissioner i 2005-2007 fra sådanne elproducerende anlæg for den mængde, der svarer til det endelige nationale bruttoforbrug, og de reduceres gradvist, således at der ikke er nogen gratistildeling i 2020. For de medlemsstater, der ikke deltog i fællesskabsordningen i 2005, beregnes de relevante emissioner på grundlag af deres verificerede emissioner under fællesskabsordningen i 2007.

Den pågældende medlemsstat kan beslutte, at de kvoter, der tildeles i henhold til denne artikel, kun må anvendes af driftslederen af det pågældende anlæg til i henhold til artikel 12, stk. 3, at returnere kvoter i forbindelse med det samme anlægs emissioner i det år, for hvilket kvoterne er tildelt.

3. Kvotetildelinger til driftsledere baseres på de verificerede emissioner i 2005-2007 eller et ex ante-efektivitetsbenchmark baseret på det vægtede gennemsnit af emissionsniveauerne for de mest drivhusgas-effektive elproduktionsanlæg, der anvender forskellige brændselstyper, og som er omfattet af Fællesskabsordningen. Vægtningen kan afspejle andelen af de forskellige brændselstyper inden for elproduktionen i den pågældende medlemsstat. Kommissionen yder i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2, vejledning for at sikre, at kvotetildelingsmetoden ikke fører til unødigt konkurrenceforvridning og minimerer negativ indvirkning på incitamenterne til at reducere drivhusgasemissionerne.

4. En medlemsstat, der anvender denne artikel, skal forlange af de elproducenter og netdriftsledere, der får gavn af ordningen, at de årligt aflægger rapport om gennemførelsen af de investeringer, der er nævnt i den nationale plan. Medlemsstaterne skal aflægge rapport herom til Kommissionen og skal offentliggøre rapporterne.

5. En medlemsstat, som har til hensigt at tildele kvoter i henhold til denne artikel, indsender senest den 30. september 2011 en ansøgning til Kommissionen med den foreslåede tildelingsmetode og de foreslåede enkelte kvotetildelinger. Ansøgningen skal indeholde:

- a) dokumentation for, at medlemsstaten opfylder mindst én af kategorierne i stk. 1
- b) en liste over de anlæg, som ansøgningen gælder for, og den mængde kvoter, der skal tildeles hvert anlæg i henhold til stk. 3 og Kommissionens vejledning
- c) den nationale plan, der henvises til i stk. 1, andet afsnit
- d) overvågnings- og håndhævelsesbestemmelser for de påtænkte investeringer i henhold til den nationale plan
- e) dokumentation for, at kvotetildelingerne ikke fører til unødigt konkurrenceforvridning.

6. Kommissionen vurderer ansøgningen på baggrund af elementerne i stk. 5 og kan give helt eller delvist afslag på ansøgningen inden for seks måneder efter, at den har modtaget alle de relevante oplysninger.

7. To år inden udgangen af den periode, i løbet af hvilken en medlemsstat kan foretage midlertidige gratis-tildelinger til anlæg for elproduktion, der var i drift senest den 31. december 2008, vurderer Kommissionen de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af den nationale plan. Skønner Kommissionen, efter anmodning fra den pågældende medlemsstat, at der er behov for en mulig forlængelse af nævnte periode, kan den forelægge Europa-Parlamentet og Rådet passende forslag, som også skal indeholde de betingelser, der vil skulle opfyldes i tilfælde af en forlængelse af denne periode.«

13) Artikel 11 og 11a affattes således:

»*Artikel 11*

Nationale gennemførelsesforanstaltninger

1. Hver medlemsstat offentliggør og fremsender til Kommissionen inden den 30. september 2011 listen over anlæg, der er omfattet af direktivet på dens område, og angiver for hvert anlæg på dens område gratis-tildelingerne, som er beregnet i overensstemmelse med de regler, der er nævnt i artikel 10a, stk. 1, og artikel 10c.

2. Hvert år inden den 28. februar udsteder de kompetente myndigheder den mængde kvoter, der skal tildeles det pågældende år, beregnet i overensstemmelse med artikel 10, 10a og 10c.

3. Medlemsstaterne kan ikke udstede gratis-kvoter i henhold til stk. 2 til anlæg, hvis opførelse på den liste, der nævnes i stk. 1, er blevet afslået af Kommissionen.

Artikel 11a

Brug af CER'er og ERU'er fra projektaktiviteter i fællesskabsordningen før ikrafttræden af en international klimaaftale

1. Med forbehold af artikel 28, stk. 3 og 4, finder stk. 2-7 i denne artikel anvendelse.

2. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER'er/ERU'er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet

tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, kan de anmode den kompetente myndighed om at udstede kvoter til dem, der gælder fra 2013, i bytte for CER'er og ERU'er, som blev udstedt i forbindelse med emissionsreduktioner frem til 2012 for projekttyper, som opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012.

Den kompetente myndighed foretager denne ombytning efter anmodning frem til den 31. marts 2015.

3. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER'er/ERU'er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, skal de kompetente myndigheder tillade driftsledere at ombytte CER'er og ERU'er fra projekter registreret før 2013, og som er udstedt i forbindelse med emissionsreduktioner fra 2013 og fremefter, til kvoter, der gælder fra 2013 og fremefter.

Første afsnit gælder for CER'er og ERU'er for alle projekttyper, som opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012.

4. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER'er/ERU'er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, tillader de kompetente myndigheder driftsledere at ombytte CER'er udstedt i forbindelse med emissionsreduktioner fra 2013 og fremefter til kvoter fra nye projekter, der påbegyndes i 2013 eller senere i LDC.

Første afsnit gælder for CER'er for alle projekttyper, som opfyldte kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012, indtil disse lande har ratificeret en relevant aftale med Fællesskabet eller indtil 2020, alt efter hvad der indtræffer først.

5. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER'er/ERU'er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, og hvis forhandlingerne om en international klimaaftale ikke er afsluttet senest den 31. december 2009, kan kreditter fra projekter eller andre emissionsreduktionsaktiviteter anvendes i fællesskabsordningen i overensstemmelse med aftaler, som indgås med tredjelande, med nærmere angivelse af anvendelsens omfang. I overensstemmelse med sådanne aftaler vil driftsledere kunne anvende kreditter fra projektaktiviteter i de pågældende tredjelande til at opfylde deres forpligtelser i henhold til fællesskabsordningen.

6. De aftaler, der er omhandlet i stk. 5, skal indeholde bestemmelser om anvendelsen af kreditter i fællesskabsordningen fra projekttyper, som opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012, herunder teknologi vedrørende vedvarende energi eller energieffektivitet, som fremmer teknologioverførsel og bæredygtig udvikling. De nævnte aftaler kan også omfatte bestemmelser om anvendelsen af kreditter fra projekter, hvor det anvendte udgangspunkt er lavere end niveauet for gratisdeling i medfør af de i artikel 10a omhandlede foranstaltninger eller lavere end det niveau, der er fastsat i fællesskabslovgivningen.

7. Når der er opnået enighed om en international klimaaftale, accepterer fællesskabsordningen fra den 1. januar 2013 kun kreditter fra projekter fra tredjelande, som har ratificeret aftalen.

8. Alle eksisterende driftsledere har i perioden 2008-2020 lov til at anvende kreditter enten op til den mængde, som de har fået tildelt for perioden fra 2008 til 2012, eller en mængde svarende til en procentdel, som ikke må være mindre end 11 % af deres kvote for perioden fra 2008 til 2012, alt efter hvilken mængde der er størst.

Driftsledere har lov til at anvende deres kreditter ud over de 11 %, der henvises til i første afsnit, op til en mængde, der gør, at deres samlede gratistildeling for perioden fra 2008 til 2012 og de samlede projektkreditladelser svarer til en vis procentdel af deres verificerede emissioner i perioden 2005-2007.

Nytilkomne, herunder nytilkomne i perioden fra 2008 til 2012, som hverken har fået gratistildelinger eller tilladelse til at anvende CER'er og ERU'er i perioden fra 2008 til 2012, og nye sektorer har lov til at anvende kreditter op til en mængde svarende til en procentdel på ikke under 4,5 % af deres verificerede emissioner i perioden fra 2013 til 2020. Luftfartsoperatører har lov til at anvende kreditter op til en mængde svarende til en procentdel på ikke under 1,5 % af deres verificerede emissioner i perioden fra 2013 til 2020.

Der skal vedtages foranstaltninger, som specificerer de præcise procentdele, der skal gælde for første, andet og tredje afsnit. Mindst en tredjedel af den ekstra mængde, som fordeles til eksisterende driftsledere, ud over den første procentdel i første afsnit, fordeles til de driftsledere, som havde det laveste samlede gennemsnit af gratisvoter og projektkredit anvendelse i perioden fra 2008 til 2012.

Disse foranstaltninger skal sikre, at den samlede anvendelse af tilladte kreditter ikke overstiger 50 % af de eksisterende sektorerens reduktioner i forhold til 2005 emissionerne for hele Fællesskabet inden for fællesskabsordningen for perioden 2008-2020 og 50 % af de nye sektorer og luftfartssektorens reduktioner i forhold til 2005-niveauet for hele Fællesskabet for perioden fra datoen for deres optagelse i fællesskabsordningen til 2020.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

9. Fra den 1. januar 2013 kan der vedtages foranstaltninger til begrænsning af anvendelsen af bestemte kreditter fra projekttyper.

Disse foranstaltninger angiver også, fra hvilken dato anvendelsen af kreditter i henhold til stk. 1-4 skal være i overensstemmelse med disse foranstaltninger. Datoen skal tidligst være seks måneder efter vedtagelse af foranstaltningerne eller senest tre år efter deres vedtagelse.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3. Kommissionen overvejer at forelægge udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes, hvis en medlemsstat anmoder derom.«

14) I artikel 11b, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

»Fællesskabet og dets medlemsstater godkender kun projektaktiviteter, hvis alle projektdeltagerne har deres hovedsæde enten i et land, som har indgået den internationale aftale om sådanne projekter, eller i et land eller en subføderal eller regional enhed, som er koblet til fællesskabsordningen jf. artikel 25.«

15) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Som stk. 1a indsættes:

»1a. Kommissionen undersøger senest den 31. december 2010, om markedet for emissionstilladelser er tilstrækkeligt beskyttet mod insiderhandel eller markedsmanipulation, og fremlægger om nødvendigt forslag til sikring af en sådan beskyttelse. De relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) ⁽¹⁴⁾ kan, med passende justeringer, anvendes i forbindelse med handel med varer.

b) Som stk. 3a indsættes:

»3a. En forpligtelse til at returnere kvoter gælder ikke for emissioner, der er verificeret som opsamlede og transporteret med henblik på permanent lagring til et anlæg, der er omfattet af en gyldig tilladelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid ⁽¹⁵⁾.

c) Som stk. 5 tilføjes:

»5. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af artikel 10c.«

16) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

Kvoternes gyldighed

1. Kvoter, som udstedes fra den 1. januar 2013, gælder for emissioner i en periode på otte år, som begynder den 1. januar 2013.

2. Fire måneder efter begyndelsen af hver af de i stk. 1 omhandlede perioder, annullerer den kompetente myndighed kvoter, som ikke længere er gyldige, og som ikke er returneret og annulleret i overensstemmelse med artikel 12.

Medlemsstaterne udsteder kvoter til personer for den igangværende periode til erstatning af kvoter, som disse havde, men som er annulleret i overensstemmelse med første afsnit.«

17) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Overvågning og rapportering af emissioner

1. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2011 en forordning om overvågning og rapportering af emissioner og, hvis det er relevant, aktivitetsdata vedrørende de aktiviteter, der er opført i bilag I, for at foretage overvågning og rapportering af tonkilometerdata med henblik på en ansøgning i medfør af artikel 3e eller artikel 3f, som baseres på de principper for overvågning og rapportering, der er anført i bilag IV, og specificerer for hver drivhusgas dennes globale opvarmningspotentiale i kravene til overvågning og rapportering af emissioner af den pågældende gas.

Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

2. Den i stk. 1 nævnte forordning tager hensyn til den mest nøjagtige og ajourførte foreliggende videnskabelige dokumentation, navnlig fra IPCC, og kan også fastsætte krav til driftsledere om at rapportere emissioner, som er knyttet til produktionen af varer produceret af energiintensive industrisektorer, der kan være udsat for international konkurrence. I samme forordning kan der opstilles krav om, at disse oplysninger skal verificeres af en uafhængig verifikator.

Kravene kan omfatte rapportering af emissionsniveauer fra elproduktion, som er omfattet af fællesskabsordningen, i forbindelse med produktionen af sådanne varer.

3. Medlemsstaterne sørger for, at driftslederen af et anlæg eller luftfartsoperatøren overvåger og rapporterer emissionerne fra det pågældende anlæg i hvert kalenderår eller, fra den 1. januar 2010, fra det luftfar-

tøj, operatøren driver, til den kompetente myndighed efter udgangen af det pågældende år i overensstemmelse med den i stk. 1 nævnte forordning.

4. Den i stk. 1 nævnte forordning kan indeholde krav om anvendelse af automatiserede systemer og dataudvekslingsformater med henblik på at harmonisere kommunikationen om overvågningsplanen, den årlige emissionsrapport og verifikationsaktiviteter mellem driftsledere, verifikatorer og de kompetente myndigheder.«

18) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»**Verifikation og akkreditering.**«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Kommissionen vedtager senest den 31. december 2011 en forordning om verifikation af emissionsrapporter på grundlag af principperne i bilag V og om akkreditering af og tilsyn med verifikatorer. Den angiver de nøjere vilkår for akkreditering og tilbagekaldelse af akkrediteringen, for gensidig anerkendelse og fagfællebedømmelse af akkrediteringsorganerne efter behov.

Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.«

19) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 15a*

Offentliggørelse af oplysninger og tavshedspligt

Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at alle beslutninger og rapporter vedrørende mængden og tildeelingen af kvoter og vedrørende overvågning, rapportering og verifikation af emissioner offentliggøres straks for at sikre hurtig adgang til sådanne oplysninger på et ikke-diskriminerende grundlag.

Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i medfør af gældende love og administrative bestemmelser.«

20) Artikel 16, stk. 4, affattes således:

»4. Bøden for overskridelse af kvoter udstedt fra den 1. januar 2013 indeksreguleres i henhold til udviklingen af det europæiske forbrugerprisindeks.«

21) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Kvoter udstedt fra den 1. januar 2012 og fremefter registreres i Fællesskabets register med henblik på gennemførelse af processer vedrørende ajourføring af konti, som er åbnet i medlemsstaten, og tildeeling, returnering og annullering af kvoter i henhold til Kommissionens forordning, jf. stk. 3.

Alle medlemsstater skal være i stand til at gennemføre godkendte operationer i henhold til UNFCCC eller Kyotoprotokollen.«

b) Følgende stykke indsættes:

»4. Den i stk. 3 nævnte forordning skal omfatte passende foranstaltninger, så fællesskabsregistret kan foretage transaktioner og andre operationer som led i gennemførelsen af de i artikel 25, stk. 1b, omhandlede ordninger. Denne forordning omfatter også processer for ændrings- og hændeshåndtering for fæl-

lesskabsregistret med hensyn til spørgsmål vedrørende stk. 1 i denne artikel. Den omfatter passende foranstaltninger, så fællesskabsregistret kan sikre, at initiativer fra medlemsstaterne vedrørende effektivitetsforbedring, forvaltning af administrative omkostninger og kvalitetskontrolforanstaltninger er mulige.«

22) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet punktum, affattes således:

»I rapporten lægges der særlig vægt på foranstaltninger vedrørende tildeling af kvoter, registres funktionsmåde, anvendelsen af overvågnings- og rapporteringsretningslinjerne, verifikation og akkreditering og spørgsmål vedrørende direktivets overholdelse samt den eventuelle skattemæssige behandling af kvoter.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Kommissionen foranstalter udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder om forhold i forbindelse med tildeling, anvendelse af ERU'er og CER'er i fællesskabsordningen, registrenes funktionsmåde, overvågning, rapportering, verifikation, akkreditering, informationsteknologi og overholdelse af dette direktiv.«

23) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Ændringer af bilagene

Bilagene til dette direktiv, undtagen bilag I, IIa og IIb, kan ændres på baggrund af de i artikel 21 omhandlede rapporter og i lyset af erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv. Bilag IV og V kan ændres for at forbedre overvågning, rapportering og verifikation af emissioner.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.«

24) I artikel 23 indsættes følgende stykke:

»4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

25) Artikel 24 affattes således:

»Artikel 24

Procedurer med henblik på ensidig medtagelse af yderligere aktiviteter og gasser

1. Fra 2008 kan medlemsstaterne anvende handel med emissionskvoter i overensstemmelse med dette direktiv på aktiviteter og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I, idet der skal tages hensyn til alle relevante kriterier, herunder navnlig virkningerne for det indre marked, mulig konkurrenceforvridning, fællesskabsordningens miljømæssige integritet og pålideligheden af det planlagte overvågnings- og rapporteringssystem, forudsat at inddragelse af sådanne aktiviteter og drivhusgasser godkendes af Kommissionen

a) efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2, hvis inddragelsen vedrører anlæg, der ikke er anført i bilag I, eller

b) efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3, hvis inddragelsen vedrører aktiviteter og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I. Disse foranstaltninger har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det.

2. Når Kommissionen godkender inddragelse af yderligere aktiviteter og gasser, kan den samtidig tillade udstedelse af yderligere kvoter og kan tillade andre medlemsstater at medtage sådanne yderligere aktiviteter og gasser.

3. Der kan på initiativ fra Kommissionen eller efter anmodning fra en medlemsstat vedtages en forordning om overvågning og rapportering af emissioner fra aktiviteter, anlæg og drivhusgasser, der ikke er anført som en kombination i bilag I, hvis overvågningen og rapporteringen kan udføres med tilstrækkelig præcision.

Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.«

26) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 24a

Harmoniserede regler for emissionsreducerende projekter

1. Ud over inddragelse som anført i artikel 24 kan der vedtages gennemførelsesforanstaltninger med henblik på udstedelse af kvoter eller kreditter til medlemsstatsforvaltede projekter, der reducerer drivhusgasemissioner, som ikke er omfattet af fællesskabsordningen.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

Sådanne foranstaltninger må ikke medføre, at emissionsreduktioner medregnes flere gange, og ikke hindre iværksættelse af andre foranstaltninger til reduktion af emissioner, som ikke er omfattet af fællesskabsordningen. Sådanne foranstaltninger vedtages kun, når medtagelse ikke er mulig efter artikel 24, og ved næste revision af fællesskabsordningen skal det overvejes at harmonisere inddragelsen af sådanne emissioner på fællesskabsniveau.

2. Der kan vedtages gennemførelsesforanstaltninger med nærmere forskrifter for kreditering af projekter på fællesskabsniveau som omhandlet i stk. 1.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

3. En medlemsstat kan nægte at udstede kvoter eller kreditter til visse projektyper, der reducerer drivhusgasemissionerne på dens eget område.

Sådanne projekter gennemføres på grundlag af samtykke fra den medlemsstat, hvori projektet finder sted.«

27) I artikel 25 indsættes følgende stykker:

»1a. Der kan indgås aftaler om gensidig anerkendelse af kvoter fra på den ene side fællesskabsordningen og på den anden side kompatible, obligatoriske ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner med absolutte emissionslofter fastsat i ethvert andet land eller i subføderale eller regionale enheder.

1b. Der kan indgås ikke-bindende ordninger med tredjelande eller med subføderale eller regionale enheder om at tilvejebringe administrativ og teknisk samordning hvad angår kvoter i fællesskabsordningen eller andre obligatoriske ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner med absolutte emissionslofter.«

28) Artikel 27, 28 og 29 affattes således:

»Artikel 27

Udelukkelse af små anlæg under forudsætning af foranstaltninger med tilsvarende virkning

1. Efter høring af driftslederen kan medlemsstaterne udelukke de anlæg fra fællesskabsordningen, som har rapporteret emissioner på mindre end 25 000 tons kuldioxidækvivalenter til den kompetente myndighed og — såfremt de udfører forbrændingsaktiviteter — har en nominal indfyret termisk effekt på mindre end 35 MW, når bortses fra emissioner fra fyring med biomasse, i hvert af de tre år, der går forud for den i litra a) nævnte meddelelse, og hvis der for deres vedkommende træffes foranstaltninger, som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne; det forudsætter dog, at de pågældende medlemsstater:

a) giver Kommissionen meddelelse om hvert udelukket anlæg og beskriver de ækvivalente foranstaltninger, der finder anvendelse på dette anlæg, og som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne, inden listen over anlæg i henhold til artikel 11, stk. 1, skal fremsendes, og senest når denne liste fremsendes til Kommissionen

b) bekræfter, at der er iværksat overvågningsordninger for at bedømme, om noget anlæg i noget kalenderår udleder 25 000 tons kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse. Medlemsstater kan for anlæg med gennemsnitlige årlige verificerede emissioner mellem 2008 og 2010, som er under 5 000 tons pr. år, tillade forenklede overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 14

c) bekræfter, at et anlæg vil blive genindsat i fællesskabsordningen, hvis det i noget kalenderår udleder 25 000 tons kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, eller hvis de foranstaltninger, der finder anvendelse på dette anlæg, og som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne, ikke længere gælder

d) offentliggør de i litra a), b) og c) omhandlede oplysninger for at give offentligheden mulighed for at fremsætte bemærkninger.

Hospitaler kan også undtages, hvis de træffer ækvivalente foranstaltninger.

2. Fremsætter Kommissionen, efter at offentligheden har haft tre måneder regnet fra meddelelsesdatoen til at fremsætte bemærkninger, ingen indvendinger efter en yderligere seks måneders frist, anses udelukkelsen for godkendt.

Når anlægget har returneret kvoter for den periode, det har været omfattet af fællesskabsordningen, udelukkes det, og medlemsstaten udsteder ikke flere gratis kvoter til anlægget efter artikel 10a.

3. Når et anlæg genindsættes i fællesskabsordningen i henhold til stk. 1, litra c), tildeles der kvoter i henhold til artikel 10a fra det år, hvor anlægget blev genindsat. Kvoter, der tildeles disse anlæg, trækkes fra den mængde, som den medlemsstat, i hvilken anlægget befinder sig, auktionerer i henhold til artikel 10, stk. 2.

Disse anlæg forbliver i fællesskabsordningen for den resterende del af handelsperioden.

4. For anlæg, der ikke er omfattet af fællesskabsordningen i løbet af perioden fra 2008 til 2012, kan der med henblik på fastsættelse af emissioner i de tre år, der går forud for den i stk. 1, litra a), nævnte meddelelse anvendes forenklede krav til overvågning, rapportering og verifikation.

Artikel 28

Tilpasninger, der finder anvendelse efter Fællesskabets godkendelse af en international klimaaftale

1. Senest tre måneder efter at Fællesskabet har undertegnet en international klimaaftale, ifølge hvilken drivhusgasemissionerne senest i 2020 skal reduceres med mere end 20 % i forhold til 1990-niveauerne, som afspejlet i den reduktionsforpligtelse på 30 %, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig i marts 2007, forelægger Kommissionen en rapport, hvori den navnlig behandler følgende elementer:

a) arten af de foranstaltninger, der opnås enighed om i forbindelse med de internationale forhandlinger, samt andre udviklede landes forpligtelser til at foretage emissionsreduktioner på niveau med Fællesskabets, og de forpligtelser, som de økonomisk mere avancerede udviklingslande påtager sig for at yde et rimeligt bidrag i forhold til deres ansvar og respektive kapaciteter

b) konsekvenserne af den internationale klimaaftale og dermed de valg, der skal foretages på fællesskabsplan, for at der kan arbejdes hen imod den mere ambitiøse målsætning om en reduktion på 30 % på en afbalanceret, gennemsigtig og retfærdig måde under hensyntagen til det arbejde, der er udført under Kyotoprotokollens første forpligtelsesperiode

c) konkurrenceevnen for Fællesskabets fremstillingsvirksomheder og risikoen for carbon leakage

d) den internationale klimaaftales indvirkning på andre økonomiske sektorer i Fællesskabet

e) indvirkningen på Fællesskabets landbrugssektor, herunder risikoen for carbon leakage

f) passende metoder til inddragelse af emissioner og optag i tilknytning til arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i Fællesskabet

g) skovrejsning, skovgenplantning og afværgelse af skovrydning og -ødelæggelse i tredjelande, såfremt der etableres en internationalt anerkendt ordning i forbindelse hermed

h) behovet for yderligere fællesskabspolitikker og -foranstaltninger under hensyntagen til Fællesskabets og medlemsstaternes forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne.

2. På grundlag af den i stk. 1 nævnte rapport forelægger Kommissionen om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til retsakt om ændring af dette direktiv, jf. stk. 1, med henblik på ændringsdirektivets ikrafttræden ved Fællesskabets godkendelse af den internationale klimaaftale, og med henblik på opfyldelsen af de forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne, der følger af aftalen.

Forslaget til retsakt skal tage udgangspunkt i principperne om gennemsigtighed, økonomisk effektivitet og omkostningseffektivitet, og i en retfærdig og solidarisk fordeling af indsatsen mellem medlemsstaterne.

3. Forslaget skal i givet fald gøre det muligt for driftslederne, ud over de i dette direktiv omhandlede kreditter, at anvende CER'er, ERU'er og andre godkendte kreditter fra tredjelande, som har ratificeret den internationale klimaaftale.

4. Forslaget skal endvidere alt efter omstændighederne indeholde de yderligere bestemmelser, der måtte være nødvendige for at bidrage til opnåelsen af de obligatoriske reduktioner i henhold til stk. 1 på en gennemsigtig, afbalanceret og retfærdig måde, og navnlig de gennemførelsesforanstaltninger, som giver de driftsledere, der er omfattet af fællesskabsordningen, adgang til efter behov at anvende supplerende projektkredittyper ud over de i artikel 11a, stk. 2-5, nævnte eller andre mekanismer, der indføres som led i den internationale klimaaftale.

5. Forslaget skal indeholde passende overgangsforanstaltninger og suspenderende foranstaltninger i afventning af den internationale klimaaftales ikrafttræden.

Artikel 29

Rapport for at sikre, at kvotemarkedet fungerer bedre

Hvis Kommissionen på grundlag af de regelmæssige rapporter om kvotemarkedet, der er omhandlet i artikel 10, stk. 5, kan bevise, at kvotemarkedet ikke fungerer tilfredsstillende, fremlægger den en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport kan i givet fald ledsages af forslag, der har til formål at forbedre kvotemarkedets gennemsigtighed, og som er rettet mod foranstaltninger, der kan forbedre kvotemarkedets funktion.«

29) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 29a*

Foranstaltninger i tilfælde af uforholdsmæssige store prisudsving

1. Såfremt kvoteprisen i mere end seks på hinanden følgende måneder er mere end tre gange den gennemsnitlige pris for kvoter i løbet af de to foregående år på EU's kvotemarked, indkalder Kommissionen straks til et møde i det udvalg, der er oprettet ved artikel 9 i beslutning nr. 280/2004/EF.

2. Hvis den prisudvikling, der henvises til i stk. 1, ikke kan henføres til ændringer i de grundlæggende markeds kræfter, kan der under hensyntagen til omfanget af prisudvikling vedtages en af nedenstående foranstaltninger:

a) en foranstaltning, der giver medlemsstaterne mulighed for at auktionere dele af den mængde, der skal auktioneres, tidligere

b) en foranstaltning, der giver medlemsstaterne mulighed for at auktionere op til 25 % af de resterende kvoter i reserven for nytilkomne.

Disse foranstaltninger vedtages i overensstemmelse med forvaltningsproceduren i artikel 23, stk. 4.

3. Foranstaltningerne tager videst muligt hensyn til de rapporter, som Kommissionen har fremlagt for Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 29, samt til enhver anden relevant oplysning fra medlemsstaterne.

4. Reglerne for anvendelsen af disse bestemmelser fastsættes i den forordning, der henvises til i artikel 10, stk. 4.«

30) Bilag I erstattes af teksten i bilag I til dette direktiv.

31) Som bilag IIa og IIb indsættes teksten i bilag II til dette direktiv.

32) Bilag III ophæves.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2012.

De love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 9a, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF, jf. dette direktivs artikel 1, nr. 10), og artikel 11 i direktiv 2003/87/EF, som ændret ved dette direktivs artikel 1, nr. 13), sætter de dog i kraft senest den 31. december 2009.

De anvender bestemmelserne i første afsnit fra den 1. januar 2013. De i første og andet afsnit omhandlede love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 3

Overgangsbestemmelse

Bestemmelserne i direktiv 2003/87/EF, som ændret ved direktiv 2004/101/EF og 2008/101/EF og forordning (EF) nr. 219/2009, anvendes frem til den 31. december 2012.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23. april 2009.

På Europa-Parlamentets vegne
H. -G. PÖTTERING
Formand

På Rådets vegne
P. NEČAS
Formand

⁽¹⁾ EUT C 27 af 3.2.2009, s. 66.

⁽²⁾ EUT C 325 af 19.12.2008, s. 19.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17.12.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.4.2009.

⁽⁴⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

⁽⁵⁾ EFT L 33 af 7.2.1994, s. 11.

⁽⁶⁾ EUT C 68 E af 21.3.2009, s. 13.

⁽⁷⁾ EUT L 52 af 21.2.2004, s. 50.

⁽⁸⁾ EUT L 49 af 19.2.2004, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/101/EF af 27. oktober 2004 om ændring af direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, for så vidt angår Kyoto-protokollens projektmechanismer (EUT L 338 af 13.11.2004, s. 18).

(¹¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på inddragelse af luftfartsaktiviteter i ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Fællesskabet (EUT L 8 af 13.1.2009, s. 3).

(¹²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 af 11. marts 2009 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol — Tilpasning til forskriftsproceduren med kontrol — Del To (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 109).

(¹³) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

(¹⁴) EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.«

(¹⁵) EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114.«

BILAG I

Bilag I til direktiv 2003/87/EF affattes således:

»BILAG I

KATEGORIER AF AKTIVITETER OMHANDLET I DIREKTIVET

1. Anlæg eller dele af anlæg, der benyttes til forskning, udvikling og testning af nye produkter, samt anlæg, der udelukkende anvender biomasse, er ikke omfattet af dette direktiv.
2. Tærskelværdierne nedenfor henviser generelt til produktionskapacitet eller produktionsomfang. Hvis flere aktiviteter, der henhører under samme kategori, udføres i det samme anlæg, lægges kapaciteten af sådanne aktiviteter sammen.
3. Når et anlægs samlede nominelle indfyrede termiske effekt beregnes med henblik på at afgøre, hvorvidt det skal medtages i fællesskabsordningen, sammenlægges den nominelle indfyrede termiske effekt i alle anlæggets tekniske enheder, der forbrænder brændsel. Disse enheder kan bl.a. omfatte alle typer af kedler, brændere, turbiner, varmeaggregater, industriovne, forbrændingsovne, sintringsovne, brændeovne, tørreovne, motorer, brændselsceller, kemisk looping forbrænding, gasflaring og termiske eller katalytiske efterbrændere. Enheder med en nominel indfyret termisk effekt på under 3 MW og enheder, der udelukkende anvender biomasse, indgår ikke i denne beregning. »Enheder, der udelukkende anvender biomasse« omfatter enheder, der kun anvender fossile brændstoffer under opstart og nedlukning.
4. Hvis en enhed benyttes til en aktivitet, hvor tærskelværdien ikke udtrykkes i nominel indfyret termisk effekt, har tærskelværdien for denne aktivitet forrang ved beslutningen om medtagelse i fællesskabsordningen.
5. Hvis det fastslås, at tærskelkapaciteten for en i dette bilag nævnt aktivitet overstiges i et anlæg, skal alle enheder, hvori der forbrændes brændsel, bortset fra enheder til forbrænding af farligt affald eller husholdningsaffald, medtages i drivhusgasemissionstilladelsen.
6. Fra den 1. januar 2012 medtages alle flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse.

Aktiviteter	Drivhusgasser
Forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW (undtagen i anlæg til forbrænding af farligt affald eller kommunalt affald)	Kuldioxid
Raffinering af mineralolie	Kuldioxid
Produktion af koks	Kuldioxid
Ristning eller sintring, herunder pelletering, af malm (herunder svovlholdigt malm)	Kuldioxid
Produktion af råjern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 tons/time	Kuldioxid
Produktion eller forarbejdning af ferrometaller (herunder ferrolegeringer), hvor der drives fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW. Forarbejdningen omfatter bl.a. valseværker, genopvarmningsanlæg, glødningsovne, smedning, støbning, overfladebelægning og bejdsning	Kuldioxid
Produktion af primær aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner
Produktion af sekundær aluminium, når der anvendes fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	Kuldioxid
Produktion eller forarbejdning af nonferrometaller, herunder produktion af legeringer, raffinering, støbning osv., hvor der anvendes fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt (herunder brændsel anvendt som reduktionsmiddel) på over 20 MW	Kuldioxid
Fremstilling af cementklinker i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 500 tons/dag eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af kalk eller brænding af dolomit eller magnesit i roterovne eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af glas, herunder glasfiber, med en smeltekapacitet på over 20 tons/dag	Kuldioxid

Fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn, med en produktionskapacitet på mere end 75 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af mineraluldsisoleringsmateriale ved hjælp af glas, sten eller slagger med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid
Tørring eller brænding af gips eller fremstilling af gipsplader og andre gipsprodukter, hvor fyringsanlægget har en total nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	Kuldioxid
<hr/>	
Fremstilling af papirmasse af træ eller andre fibermaterialer	Kuldioxid
Fremstilling af papir eller karton med en produktionskapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid
Produktion af kønrøg, hvor organiske stoffer som olie, tjære og kraknings- og destillationsrester forkulles, og hvor der drives fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	Kuldioxid
Produktion af salpetersyre	Kuldioxid og dinitrogenoxid
Produktion af adipinsyre	Kuldioxid og dinitrogenoxid
Produktion af glyoxal og glyoxylsyre	Kuldioxid og dinitrogenoxid
Produktion af ammoniak	Kuldioxid
Produktion af organiske kemikalier ved krakning, reforming, delvis eller fuld oxidering eller lignende processer, hvor produktionskapaciteten er større end 100 tons/dag	Kuldioxid
Produktion af brint (H ₂) og syntesegas ved reforming eller delvis oxidering, hvor produktionskapaciteten er større end 25 tons/dag	Kuldioxid
Produktion af natriumkarbonat (Na ₂ CO ₃) og natriumhydrogencarbonat (NaHCO ₃)	Kuldioxid
Opsamling af drivhusgasser fra anlæg omfattet af dette direktiv med henblik på transport og geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF	Kuldioxid

Transport af drivhusgasser gennem rørledninger med henblik på geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF

Kuldioxid

Geologisk lagring af drivhusgasser i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF

Kuldioxid

Luftfart

Kuldioxid

Flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse.

Denne aktivitet omfatter ikke:

a) flyvninger, der udføres udelukkende med det formål at transportere en regerende monark og dennes nærmeste familie, statsoverhoveder, regeringschefer og ministre fra et tredjeland på officiel tjenesterejse, når dette formål fremgår af en relevant statusindikator i flyveplanen

b) militære flyvninger, der udføres af militærfly, og toldmyndighedernes og politiets flyvninger

c) eftersøgnings- og redningsflyvninger, brandslukningsflyvninger, humanitære flyvninger og medicinske nødflyvninger, der er godkendt af den relevante kompetente myndighed

d) flyvninger, der udelukkende udføres efter visuelflyvereglerne som defineret i bilag 2 til Chicagokonventionen

e) flyvninger, der afsluttes på den flyveplads, hvorfra luftfartøjet er startet, og som ikke indebærer nogen mellemlanding

f) træningsflyvninger, der udføres udelukkende med det formål at opnå et certifikat eller, hvis der er tale om flyvebesætningsmedlemmer, en rating af certifikat, når dette fremgår af en passende bemærkning i flyveplanen, forudsat at flyvningen ikke tjener til transport af passagerer og/eller fragt eller til positionering eller transport af luftfartøjet

g) flyvninger, der udføres udelukkende som led i videnskabelig forskning eller med det formål at kontrollere, afprøve eller certificere et luftfartøj eller udstyr, uanset om dette er luftbårent eller jordbaseret

h) flyvninger, der udføres med luftfartøjer med en højst tilladt startmasse på under 5 700 kg

i) flyvninger, der udføres inden for rammerne af forpligtelser til offentlig tjeneste, som i henhold til forordning (EØF) nr. 2408/92 pålægges ruter i regionerne i den yderste periferi som defineret i artikel 299, stk. 2, i traktaten, eller på ruter, hvor den udbudte kapacitet ikke overstiger 30 000 sæder pr. år, og

j) flyvninger, som, hvis det ikke var for dette punkt, ville falde ind under denne aktivitet, og som foretages af en erhvervmæssig lufttransportoperatør, der enten:

— i tre på hinanden følgende perioder på fire måneder foretager under 243 flyvninger pr. periode, eller

— foretager flyvninger med samlede årlige emissioner på under 10 000 tons.

Flyvninger, der udføres udelukkende med det formål at transportere en regerende monark og dennes nærmeste familie, statsoverhoveder, regeringschefer og ministre fra en medlemsstat på officiel tjenesterejse, kan ikke undtages i henhold til dette punkt.«

BILAG II

Følgende indsættes som bilag IIa og bilag IIb til direktiv 2003/87/EF:

» BILAG IIa

Stigninger i den andel af kvoter, som medlemsstaterne skal sælge på auktion i medfør af artikel 10, stk. 2, litra a), af hensyn til solidariteten og væksten i Fællesskabet, for at reducere emissionerne og som tilpasning til klimaændringernes virkninger

	Medlemsstatens andel
Belgien	10 %
Bulgarien	53 %
Tjekkiet	31 %
Estland	42 %
Grækenland	17 %

Spanien	13 %
Italien	2 %
Cypern	20 %
Letland	56 %
Litauen	46 %
Luxembourg	10 %
Ungarn	28 %
Malta	23 %
Polen	39 %
Portugal	16 %
Rumænien	53 %
Slovenien	20 %
Slovakiet	41 %
Sverige	10 %

BILAG IIb

FORDELING AF KVOTER, DER SKAL AUKTIONERES AF MEDLEMSSTATERNE I MEDFØR AF ARTIKEL 10, STK. 2, LITRA c). FORDELINGEN AFSPEJLER VISSE MEDLEMSSTATERS TIDLIGE BESTRÆBELSER PÅ AT OPNÅ EN REDUKTION AF DRIVHUSGASEMISSIONERNE PÅ 20 %

Medlemsstat	Fordeling, i procent, af de 2 % i forhold til Kyotobasisåret
Bulgarien	15 %
Tjekkiet	4 %
Estland	6 %
Ungarn	5 %
Letland	4 %
Litauen	7 %
Polen	27 %
Rumænien	29 %
Slovakiet	3 %«

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 1359/2013/EU

af 17. december 2013

om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på præcisering af bestemmelserne om det tidsmæssige forløb for auktioner med kvoter for drivhusgasemissioner

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 10, stk. 4, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽³⁾ præciserer ikke, hvordan de mængder af drivhusgasemissionskvoter, der skal auktioneres, skal fordeles over handelsperioden.

(2) Af hensyn til retssikkerheden og forudsigeligheden på markedet bør det præciseres, at Kommissionen, for at sikre et velfungerende marked, er beføjet til under særlige omstændigheder at tilpasse auktionstidsplanen i henhold til artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF.

(3) Direktiv 2003/87/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I artikel 10, stk. 4, første afsnit, i direktiv 2003/87/EF indsættes følgende punktummer:

»Hvis en vurdering for de enkelte industrisektorer vedkommende viser, at der ikke kan forventes nogen betydelig indvirkning på sektorer eller delsektorer, der er udsat for en betydelig risiko af kulstoflækage, kan Kommissionen under særlige omstændigheder tilpasse tidsplanen for den i artikel 13, stk. 1, omhandlede periode, der begynder den 1. januar 2013, for at sikre et velfungerende marked. Kommissionen foretager ikke flere end én sådan tilpasning for et antal på maksimalt 900 millioner kvoter.«.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

L. LINKEVIČIUS

Formand

⁽¹⁾ EUT C 11, af 15.1.2013, s. 87.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 10.12.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 16.12.2013.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 421/2014

af 16. april 2014

om ændring af direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet med henblik på i 2020 at gennemføre en international aftale om anvendelse af en global markedsbaseret foranstaltning i forbindelse med emissioner fra international luftfart

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Luftfartssektoren har en stærk international karakter. En global tilgang til at reducere emissionerne fra den internationale luftfart giver de bedste muligheder for at sikre bæredygtighed på lang sigt.

(2) Unionen tilstræber at sikre en fremtidig international aftale om kontrol af luftfartens drivhusgasemissioner, og begrænser indtil da de klimaændringer, der skyldes luftfartsaktiviteter til og fra flyvepladser i Unionen, gennem selvstændig handling. Med henblik på at sikre, at disse målsætninger ikke modarbejder, men derimod understøtter hinanden, bør der tages højde for udviklingen og holdningerne i internationale fora, og der bør navnlig tages hensyn til den resolution, der blev vedtaget den 4. oktober 2013 på den 38. forsamling i Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO), som indeholder en konsolideret erklæring vedrørende fortsatte ICAO-politikker og praksis vedrørende miljøbeskyttelse.

(3) Det er derfor med henblik på at fastholde den fremdrift, der blev opnået på den 38. ICAO-forsamling i 2013, og gøre det nemmere at skabe fremskridt på den kommende 39. ICAO-forsamling i 2016 ønskeligt midlertidigt at anse kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽³⁾ for opfyldte for perioden til og med den 31. december 2016 for flyvninger til og fra flyvepladser i lande uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS). Unionen understreger i forbindelse hermed, at retlige krav kan finde anvendelse for så vidt angår flyvninger til og fra flyvepladser beliggende i EØS-staterne, lige som retlige krav kan finde anvendelse i forbindelse med emissionerne fra flyvninger mellem sådanne flyvepladser. For at sikre retssikkerheden bør flyvninger mellem flyvepladser beliggende i EØS-stater og flyvepladser i lande, der tiltrådte Unionen i 2013, betragtes som flyvninger mellem EØS-stater i forbindelse med denne undtagelse.

(4) Der mindes om, at det efter direktiv 2003/87/EF er op til hver medlemsstat at fastsætte, hvad indtægterne fra auktioner af kvoter skal anvendes til. Disse indtægter, eller hvad der svarer dertil i økonomisk værdi, bør anvendes til imødegåelse af klimaændringer i Unionen og tredjelande, bl.a. til reduktion af drivhusgasemissioner, til tilpasning til virkningerne af klimaændringer i Unionen og tredjelande, særligt

udviklingslande, til finansiering af forskning og udvikling med henblik på begrænsning og tilpasning, herunder navnlig inden for flyteknik og lufttransport, til mindskelse af emissionerne ved hjælp af transport med lav emission og til dækning af omkostninger til administration af EU-ordningen. Auktionsindtægterne, eller hvad der svarer dertil i økonomisk værdi, bør også anvendes til at finansiere bidrag til Verdensfonden for Energieffektivitet og Vedvarende Energi og foranstaltninger til at forebygge skovrydning. For at underbygge Unionens forpligtelser er gennemsigtighed i brugen af indtægter fra auktionering af kvoter i henhold til direktiv 2003/87/EF yderst vigtig. I medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 ⁽⁴⁾ skal medlemsstaterne indsende en rapport til Kommissionen om brugen af indtægter fra auktionering af kvoter.

(5) Undtagelserne i denne forordning tager hensyn til resultaterne af bilaterale og multilaterale kontakter med tredjelande, som Kommissionen vil fortsætte på Unionens vegne for at fremme brugen af markedsbaserede mekanismer til reduktion af luftfartsemissioner.

(6) Der mindes om, at direktiv 2003/87/EF giver mulighed for at vedtage foranstaltninger til ændring af de i bilag I til dette direktiv nævnte luftfartsaktiviteter, hvis et tredjeland træffer foranstaltninger til at mindske luftfartsaktivitetens påvirkning af klimaet.

(7) Forhandlinger om alle Unionens luftfartsaftaler med tredjelande bør sigte mod at bevare Unionens råderum til at handle på miljøområdet, herunder med hensyn til foranstaltninger til at modvirke luftfartens indvirkning på klimaændringer.

(8) Med henblik på at undgå konkurrenceforvriddning er det vigtigt, at alle flyvninger på den samme rute behandles ens.

(9) For at bidrage yderligere til at undgå en uforholdsmæssig administrative byrde for de mindste luftfartsoperatører bør der tilføjes en midlertidig undtagelse i bilag I til direktiv 2003/87/EF. Ikke-kommercielle luftfartsoperatører, der udleder mindre end 1 000 tons CO₂ om året, bør derfor undtages fra det direktivs anvendelsesområde fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2020.

(10) Det er hensigtsmæssigt at gøre det muligt for luftfartsoperatører, der er små udledere, at benytte en alternativ metode til verifikation af deres emissioner for at mindske deres administrative byrde yderligere. Medlemsstaterne bør kunne gennemføre forenklingsforanstaltninger, der navnlig er rettet mod behovene hos de ikke-kommercielle operatører, som er små udledere.

(11) Der bør rettes særlig opmærksomhed mod at mindske eller endda helt at fjerne ethvert adgangsmæssigt eller konkurrencemæssigt problem, som regionerne i Unionens yderste periferi måtte have. I lyset heraf bør flyvninger mellem en flyveplads i en region i den yderste periferi i den i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) anvendte betydning og en flyveplads i en anden region i EØS også medtages under den undtagelse, der etableres ved nærværende forordning.

(12) Det er hensigtsmæssigt at give en frist indtil 2015 for returnering og rapportering af emissioner i 2013 med henblik på at sikre retssikkerheden for luftfartsoperatører og nationale myndigheder.

(13) I forbindelse med anvendelsen af denne undtagelse er det vigtigt at erindre, at metoderne for tildeling og udstedelse af kvoter til luftfartsoperatører fortsat er dem, der er fastlagt i direktiv 2003/87/EF, dvs. baseret på verificerede tonkilometerdata for de relevante perioder som omhandlet deri.

(14) Efter ICAO-forsamlingen i 2016 og på baggrund af resultatet heraf bør Kommissionen forelægge en fuldstændig rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. I den rapport bør Kommissionen bl.a. overveje alle muligheder for at dække emissioner fra luftfartsaktiviteter og om nødvendigt hurtigst muligt foreslå foranstaltninger med henblik på at sikre, at der kan tages hensyn til den internationale udvikling, og at pro-

blemstillinger vedrørende undtagelsens anvendelse kan behandles. Kommissionen bør også rette særlig opmærksomhed mod, hvorvidt Unionens emissionshandelsordning (EU ETS) er effektiv, og i denne sammenhæng fokusere på luftfartsektorens bidrag hertil, herunder på metoder til at bringe reglerne for luftfartsaktiviteter og reglerne for stationære anlæg bedre i tråd med hinanden.

(15) Målet for denne forordning, nemlig at indføre en midlertidig undtagelse for overvågning, rapportering og returnering af kvoter fra flyvninger til og fra lande uden for EØS fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2016 og at lette den administrative byrde og forenkle administrationen af ordningen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(16) Det er afgørende at sikre retssikkerheden for luftfartsoperatører og nationale myndigheder i lyset af returneringsfristen den 30. april 2014 i direktiv 2003/87/EF. Denne forordning bør derfor finde anvendelse fra dagen for vedtagelsen.

(17) Direktiv 2003/87/EF bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I direktiv 2003/87/EF foretages følgende ændringer:

1) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 28a*

Undtagelser med gyldighed indtil gennemførelsen senest i 2020 af en international aftale om anvendelse af en fælles global markedsbaseret foranstaltning

1. Uanset artikel 12, stk. 2a, artikel 14, stk. 3, og artikel 16 betragter medlemsstaterne kravene i disse bestemmelser for opfyldte, og medlemsstaterne pålægger ikke luftfartsoperatørerne sanktioner for så vidt angår:

a) alle emissioner fra flyvninger til eller fra flyvepladser i lande uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) i hvert kalenderår fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2016

b) alle emissioner fra flyvninger mellem en flyveplads i en region i den yderste periferi i den i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) anvendte betydning og en flyveplads i en anden region i EØS i hvert kalenderår fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2016

c) returnering af kvoter svarende til de verificerede emissioner fra flyvninger mellem flyvepladser i EØS-stater i 2013, der finder sted senest den 30. april 2015 i stedet for den 30. april 2014, og rapportering af verificerede emissioner fra disse flyvninger i 2013, som finder sted senest den 31. marts 2015 i stedet for den 31. marts 2014.

Med henblik på anvendelsen af artikel 11a, 12 og 14 anses de verificerede emissioner fra andre flyvninger end dem, der henvises til i stk. 1, for luftfartøjsoperatørens verificerede emissioner.

2. Uanset artikel 3e, stk. 5, og artikel 3f får en luftfartøjsoperatør, der er omfattet af undtagelserne i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b), udstedt et antal gratis kvoter, der reduceres i forhold til den reducerede returneringsforpligtelse, der fastsættes i de pågældende litraer.

Uanset artikel 3f, stk. 8, annulleres kvoter, der ikke er blevet tildelt som et resultat af anvendelsen af nærværende artikels første afsnit.

For så vidt angår aktiviteter i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2016 offentliggør medlemsstaterne det antal gratis kvoter, der er blevet tildelt hver enkelt luftfartøjsoperatør pr 1. august 2014.

3. Uanset artikel 3d bortauktionerer medlemsstaterne et vist antal luftfartskvoter, som er reduceret i forhold til reduktionen i det samlede antal udstedte luftfartskvoter.

4. Uanset artikel 3d, stk. 3, reduceres det antal kvoter, der bortauktioneres af hver enkelt medlemsstat i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2016, så det svarer til medlemsstatens andel af de tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger, som ikke er omfattet af undtagelserne fastsat i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b).

5. Uanset artikel 3g pålægges luftfartøjsoperatører ikke noget krav om at indsende overvågningsplaner, hvori der redegøres for foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissioner for flyvninger, der er omfattet af undtagelserne fastsat i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b).

6. Uanset artikel 3g, 12, 15, og 18a, betragtes emissioner fra en luftfartøjsoperatør, hvis sammenlagte årlige emissioner er lavere end 25 000 tons CO₂, som verificerede emissioner, hvis disse bestemmes ved hjælp af værktøjet beregnet til små udledere, som er godkendt efter Kommissionens forordning (EU) nr. 606/2010⁽⁵⁾ og forsynet med data fra Eurocontrols ETS-støttefacilitet. Medlemsstaterne har mulighed for at indføre forenkede procedurer for ikke-kommercielle luftfartøjsoperatører, så længe sådanne procedurer ikke medfører mindre nøjagtighed end ved brugen af værktøjet beregnet til små udledere.

7. Ved anvendelsen af denne artikel betragtes flyvninger mellem flyvepladser i EØS-stater og lande, der tiltrådte Unionen i 2013, som flyvninger mellem flyvepladser i EØS-stater.

8. Kommissionen underretter regelmæssigt og mindst en gang om året Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen for så vidt angår -forhandlingerne i Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) og om sine bestræbelser på at fremme international accept af markedsbaserede mekanismer blandt tredjelande. Efter ICAO-forsamlingen i 2016 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at gennemføre en international aftale om en global markedsbaseret foranstaltning fra 2020, i kraft af hvilken drivhusgasemissionerne fra luftfart vil blive reduceret på en ikkeforskelsbehandlende måde, og om de oplysninger om brugen af indtægter, som medlemsstaterne har indsendt i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 525/2013.

I rapporten gives der en vurdering af og, hvis det er hensigtsmæssigt, fremsættes der forslag om, i hvilket omfang emissionerne fra aktiviteter til eller fra flyvepladser i lande uden for EØS bør være dækket fra den 1. januar 2017. I sin rapport behandler Kommissionen også løsninger på andre problemstillinger, som kan opstå ved anvendelsen af nærværende artikels stk. 1-4, samtidig med at ligebehandlingen af alle operatører på den samme rute opretholdes.

2) I bilag I tilføjes i kolonnen »aktiviteter« i tabellen heri, under overskriften »Luftfart« følgende litra efter litra j):

»k) Fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2020 flyvninger, som, hvis det ikke var for dette litra, ville falde under denne aktivitet, og som udføres af en ikke-kommerciel luftfartsoperatør, hvis sammenlagte årlige emissioner er lavere end 1 000 ton pr. år.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 30. april 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. april 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 22.1.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 3.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.4.2014.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 606/2010 af 9. juli 2010 om godkendelse af det forenklede værktøj, der er udviklet af Den Europæiske Organisation for Luftfartens Sikkerhed (Eurocontrol), med henblik på at anslå brændstofforbruget hos visse luftfartsoperatører med små udledningsmængder (EUT L 175 af 10.7.2010, s. 25).«

INDHOLDSFORTEGNELSE

- A. Traktat mellem Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Den Europæiske Unions medlemsstater) og Republikken Kroatien om Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union
- B. Akt om Republikken Kroatiens tiltrædelsesvilkår samt om tilpasning af traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab

Første del: Principper

Anden del: Tilpasning af traktaterne

Afsnit I: Bestemmelser vedrørende institutionerne

Afsnit II: Andre tilpasninger

Tredje del: Permanente bestemmelser

Fjerde del: Midlertidige bestemmelser

Afsnit I: Overgangsforanstaltninger

Afsnit II: Bestemmelser vedrørende institutionerne

Afsnit III: Finansielle bestemmelser

Afsnit IV: Andre bestemmelser

Femte del: Bestemmelser om gennemførelsen af denne akt

Afsnit I: Tilpasninger af institutionernes forretningsordner og af reglerne og forretningsordnerne for udvalgene

Afsnit II: Anvendelse af institutionernes retsakter

Afsnit III: Afsluttende bestemmelser

BILAG I: Liste over konventioner og protokoller, som Republikken Kroatien tiltræder ved tiltrædelsen (omhandlet i artikel 3, stk. 4, i tiltrædelsesakten)

BILAG II: Liste over bestemmelser i Schengenreglerne, således som disse er integreret i Den Europæiske Union, samt retsakter, der bygger på eller på anden måde vedrører disse, og som skal være bindende for og anvendes i Republikken Kroatien fra tiltrædelsestidspunktet (omhandlet i artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten)

BILAG III: Liste omhandlet i artikel 15 i tiltrædelsesakten: tilpasning af institutionernes retsakter

1. Fri udveksling af tjenesteydelser
2. Intellektuel ejendomsret
 - I. EF-varemærker
 - II. Supplerende beskyttelsescertifikater
 - III. EF-design
3. Finansielle tjenesteydelser
4. Landbrug
5. Fiskeri
6. Fiskale bestemmelser
7. Regionalpolitik og samordning af strukturinstrumenter
8. Miljø

BILAG IV: Liste omhandlet i artikel 16 i tiltrædelsesakten: andre permanente bestemmelser

1. Intellektuel ejendomsret
2. Konkurrencepolitik
3. Landbrug
4. Fiskeri
5. Toldunionen

Tillæg til bilag IV

BILAG V: Liste omhandlet i artikel 18 i tiltrædelsesakten: overgangsforanstaltninger

1. Frie varebevægelser
2. Fri bevægelighed for personer
3. Frie kapitalbevægelser
4. Landbrug
 - I. Overgangsforanstaltninger for Kroatien
 - II. Midlertidigt toldkontingent for råsukker til raffinering
 - III. Midlertidige foranstaltninger vedrørende direkte betalinger for Kroatien
5. Fødevarerikkerhed, veterinær- og plantesundhedspolitik
 - I. Æglæggende høner
 - II. Virksomheder (kød, mælk, fisk og animalske biprodukter)
 - III. Handel med frø
 - IV. Neum
6. Fiskeri
7. Transportpolitik
8. Fiskale bestemmelser
9. Frihed, sikkerhed og retfærdighed
10. Miljø
 - I. Horisontal lovgivning
 - II. Luftkvalitet
 - III. Affaldshåndtering
 - IV. Vandkvalitet

V. Integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC)

VI. Kemikalier

Tillæg til bilag V

- BILAG VI: Udvikling af landdistrikterne (omhandlet i artikel 35, stk. 2, i tiltrædelsesakten)
- BILAG VII: Særlige tilsagn, som Republikken Kroatien har givet under tiltrædelsesforhandlingerne (jf. artikel 36, stk. 1, andet afsnit, i tiltrædelsesakten)
- BILAG VIII: Tilsagn, som Republikken Kroatien har givet, med hensyn til omstruktureringen af Kroatiens skibsbygningsindustri (jf. artikel 36, stk. 1, tredje afsnit, i tiltrædelsesakten)
- BILAG IX: Tilsagn, som Republikken Kroatien har givet, med hensyn til omstruktureringen af stålsektoren (omhandlet i artikel 36, stk. 1, tredje afsnit, i tiltrædelsesakten)

PROTOKOL

Protokol om visse ordninger vedrørende en eventuel engangsoverførsel til Republikken Kroatien af tildelte enheder udstedt under Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer samt den dertil knyttede kompensation

SLUTAKT

I. Slutaktens tekst

II. Erklæringer

A. Fælles erklæring fra de nuværende medlemsstater

Fælles erklæring om den fulde anvendelse af bestemmelserne i Schengenreglerne

B. Fælles erklæring fra forskellige nuværende medlemsstater

Fælles erklæring fra Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Østrig om arbejdskraftens frie bevægelighed: Kroatien

C. Fælles erklæring fra de nuværende medlemsstater og Republikken Kroatien

Fælles erklæring om Den Europæiske Udviklingsfond

D. Erklæring fra Republikken Kroatien

Erklæring fra Republikken Kroatien om overgangsordningen for liberalisering af Kroatiens marked for landbrugsjord

- III. Brevveksling mellem Den Europæiske Union og Republikken Kroatien om en informations- og konsultationsprocedure for vedtagelse af visse afgørelser og andre foranstaltninger, der skal træffes forud for tiltrædelsen
-

BERIGTIGELSE TIL EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU)

nr. 421/2014 af 16. april 2014

om ændring af direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet med henblik på i 2020 at gennemføre en international aftale om anvendelse af en global markedsbaseret foranstaltning i forbindelse med emissioner fra international luftfart

(Den Europæiske Unions Tidende L 129 af 30. april 2014)

Side 3, artikel 1, nr. 1, ny artikel 28a, stk. 2, tredje afsnit:

I stedet for: »... 1. august 2014.«

læses: »... 1. september 2014.«
